
INSIGNIA ACADEMIAE HARVARDIANAE CANTAB: NOV: ANGLIAE
VE RI
TAS
The Gift of
Mary Bryant Brandegee
in Memory of
William Fletcher Weld
HARVARD COLLEGE LIBRARY

ΜΥΘΟΙ
ΑΙΣΩΠΟΥ.
ÆSOPI FABULÆ
GRÆCO-LATINÆ.

Cum novis Notis, necnon Versione emendatâ.

Editio, prioribus antehac editis correctior; Et ad usum Juventutis Regiæ Scholæ Etonensis accommodata.

ETONÆ,
Excudit J. Pote, Bibliopola & Typographus.
MDCCLXIX.

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΜΥ͂ΘΟΙ.

I.

Ἀετὸς, καὶ Ἀλώπηξ.

Ἀετὸς, καὶ Ἀλώπηξ φιλιωθέντες, πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας ποιούμενοι τὴν συνήθειαν· ὁ μὲν οὖν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου τὴν καλιὰν ἐπήξατο· ἡ δὲ Ἀλώπηξ ἐν [a] τοῖς ἔγγιστα θάμνοις ἐτεκνοποιήσατο· ἐπὶ νομὴν οὖν ποτε τῆς Ἀλώπεκος προελθούσης, ὁ Ἀετὸς τροφῆς ἀπορῶν, καταπτὰς ἐπὶ τῶν θάμνων, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀναρπάσας, ὁμοῦ [b] τοῖς αὐτοῦ νεοττοῖς ἐθοινήσατο· ἡ δ' Ἀλώπηξ ἐπανελθοῦσα, καὶ τὸ [c] πραχθὲν μαθοῦσα, οὐ [d] τοσοῦτον ἐπὶ τῷ τῶν τέκνων ἠνιάθη θανάτῳ, ὅσον ἐπὶ τῷ τῆς ἀμύνης [e] ἀπόρῳ· χερσαία γὰρ οὖσα πτηνὸν διώκειν οὐχ οἵα τε ἦν· διὸ καὶ πόρρωθεν ἱστᾶσα, τοῦθ', ὃ καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐστὶν εὔπορον, τῷ ἐχθρῷ κατηρᾶτο· οὐ [f] πολλῷ δ',

ὕστερον,

ὕστερον, αἶγά τινων ἐπ' ἀγρῦ θυόντων, καταπτὰς ὁ Ἀετὸς μέρος τι τῶν θυμάτων σὺν ἐμπύροις ἄνθραξιν ἥρπασε, καὶ ἐπὶ τὴν νεοττιὰν ἤγαγεν· ἀνέμυ δὲ σφοδρῦ πνεύσαντος τηνικαῦτα, καὶ φλογὸς ἀναδοθείσης, οἱ ἀετιδεῖς, ἄπτηνες ἔτι τυγχάνοντες, ὀπτηθέντες εἰς γῆν κατέπεσον· ἡ δ' Ἀλώπηξ ἐπιδραμῦσα, ἐν ὄψει τῦ Ἀετῦ πάντας κατέφαγεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν [g] παρασπονδῦντες κἂν τὴν ἐκ τῶν ἠδικημένων φύγωσι τιμωρίαν δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ τὴν γε θείαν δίκην ὐ διακρύσονται.

[a] Subaudi, ὖσι, quæ erant.
[b] Subaudi, Σὺν, cum.
[c] Subaudi, Πρᾶγμα, rem.
[d] 'εις τοσῦτον μέτρον, talem in modum. Sic infra εἰς ὅσον μέτρον
[e] Subaudiri videtur πράγματι, re, vel δυστυχήματι, infortunio.
[f] Subaudi χρόνῳ, tempore.
[g] Παρασπονδέω propriè dicitur de iis, qui aliquid fœdere violato, fecerint; à σπονδή libatio, quod à σπένδω libo.

II.

ἈΕΤΟ`Σ, καὶ ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ.

Λαγωὸς ὑπ' Ἀετῦ διωκόμενος πρὸς κοίτην Κανθάρυ κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτῦ σωθῆναι· ὁ δὲ Κάνθαρος ἠξίυ τὸν Ἀετὸν μὴ

ἀνελεῖν

ἀμελεῖν τὸν ἱκέτην, ὁρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἦ μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μετ᾽ ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας τὸν Κάνθαρον, τὸν Λαγωὸν ἁρπάσας κατέφαγεν. ὁ δὲ Κάνθαρος τῷ τε Ἀετῷ συναπέπτη, ὡς τὴν καλιὰν τούτου [a] καταμαθεῖν, καὶ δὴ προσελθὼν τὰ ὠὰ τούτου κατακυλίσας, διέφθειρε. τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένου, εἴ τις τοῦτο τολμήσειε, κἀπὶ μετεωροτέρου τόπου [b] τὸ δεύτερον νεοττοποιησαμένου, κἀκεῖ πάλιν ὁ Κάνθαρος [c] τὰ ἴσα τοῦτον διέθηκεν. ὁ δ᾽ Ἀετὸς, ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία, (τούτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται) τοῖς αὐτοῦ γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ὠῶν ἔθηκε, τῷ θεῷ ταῦτα [d] παραθέμενος, καὶ ἱκετεύσας φυλάττειν. ὁ Κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖραν ποιήσας, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθῆκεν. ὁ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ᾽ ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινάξασθαι, καὶ τὰ ὠὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος, ἃ καὶ συνετρίβη πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ Κανθάρου, ὅτι ταῦτ᾽ ἔδρασε τὸν Ἀετὸν ἀμυνόμενος (οὐ γὰρ δὴ τὸν Κάνθαρον ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Δία αὐτὸν ἠσέβησε.) πρὸς τὸν Ἀετὸν εἶπεν ἐλθόντα, Κάνθαρον εἶναι τὸν λυπήσαντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν· μὴ βουλόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν Ἀετῶν σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ Κανθάρῳ διαλλαγὰς

 πρὸ

πρὸς τὸν Ἀετὸν δέεσθαι· τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκεῖνος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν Ἀετῶν μετέθηκε τοκετὸν, ἡνίκα ἂν μὴ φαίνωνται Κάνθαροι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, [e] μηδενὸς καταφρονεῖν λογιζομένους, ὡς οὐδείς ἐστιν, ὃς προπηλακισθεὶς οὐκ ἂν δυνηθείη ἑαυτῷ ἐπαμῦναι.

[a] Subaudiri videtur δύναιτο, posset, ante καταμαθεῖν.
[b] Κατὰ τὸ δεύτερον μέρος χρόνου, expleri videtur.
[c] Κατὰ τὰ ἴσα ἔργα, secundum eadem opera.
[d] Παραθέμενος. Ovis, tanquam rebus pretiosis, depositis, et concreditis.
[e] Subaudiri videtur, ὅτι δεῖ ἡμᾶς, quod oportet nos.

III.

ἈΗΔΩ'Ν, καὶ ἹΕ'ΡΑΞ.

[a] ἈΗδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη κατὰ τὸ [a] εἰωθὸς ᾖδεν. [b] Ἱέραξ δὲ θεασάμενος, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, συνείληφεν ἐπιπτάς· ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα, ἐδεῖτο τοῦ Ἱέρακος, μὴ βρωθῆναι· [c] μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι Ἱέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν, τροφῆς προσδεόμενον, ἐπὶ τὰ μείζω τῶν ὀρνέων τραπέσθαι· καὶ ὁ Ἱέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων

ἂν

ἂν εἴης, εἰ τὴν ᶠ ἐν χερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς, ᵉ τὰ μὴ φαινόμενα πω διώκοιμι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κὴ τῶν ἀνθρώπων ἔτοι ἀλόγιςοι εἰσὶν, οἱ, δι᾽ ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων, τὰ ἐν χερσὶ προϊέμενοι.

ᵃ Participium pro Substantivo ponitur: ἱερὸς verò mos subandiri videtur.
ᵇ Ἱέραξ ab ἱερὸς sacer, Marti scilicet.
ᶜ Ἔφη, dixit, subandiri videtur.
ᵈ Subauditur ὤσαν, qui est.
ᵉ Subaudi χρήματα possessiones.
ᶠ Subaudi ὄντα.

IV.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, κὴ ΤΡΑ΄ΓΟΣ.

Ἀλώπηξ, κὴ Τράγος διψῶντες εἰς φρέαρ κατέβησαν, μετὰ δὲ τὸ πιεῖν, τῦ τράγυ σκεπτομένυ τὴν ἄνοδον, ἡ Ἀλώπηξ ἔφη, θάρσει, χρήσιμόν τι, κὴ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινενόηκα· εἰ γὰρ ὄρθιος ςαθεὶς, τοὺς ἔμπροσθίυς τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσεις, κὴ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς ᵃ τὔμπροσθεν κλινεῖς, ἀναδραμῦσα διὰ τῶν σῶν αὐτὴ νώτων, κὴ κεράτων, κὴ ἔξω τῦ φρέατος ἐκεῖθεν πηδήσασα, κὴ σὲ μετὰ ᵇ τῦτο ἀνασπάσω ἐντεῦθεν· τῦ δὲ τράγυ πρὸς ᶜ τῦτο ἑτοίμως ὑπηρετησαμένυ,

ἐκείνη τῦ φρέαἶος ὕτως ἐκπηδήσασα, ἐσκίρῖα περὶ τὸ ςόμιον ἡδομένη. ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμέμφεῖο, ὡς παραϐαίνυσαν τὰς συνθήκας. ἡ δὲ, ἀλλ' εἰ τοσαύτας, εἶπε, φρένας ἐκέκῖησο, ὁπόσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, ἐ [b] πρότερον ἂν καῖέϐης, [c] πρὶν ἢ τὴν ἄνοδον σκέψασθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὕτω καὶ τὸν φρόνιμον ἄνδρα δεῖ, πρότερον τὰ τέλη σκοπῦνῖα τῶν πραγμάτων, εἶθ' ὕτως αὐτοῖς ἐῖχειρεῖν.

[a] Τῦμπροσθεν pro τὸ ἔμπροσθεν, ſubaudi μέρος ὃν partem, quæ eſt.

[b] Subaudi πρᾶγμα rem.

[c] Sic *Virgilius*,

Sed mihi vel Tellus, optem, prius ima dehiſcat
Ante pudor, quàm te violem.

V.

ἈΛΩ'ΠΗΞ, καὶ ΛΕ'ΩΝ.

Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη Λέονῖα, ἐπειδὴ καῖά τινα τύχην αὐτῷ συνήντησε, [a] τὸ μὲν πρῶτον ὕτως ἐφοϐήθη, ὡς μικρῦ καὶ ἀποθανεῖν· ἔπειῖα τὸ δεύτερον θεασαμένη, ἐφοϐήθη μὲν, ὐ μὴν ὡς τὸ πρότερον, ἐκ τρίτῦ δὲ τῦτον θεασαμένη, ὕτως αὐτῦ καῖεθάῤῥησεν, ὡς καὶ προσελθῦσα διαλεχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ.

ᵃ Κατὰ τὸ μὲν πρῶτον θέαμα, primo quidem visu. Subaudiri videtur.

VI.

ἈΛΩ´ΠΕΚΕΣ.

Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα, καὶ ἀποκοπείσης τῆς οὐρᾶς διαδρᾶσα, ἀβίωτον ὑπ' αἰσχύνης ἡγεῖτο τὸν βίον· ἔγνω οὖν καὶ τὰς ἄλλας Ἀλώπεκας ᵃ τοῦτ' αὐτὸ νουθετῆσαι, ὡς ἂν τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον συγκαλύψειεν αἶσχος· καὶ δὴ πάσας ἀθροίσασα, παρῄνει τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο τὸ μέλος ὄν, ἀλλὰ καὶ περιττὸν βάρος προσηρτημένον· ὑπολαβοῦσα δέ τις αὐτῶν, εἶπεν, ὦ αὕτη, ἀλλ' εἰ οὐ σοὶ τοῦτο προσέφερεν, οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ δι' εὔνοιαν τὰς πρὸς ᵇ τοὺς πέλας ποιοῦνται συμβουλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς ᶜ συμφέρον.

ᵃ Subaudiri videtur νουθέτημα consilium, vel ὡς πράξαιεν τοῦτ' αὐτὸ πρᾶγμα ut idem facerent.

ᵇ Τοὺς ἀνθρώπους ὄντας πέλας, ita expletur sensus verborum.

ᶜ Subaudi πρᾶγμα.

VII.

VII.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, ϗ ΒΑ΄ΤΟΣ.

Ἀλώπηξ, φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθήσασα καταπίπτειν ἔμελλεν, ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν Βάτου· ϗ δὴ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἱμάξασα, ϗ ἀλγήσασα, πρὸς αὐτὴν εἶπεν, οἴμοι, καταφυγοῦσαν με γὰρ ἐπί σε, ὡς ἐπὶ βοηθὸν, σὺ [a] χεῖρον διέθηκας· ἀλλ' ἐσφάλης, ὦ αὕτη, φησὶν ἡ Βάτος, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπιλαβέσθαι, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτως ϗ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι, [b] ὅσοι βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.

[a] Κατὰ ἔργον subaudiri videtur.
[b] Subaudi εἰσί sunt.

VIII.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, ϗ ΚΡΟΚΟ΄ΔΕΙΛΟΣ.

Ἀλώπηξ, ϗ Κροκόδειλος ἠμφισβήτουν περὶ εὐγενείας. [a] Πολλὰ δὲ τοῦ Κροκοδείλου ὑπερήφανα περὶ τῆς τῶν προγόνων διεξιόντος λαμπρότητος, ὡς γεγυμνασιαρχηκότων,

των, ἡ Ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα, ὦ τὰν, εἶπεν, ἀλλὰ, κἂν μὴ λέγῃς, ἀπὸ τοῦ δέρματός γε φαίνῃ, ὡς ἐκ παλαιῶν ἐτῶν εἶ γεγυμνασμένος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τῶν ψευδομένων ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ πράγματα[a] γίνεται.

[a] Πράγματα, vel ῥήματα verba.

IX.

ἈΛΕΚΤΡΥΌΝΕΣ, καὶ ΠΕΡΔΙΞ.

Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πριάμενος καὶ Πέρδικα, σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι· τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν, καὶ ἀπελαυνόντων, ἐκεῖνος ἠθύμει σφόδρα, νομίζων, ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν Ἀλεκτρυόνων, ὡς δὲ μετὰ [a] μικρὸν κἀκείνους ἑώρακε μαχομένους, καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε ἀπὸ [b] τοῦ νῦν οὐ λυπήσομαι, ὁρῶν καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὕβρεις, ὅταν

αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν ᶜ οἰκείων ἀπεχομένους.

ᵃ Subaudi χρόνον.
ᵇ Subaudi χρόνε ὄντ☉.
ᶜ Subaudi φίλων, vel χρημάτων.

X.

ἈΛΩ'ΠΗΞ.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ, καὶ ἕκαςα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη, εὗρε καὶ κεφαλὴν ᵃ μορμολυκίε εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη, ὦ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον ἐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ ᵇ μῦθ☉ πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίςες.

ᵃ Melius μορμολυκείε.
ᵇ Subaudi πέπλαςαι, ficta fuit, vel γέγραπται, scripta fuit.

XI.

ἈΝΘΡΑΚΕΥ'Σ, καὶ ΓΝΑΦΕΥ'Σ.

Ἀνθρακεὺς ἐπί τιν☉ οἰκῶν οἰκίας, ἠξίε καὶ Γναφέα παραγενόμενον αὐτῷ συνοικῆσαι· ὁ δὲ Γναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλλ' ἔγωγ' ἂν τῦτο δυναίμην ἔγωγε πρᾶξαι, δέδια

γάρ,

γὰρ, μήπως ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς ἀσϐόλης πληροῖς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον, ἀκοινώνητον.

XII.

ΑΛΙΕΙ͂Σ.

ΑΛιεῖς εἷλκον σαγήνην, βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον, καὶ ἐσκίρτων, πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες· ὡς δ' ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ταύτην ἑλκύσαντες, τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο, καὶ ἀλύειν [a] οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον, ὅτι καὶ τἀναντία προϋπειλήφασιν. εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε, μὴ ἀχθώμεθα, ὦ ἑταῖροι, τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη. καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει [b] τοσαῦτα προηδυνθέντας, πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.

[a] Εἰς τοσοῦτον μέτρον, in talem modum.
[b] Εἰς τοσαῦτα μέτρα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις.

XIII.

αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν [c] οἰκείων ἀπεχομένους.

[a] Subaudi χρόνον.
[b] Subaudi χρόνου ὄντος.
[c] Subaudi φίλων, vel χρημάτων.

X.

ἈΛΩΠΗΞ.

[a] ἈΛώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ, καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη, εὗρε καὶ κεφαλὴν [a] μορμολυκίου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν, ἔφη, ὦ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ [b] μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους.

[a] Melius μορμολυκείου.
[b] Subaudi πέπλασται, ficta fuit, vel γέγραπται, scripta fuit.

XI.

ἈΝΘΡΑΚΕΥ'Σ, καὶ ΓΝΑΦΕΥ'Σ.

[a] ἈΝθρακεὺς ἐπί τινος οἰκῶν οἰκίας, ἠξίου καὶ Γναφέα παραγενόμενον αὐτῷ συνοικῆσαι· ὁ δὲ Γναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλλ' οὐκ ἂν τοῦτο δυναίμην ἔγωγε πρᾶξαι, δέδια γάρ,

γὰρ, μήπως ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον, ἀκοινώνητον.

XII.

ἉΛΙΕΙ͂Σ.

Ἁλιεῖς εἷλκον σαγήνην, βαρείας δὲ αὐτῆς ὔσης, ἔχαιρον, κ̀ ἐσκίρτων, πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες· ὡς δ' ἐπὶ τῆς ἠϊόν☉ ταύτην ἑλκύσαντες, τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγυς, λίθαυ δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο, κ̀ ἀλύειν [a] ὐ τοσῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον, ὅτι κ̀ τἀναντία προϋπειλήφασιν. εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερ☉ εἶπε, μὴ ἀχθώμεθα, ὦ ἑταῖροι, τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφή ἐςιν ἡ λύπη. κ̀ ἡμᾶς ὖν ἔδει [b] τοσαῦτα προησθέντας, πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.

[a] Ἐις τοσῦτον μέτρον, in talem modum.
[b] Ἐις τοσαῦτα μέτρα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι ὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις.

XIII.

XIII.

ΚΟΜΠΑΣΤΗ'Σ.

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις ἠνδραγαθηκέναι χώραις ἐκόμπαζε, καὶ δὴ κἀν τῇ [a] Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς [b] τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι· πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. τῶν δὲ παρόντων τὶς ὑπολαβὼν, ἔφη, ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς [c] τοῦτ' ἐστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ᾖ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

[a] Insula in Mari Mediterraneo ex adverso oræ Ægyptiæ.

[b] Integra Phrasis est, τῶν ἐπ' αὐτοῦ τόπου ὄντων, eorum, qui in eo loco erant.

[c] Subaudi ῥῆμα, dictum.

XIV.

ἈΔΥ'ΝΑΤΑ.

ἘΠΑΓΓΕΛΛΟ'ΜΕΝΟΣ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν, καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἰατρῶν ἀπεγνώσθη,

νώσθη, τῶν θεῶν ἐδεῖτο, [a] ὡς εἰ τὴν ὑγίειαν αὐτῷ πάλιν ἐπανελθεῖν ποιήσειαν, ἑκατὸν βόας αὐτοῖς προσοίσειν ὑπισχνέμεν☉ εἰς θυσίαν. τῆς δὲ γυναικός αὐτῦ πυθομένης, καὶ πῦ σοι [b] ταῦτα, ἢν ὑγιαίνῃς, ἐκεῖν☉ ἔφη, οἴει γὰρ ἀναςῆναί με ἐντεῦθεν, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτα με απαιτήσωσιν ;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως καταπαγγέλλονται, ἅπερ τελέσαι ἔργῳ ὐ προσδοκῶσι.

[a] Particula ὡς delenda videtur.
[b] Subauditur ἔςαι, erunt.

XV.

ΚΑΚΟΠΡΑ´ΓΜΩΝ.

ἈΝὴρ κακοπράγμων εἰς τὸ ἐν [a] Δελφοῖς ἧκεν Ἀπόλλωνα, πειρᾶσαι τῦτον βυλόμεν☉· καὶ δὴ λαβὼν ςρυθίον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῦτο τῇ ἐσθῆτι σκεπάσας, ἔςη τε τῦ τρίποδ☉ ἔγγιςα, καὶ ἤρετο τὸν θεὸν, λέγων, Ἄπολλον, ὃ μετὰ χεῖρας φέρω, πότερον ἔμπνυν ἐςὶν, ἢ ἄπνυν ; βυλόμεν☉ [b] ὡς εἰ μὲν ἄπνυν εἴποι, ζῶν ἀναδεῖξαι τὸ ςρυθίον· εἰ δ' ἔμπνυν, εὐθὺς ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκεῖνο προσενεγκεῖν· ὁ δέ γε θεὸς τὴν κακότεχνον αὐτῦ γνὺς

 ἐπίνοιαν,

ἐπίνοιαν, εἶπεν, ὁπότερον, ὦ οὗτος, βέλει ποιῆσαι, ποίησον· παρά σοι κεῖται γὰρ τοῦτο πρᾶξαι ἢ τοι ζῶν, ὃ κατέχεις, ἢ νεκρὸν ὑποδεῖξαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι το [c] θεῖον ἀπαραλόγιστον, καὶ ἀλάθητον.

[a] Delphi. Urbs Phocidis erat prope Parnassum montem oraculo Apollinis clarissima.

[b] Particula ὡς delenda videtur.

[c] Subauditur χρῆμα· θεῖον χρῆμα, quod divinum est, scilicet Deus.

XVI.

ἉΛΙΕΙ͂Σ.

Ἁλιεῖς ἐξελθόντες εἰς ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες οὐδὲν εἷλον, σφόδρα τε ἠθύμουν, καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο· εὐθὺς δὲ Θύννος, ὑπὸ τῶν μεγίστων διωκόμενος ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο, οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες, μεθ' ἡδονῆς ἀνεχώρησαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις, ἃ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο.

XVII.

XVII.

ΦΕ´ΝΑΞ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν ηὔξατο τοῖς θεοῖς, εἰ διασωθείη, βοῦς ἑκατὸν εἰς θυσίαν προσοίσειν· οἱ δὲ θεοὶ πειρᾶσαι τοῦτον βουλόμενοι, τοῦ πάθους ἀπήλλαξαν· ὁ δὲ ἀναστὰς, ἐπειδὴ βοῶν ἠπόρει, στεατίνους βοῦς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θεὶς ὁλοκαύτωσεν· οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἀμύνασθαι, [a] ὄναρ ἐπιστάντες αὐτῷ, εἶπον, ἄπελθε εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς τόνδε τὸν τόπον· ἐκεῖ δὲ [b] Ἀττικὰς χιλίας εὑρήσεις· ἐκεῖνος δὲ διϋπνισθεὶς σὺν ἡδονῇ, καὶ σπουδῇ πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον ἀφίκετο, τὸ χρυσίον διερευνῶν. ἐκεῖ δὲ δὴ πειραταῖς περιτυχὼν, ὑπ᾽ αὐτῶν συνελήφθη· [c] ἁλοὺς δὲ ἤδη ἀφεθῆναι τῶν πειρατῶν ἐδεῖτο, χίλια χρυσοῦ τάλαντα δώσειν αὐτοῖς ὑπισχνούμενος, ὡς δὲ οὐκ ἐπιστεύετο, ἀπαχθεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν·

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ψεύδεσι τῶν ἀνθρώπων ἐχθραίνει τὸ θεῖον.

[a] Subauditur κατά.
[b] Subauditur δραχμάς.
[c] Ἁλοὺς captus, passive, ut sæpe, usurpatur.

XVIII.

ʽΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΒΑ΄τραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν ἑτέραν. καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἅτερος θατέρῳ φησὶ, συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ. ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν, ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε [a] ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγμασιν.

[a] Subauditur ὄν, quæ eſt.

XIX.

ΓΕ΄ΡΩΝ, καὶ ΘΑ΄ΝΑΤΟΣ.

ΓΕ΄ρων ποτὲ ξύλα τεμὼν ἐξ ὄρους, κἀπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν, ἐπηχθισμένος, ἐβάδισεν, ἀπειρηκὼς ἀπέθετό τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκαλεῖτο, τοῦ δὲ θανάτου εὐθὺς ἐπιστάντος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι᾽ ἣν αὐτὸν [a] καλοίη, ὁ γέρων ἔφη, ἵνα τὸν φόρτον τοῦτον ἄρας ἐπιθῇς μοι.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὤν, κᾂν μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν, δοκῇ θάνατον ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἱρεῖται.

a Καλέω Atticè pro καλοῖ.

XX.

ΓΡΑΥ͂Σ, ΚΑΙ ἸΑΤΡΟ'Σ.

Γυνὴ γραῦς ἀλγοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσκαλεῖταί τινα τῶν ἰατρῶν ἐπὶ μισθῷ, συμφωνήσασα, a ὡς εἰ μὲν θεραπεύσειεν αὐτὴν, τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν αὐτῷ δώσειν· εἰ δὲ μὴ, μηδὲν δώσειν· ἐνεχείρησε μὲν οὖν ὁ Ἰατρὸς τῇ θεραπείᾳ· καθ' b ἡμέραν δὲ φοιτῶν c ὡς τὴν πρεσβύτιν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῇ χρίων, ἐκείνης μηδαμῶς ἀναβλέπειν ἐχούσης τὴν ὥραν ἐκείνην, ὑπὸ τοῦ χρίσματος, αὐτὸς ἕν τι τῶν τῆς οἰκίας σκευῶν ὑφαιρούμενος ὁσημέραι, ἀπῄει. ἡ μὲν οὖν Γραῦς τὴν ἑαυτῆς περιουσίαν ἑώρα καθ d ἑκάστην ἐλαττουμένην ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ e τέλος f παντάπασιν αὐτῇ θεραπευθείσῃ μηδὲν ὑπολειφθῆναι· τοῦ δ' Ἰατροῦ τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτὴν ἀπαιτοῦντος, ὡς καθαρῶς βλέπουσαν ἤδη, καὶ τοὺς μάρτυρας παραγαγόντος, μᾶλλον μὲν οὖν, εἶπεν ἐκείνη,

τὰ νῦν ἐδοτιῦν βλέπω. ἡνίκα μὲν γὰρ τὺς ὀφθαλμὺς ἐνόσυν, πολλὰ τῶν [g] ἐμῶν καλὰ τὴν ἐμαυτῆς ἔβλεπον οἰκίαν, νῦν δ', ὅτε με σὺ βλέπειν φῂς, ὐδ' ὅλως ἐκείνων ὁρῶ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων ἐξ ὧν πράττυσι, [h] λανθάνυσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι.

[a] Particula ὡς delenda videtur.
[b] Ante ἡμέραν ſubauditur ἑκάστην, unoquoque.
[c] Ὡς Atticè pro πρός legitur, et εἰς.
[d] Subaudi ἡμέραν
[e] Subauditur κατά.
[f] Subaudi τρόποις.
[g] Subaudi χρημάτων.
[h] Λανθάνυσιν ἐπισπώμενοι, fallunt ſeipſos, vel latent ſe ipſos afferentes, vel clam ſe ſibi ipſis afferunt, vel negligunt ſibi ipſis afferre.

XXI.

ΓΕΩΡΓΟΣ, καὶ ΠΑΙΔΕΣ αὐτῦ.

Γεωργός τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βυλόμενος τὺς ἑαυτῦ Παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτὺς ἔφη, παῖδες ἐμοὶ, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέξειμι, ὑμεῖς δ', ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες εὑρήσετε [a] πάντα· οἱ

μὲν

μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς, κατέσκαψαν; καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἄμπελος καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπόν ἀνέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

[a] Χρήματα subauditur.

XXII.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ, καὶ ΚΥΝΕΣ.

Ἀνήρ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεὶς, πρῶτα μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἶγας, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπικρατοῦντος, καὶ τοὺς ἐργάτας βοῦς σφάξας ἐθοινήσατο· οἱ δὲ Κύνες ταῦτα ἰδόντες, διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, φεύγωμεν ἀλλ᾽ ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν. εἰ γὰρ τῶν ἐργατῶν βοῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν οὐκ ἐφείσατο, πῶς ἡμῶν φείσεται;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τούτους μάλιστα φεύγειν

γειν, κὴ φυλάτlεσθαι χρὴ, οἵτινες ἐδὲ τῶν ª οἰκείων ἀπέχοιlαι.

ª Subaudi χρημάτω, vel φίλων, amicis, aut aliquid tale.

XXIII.

ΓΥΝΗ`, κὴ ῎ΟΡΝΙΣ.

ΓΥνὴ χήρα τὶς ὄρνιν εἶχεν, καθ' ἑκάςην ἡμέραν ὠὸν αὐτῇ τίκlεσαι· νομίσασα δὲ, ὡς, εἰ πλείες τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλλοι, δίς τέξεται τῆς ἡμέρας. τὂτο πεποίηκεν· ἡ δ' ὄρνις, πιμελὴς γενομένη, ἐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύναlο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν ª πλειόνων ἐπιθυμὂνlες, κὴ τὰ παρόνlα ἀποβάλλεσι.

ª Subaudi χρημάτων.

XXIV.

ΚΥΝΟ'ΔΗΚΤΟΣ.

ΔΗχθείς τις ὑπὸ κυνὸς, τὸν ἰασόμενον περιήει ζητῶν. ἐντυχὼν δέ τις αὐτῷ, κὴ γνὲς ὃ ζητεῖ, ὦ ὗτος, εἶπεν, εἰ σώζεσθαι βέλει, λαβὼν ἄρτον, κὴ τέτῳ τὸ αἷμα τῆς

πληγῆς

πληγῆς ἐκμάξας, τῷ δακόντι κυνὶ φαγεῖν ἐπίδος· κἀκεῖνος γελάσας ἔφη, ἀλλ᾽ εἰ τοῦτο ποιήσω, δεῖ με ὑπὸ πάντων τῶν [a] ἐν τῇ πόλει κυνῶν δηχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ϗ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ εὐεργετούμενοι, μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται.

[a] Subaudi ὄντων, qui sunt.

XXV.

ΝΕΑΝΙ'ΣΚΟΙ, ϗ ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ.

ΔΥ'Ο Νεανίσκοι Μαγείρῳ παρεκάθηντο, ϗ δὴ τοῦ Μαγείρου περί τι τῶν οἰκείων ἔργων ἀσχολουμένου, ἅτερος τούτων μέρος τὶ τῶν κρεῶν ὑφελόμενος εἰς τὸν θατέρου καθῆκε κόλπον· ἐπιστραφέντος δὲ τοῦ Μαγείρου, ϗ τὸ κρέας ἐπιζητοῦντος, ὁ μὲν εἰληφὼς ὤμνυε μὴ ἔχειν· ὁ δὲ ἔχων, μὴ εἰληφέναι· ὁ δὲ Μάγειρος αἰσθόμενος τὴν κακουργίαν αὐτῶν, εἶπεν, ἀλλὰ κἂν ἐμὲ λάθητε, τόν γ᾽ ἐπιορκούμενον Θεὸν οὔκουν λήσεσθε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κἂν ἀνθρώπους ἐπιορκοῦντες λάθωμεν, ἀλλὰ τόν γε Θεὸν οὐ λήσομεν.

XXVI.

XXVI.

Ἐχθροί.

ΔΥ'Ο τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς ἔπλεον· ὧν ἄτερ⊙ μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ἄτερ⊙ δὲ ἐπὶ τῆς πρώρας ἐκάθητο· χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, καὶ τῆς νεὼς μελλούσης ἤδη καταποντίζεσθαι, ὁ [a] ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτην ἤρετο, πότερον τῶν μερῶν τοῦ πλοίου πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι· τοῦ δὲ τὴν πρώραν εἰπόντος, ἀλλ' ἔμοιγε οὐκ ἔστι [b] λυπηρὸν, εἶπεν, ὁ θάνατ⊙, εἴγε ὁρᾶν μέλλω πρὸ ἐμοῦ τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ⊙ δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων [c] οὐδὲν τῆς ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν, εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον εἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακουμένους.

[a] Subaudi καθήμεν⊙, ſedens.
[b] Subaudi πρᾶγμα.
[c] Exple κατὰ πρᾶγμα οὐδὲν, nulla ratione.

XXVII.

Αἴλουρος, καὶ Μύες.

ἘΝ οἰκίᾳ τινὶ πολλῶν Μυῶν ὄντων, Αἴλουρ⊙ τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα, καὶ [a] καθέκαστον

θέκαςον αὐτῶν Συλλαμβάνων κατήσθιεν, οἱ δὲ καθ' [b] ἑκάςην ἑαυτὲς ἀναλισκομένες ὁρῶντες, ἔφασαν πρὸς ἀλλήλες, μηκέτι κάτω κατέλθωμεν, ἵνα μὴ [c] παντάπασιν ἀπολώμεθα. τῦ γὰρ Αἰλύρε μὴ δυναμένε δεῦρο ἐξικνεῖσθαι, ἡμεῖς Σωθησόμεθα. ὁ δὲ Αἴλερος, μηκέτι τῶν Μυῶν κατιόντων, ἔγνω δι' ἐπινοίας αὐτὲς σοφιζόμενος ἐκκαλέσασθαι, καὶ δὴ ἀπὸ πατλάλε τινὸς ἀναβὰς ἑαυτὸν ἀπηώρησε, καὶ προσεποιεῖτο νεκρὸν εἶναι. τῶν δὲ Μυῶν τις παρακύψας, καὶ ἰδὼν αὐτον, ἔφη, ὦ ἕτος, κἂν θύλαξ γένῃ, ἐ προσελεύσομαί σοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν, ἐκέτι αὐτῶν ἐξαπατῶνται ταῖς ὑποκρίσιν.

[a] Subaudi μῦν, murem.
[b] Subaudi ἡμέραν
[c] Subaudiri videtur τρόποις, omnibus modis.

XXVIII.

ἈΛΩ'ΠΗΞ, καὶ ΠΙ'ΘΗΚΟΣ.

Ἐν Συνόδῳ ποτὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὠρχήσατο Πίθηκος, καὶ εὐδοκιμήσας, Βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν [a] ἐχειροτονήθη. Ἀλώπηξ δ'

αὐτῷ

αὐτῷ φθονήσασα, ὡς ἔν τινι παγίδι κρέας ἐθεάσατο, τὸν Πίθηκον λαβοῦσα ἐνταῦθα ἤγαγεν, ὡς εὗροι μὲν αὐτὴ, λέγουσα, θησαυρὸν τοῦτον μὴ μέντοι κ) χρήσασθαι αὐτῷ· τῷ Βασιλεῖ γὰρ τοῦτον ὁ νόμος δίδωσι· κ) προτρέπετο αὐτὸν, ᵇ ἅτε δὲ βασιλέα, τὸν θησαυρὸν ἀνελέσθαι· ὁ δ' ἀπερισκέπτως προσελθὼν, κ) συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς παγίδος, ὡς ἐξαπατήσασαν, ἐμέμφετο τὴν Ἀλώπεκα, ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν, ὦ Πίθηκε, τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων, τῶν ἀλόγων βασιλεύσεις;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξεσί τισιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες δυστυχήμασι περιπίπτουσι.

ᵃ Ἐχειροτονήθη propriè significat protensarum manuum suffragiis electus est.

ᵇ Subaudi ὄντα, ut qui Rex esset.

XXIX.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, κ) ΔΕΛΦΙ'Ν.

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ Δελφῖνος, κ) πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἴς τινα νῆσον, ὑπὸ δὲ τῆς ὁμοίας ῥύμης κ) ὁ Δελφὶν αὐτῷ συνεξώκειλεν· ὁ δὲ Θύννος

Θύννος ἐπιςραφεὶς, ϗ λειποψυχῦντα τὸν Δελφῖνα ἑωρακὼς, εἶπεν, ἐκ ἔτι μοι ὁ θάναλος λυπηρὸς, ὁρῶντι τὸν αἴτιον γεγονότα μοι τέτε, σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκονλα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρεσι, τὲς τέτων αἰτίας δυςυχῦντας ὁρῶντες.

XXX.

ΙΑΤΡΟ'Σ, ϗ ΝΟΣΩ͂Ν.

Ἰαλρὸς νοσῦντα ἐθεράπευε· τῦ δὲ νοσῦντος ἀποθανόντος, ἐκεῖνος πρὸς τὲς ἐκκομίζοντας ἔλεγεν, ὅτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἴνε ἀπείχετο, ϗ κλυςῆρσιν ἐχρῆτο, ἐκ ἂν ἐτεθνήκει. τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβών τις, ἔφη, βέλτιςε, ἐκ ἔδει σε * ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν ὄφελός ἐςιν, ἀλλὰ τότε παραινεῖν, ὅτε τέτοις χρῆσθαι ἠδύναλο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τὲς φίλες ἐν καιρῷ ἀνάγκης τὰς βοηθείας παρέχειν, ϗ μὴ, μελὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόγνωσιν, καλειρωνύεσθαι.

* Subaudi ῥήματα, verba.

XXXI.

ἸΞΕΥΤΗΣ, ϗ ἜΧΙΣ.

Ἰξευτὴς, ἰξὸν ἀναλαβὼν ϗ καλάμους, πρὸς ἄγραν ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κιχλὰν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου καθεζομένην, ϗ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις ἐπὶ μῆκος συνάψας, ἄνω πρὸς αὐτὴν, συλλαβεῖν βουλόμενος, ἀφεώρα. ϗ δὴ λαθὼν, ἔχιν κοιμωμένην ὑπὰ πόδας ἐπάτησε. τῆς δ' ὀργισθείσης, ϗ δακούσης αὐτὸν, ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν ἔλεγε, δύστηνος ἐγὼ, ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου ἠγρεύθην εἰς θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς [a] πέλας ἐπιβουλεύοντες, λανθάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων τοῦτ' αὐτὸ πάσχοντες.

[a] Subaudi ἀνθρώποις ἐσι, hominibus, qui sunt prope.

XXXII.

ΚΥ'ΩΝ, ϗ ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ.

Κύων εἰσπηδήσας εἰς Μαγειρεῖον, ϗ τοῦ Μαγείρου ἀσχολουμένου, καρδίαν ἁρπάσας, ἔφυγεν· ὁ δὲ Μάγειρος ἐπιστραφεὶς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φεύγοντα, εἶπεν, ὦ οὗτος, ἴσθι, ὡς, ὅπουπερ

περ ἂν ῃς, φυλάξομαί σε· ὀ γὰρ ἀπ' ἐμῦ καρδίαν ἀλλάσσειας, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

XXXIII.

ΚΥΩΝ, καὶ ΛΥΚΟΣ.

ΚΥὼν πρὸ ἐπαύλεώς τινος ἐκάθευδε. Λύκυ δ' ἐπιδραμόντος, καὶ βρῶμα μέλλοντος θήσειν αὐτὸν, ἐδεῖτο μὴ νῦν αὐτὸν καταθῦσαι· νῦν μὲν γὰρ, φησι, λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός· ἂν δὲ μικρὸν, ἀναμείνῃς, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπόται ποιήσειν γάμους, κἀγὼ τηνικαῦτα πολλὰ φαγὼν, πιμελέστερος ἔσομαι, καὶ σοι ἡδύτερον βρῶμα γενήσομαι· ὁ μὲν ὖν Λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε. μεθ' ἡμέρας δ' ἐπανελθὼν, εὗρεν ἄνω ἐπὶ τῦ δώματος τὸν κύνα καθεύδοντα, καὶ σὰς κάτωθεν πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν συνθηκῶν. καὶ ὁ Κύων, ἀλλ', ὦ Λύκε, εἰ τὸ ἀπὸ τῦδε πρὸ τῆς ἐπαύλεώς με ἴδοις καθεύδοντα, μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν περί[a] τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίου τοῦτο[b] φυλάττονται.

[a] Χρόνον, tempus subauditur.

[b] Sententia sic explenda videtur, κατὰ τὸ πρᾶγμα τὸ ἀπὸ τοῦδε χρόνου μέλλον ἔσεσθαι, secundum id, quod posthac eventurum est.

XXXIV.

ΚΥΩΝ, καὶ ἈΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κύων καὶ Ἀλεκτρυὼν ἑταιρείαν ποιησάμενοι, ὥδευον. ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης, ὁ μὲν Ἀλεκτρυὼν ἐπὶ δένδρου ἐκάθευδεν ἀναβάς, ὁ δὲ Κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου κοίλωμα ἔχοντος. τοῦ δὲ Ἀλεκτρυόνος κατὰ τὸ * εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος, Ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε, καὶ στᾶσα κάτωθεν, πρὸς ἑαυτὴν κατελθεῖν ἠξίου, ἐπιθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ζῶον ἔχον ἀσπάσασθαι. τοῦ δὲ εἰπόντος τὸν θυρωρὸν πρότερον διϋπνίσαι ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθεύδοντα, ὡς, ἐκείνου ἀνοίξαντος, κατελθεῖν, κἀκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ Κύων αἴφνης πηδήσας αὐτὴν διεσπάραξεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων

θρύπτων τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας, πρὸς ἰσχυροτέρους πέμπουσι [b] παραλογιζόμενοι.

[a] Participium præteriti medii ponitur pro substantivo ἔθος, mos; ἔργον verò, opus, subaudiri videtur.
[b] Παραλογιζόμενοι, falsis argumentatis decipientes.

XXXV.

ΛΕ'ΩΝ, καὶ ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ.

ΛΕ'ων ἀκούσας ποτὲ Βατράχου [a] μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνὴν, οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι· προσμείνας δὲ [b] μικρὸν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, ὁ προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν, πρὸ τῆς ὄψεως, δι᾽ ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

[a] Κατὰ μέγα βόημα, secundum magnum clamorem, explendum videtur.
[b] Subaudi χρόνον, tempus.

XXXVI.

ΛΕ'ΩΝ, καὶ ὌΝΟΣ, καὶ ἈΛΩ'ΠΗΞ.

ΛΕ'ων, καὶ Ὄνος, καὶ Ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι, ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ Λέων τῷ Ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς· ὁ δὲ τρεῖς μερί-

δας ποιησάμενος ἐκ τῶν * ἴσων, ἐκλέξασθαι τέτες πρϐτρέπετο. κ̀ ὁ Λέων θυμωθεὶς τὸν Ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ Ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν, ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα συρεύσασα, ἑαυτῇ ᵇ βραχύ τι κατέλιπεν. κ̀ ὁ Λέων πρὸς αὐτὴν, τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν ὕτως ἐδίδαξεν; ἡ δ' εἶπεν, ἡ τῦ Ὄνυ συμφορά.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν ᶜ πέλας δυςυχήματα.

ᵃ Μοιρῶν partibus ſubaudiri videtur.
ᵇ Subauditur μέρ☉ partem.
ᶜ Sic exple τῶν ἀνθρώπων ὄντων πέλας hominum, qui ſunt prope.

XXXVII.

ΛΕ'ΩΝ, κ̀ Ἄ Ρ Κ Τ Ο Σ.

ΛΕ'ων, κ̀ Ἄρκτος ὁμῦ βυνέβρῳ περιτυχόντες, περὶ τέτυ ἐμάχοντο. δεινῶς ὖν ὑπ' ἀλλήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μάχης κ̀ σκοτοδινιάσαι, ᵃ ἀπαυδήσαντες ἔκειντο. Ἀλώπηξ δὲ κύκλῳ περιϊῦσα, πεπτωκότας αὐτὺς ἰδῦσα, κ̀ τὸ βύνεβρον ἐν τῷ ᵇ μέσῳ κείμενον, ᶜ τῦτο διὰ μέσυ ἀμφοῖν διαδραμῦσα,

δραμοῦσα, καὶ ἁρπάσασα, φεύγουσα ᾤχετο. οἱ δὲ βλέποντες μὲν αὐτὴν, μὴ δυνάμενοι δὲ ἀναστῆναι, δείλαιοι ἡμεῖς, εἶπον, κατὰ δὲ Ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιώντων, ἄλλοι κερδαίνουσι.

ᵃ Pugnâ renuntiatâ. Sic Theocritus, Id. 22. lin. 129.

ᵇ Μέσῳ subaudi τόπῳ, vel χώρῳ, loco.

ᶜ Τοῦτο malè locari videtur, et participio ἁρπάσασα debere præfigi.

XXXVIII.

ΜΑ'ΝΤΙΣ.

Μάντις ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος, διελέγετο· ἐπιστάντος δέ τινος αἴφνης, καὶ ἀπαγγείλαντος, ὡς αἱ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυρίδες ἀναπεπταμέναι τε πᾶσαι εἶεν, καὶ πάντα τὰ ἔνδον ἀφῃρημένα, ἀνεπήδησέ τε στενάξας, καὶ δρομαῖος ᾔει· τρέχοντα δέ τις αὐτὸν θεασάμενος, ὦ οὗτος, εἶπεν, ὁ τἀλλότρια πράγματα προειδέναι ἐπαγγελόμενος, τὰ σαυτοῦ οὐ προεμαντεύου;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους.

XXXIX.

ΜΥ'ΡΜΗΞ, καὶ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ'.

ΜΥ'ρμηξ διψήσας κατελθὼν εἰς πηγὴν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα, εἰς τὴν πηγὴν ἔρριψεν, ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ Μύρμηξ διεσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις μετὰ [a] τοῦτο τοὺς καλάμους συνθεὶς ἐπὶ τὸ τὴν Περιστερὰν συλλαβεῖν ᾔει, τοῦτο δ' ὁ Μύρμηξ ἑωρακὼς, τὸν τοῦ Ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν· ὁ δὲ ἀλγήσας, τοὺς τε καλάμους ἔρριψε, καὶ τὴν Περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

[a] Subaudi πρᾶγμα, rem.

XL.

XL.

ΝΥΚΤΕΡΙ'Σ, ΚΑΙ ΒΑ'ΤΟΣ, ΚΑΙ ΑΙ'ΘΥΙ'Α.

Νυκτερὶς, καὶ Βάτος, καὶ Αἴθυια ἑταιρείαν ποιησάμεναι, ἐμπορικὸν διέγνωσαν βίον ζῆν. ἡ μὲν οὖν Νυκτερὶς ἀργύριον δανεισαμένη, καθῆκεν εἰς τὸ [a] μέσον· ἡ δὲ Βάτος ἐσθῆτα μεθ' ἑαυτῆς ἔλαβεν, ἡ δὲ Αἴθυια τρίτη χαλκὸν, καὶ ἀπέπλευσαν. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς περιτραπείσης, πάντα ἀπολέσαντες, αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. ἐξ [b] ἐκείνου τοίνυν ἡ μὲν Αἴθυια τοῖς αἰγιαλοῖς ἀεὶ παρεδρεύει, μή που τὸν χαλκὸν ἐκβάλλῃ ἡ θάλαττα· ἡ δὲ Νυκτερὶς τοὺς δανειστὰς, φοβουμένη, τῆς μὲν ἡμέρας οὐ φαίνεται, νύκτωρ δ' ἐπὶ νομὴν ἔξεισιν. ἡ δὲ Βάτος τῆς τῶν [c] παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται. εἴ που τὴν οἰκείαν ἐπιγνοίη, ζητοῦσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι περὶ [d] ἃ σπουδάζομεν, τούτοις ἐς [e] ὕστερον περιπίπτομεν.

[a] Subauditur κέρδος, lucrum, vel ὄφελος, utilitatem.
[b] Subaudi χρόνου, tempore.
[c] Subaudi ὁδοιπόρων, viatorum.
[d] Subaudi πράγματα.
[e] Χρόνοι, tempus.

XLI.

ΝΟΣΩ͂Ν, καὶ ΙΑΤΡΟ'Σ.

Νοσῶν τις, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ ἐρωτώμενος, ὅπως διετέθη, [a] πλέον εἶπε τοῦ [b] δέοντος ἱδρωκέναι· ὁ δὲ [c] ἀγαθὸν ἔφη τοῦτ᾽ εἶναι· ἐκ δευτέρου δὲ παρ᾽ αὐτοῦ πάλιν ἐρωτηθεὶς, ὅπως ἔσχε, φρίκῃ συσχεθεὶς, εἶπε, Σφοδρῶς διατετινάχθαι· ὁ δὲ καὶ τοῦτ᾽ ἀγαθὸν ἔφησεν εἶναι. ἐκ δὲ τρίτου αὖθις ἐρωτηθεὶς, ὅπως διεγένετο, εἶπεν, ὑδέρῳ περιπεπτωκέναι. ὁ δὲ καὶ τοῦτο πάλιν ἀγαθὸν εἶπεν εἶναι· εἶτα τῶν [d] οἰκείων τινὸς αὐτὸν ἐρωτήσαντος, πῶς ἔχεις; ἐγὼ, εἶπεν, ὦ οὗτος, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῶν ἀνθρώπων δυσχεραίνομεν τοὺς πρὸς χάριν ἀεὶ βουλομένους λέγειν.

[a] Ἐπὶ πλέον μέτρον, ad majorem modum.
[b] Subaudi ἱδρῶτος, ſudore.
[c] Ἀγαθὸν, ſubaudi σημεῖον, ſignum.
[d] Subaudi φίλων, amicis, vel δούλων, ſervis, vel συγγενῶν, cognatis, aut aliquid hujuſmodi.

XLII.

XLII.

ΞΥΛΕΥΟ΄ΜΕΝΟΣ, καὶ ἙΡΜΗ΄Σ.

Ξυλευόμενός τις παρὰ τῷ ποταμῷ τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. ἀμηχανῶν τοίνυν, παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας, ὠδύρετο. Ἑρμῆς δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμὸν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καὶ, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν, ἤρετο. τοῦ δὲ μὴ τοῦτον εἶναι φαμένου, αὖθις καταβὰς, ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβὰς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φαμένου, Ἑρμῆς ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, πάντας αὐτῷ ἐδωρήσατο. ὁ δὲ παραγενόμενος, πάντα τοῖς ἑταίροις τὰ συμβάντα διεξελήλυθεν. ὧν εἷς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. ἐπιφανεὶς οὖν Ἑρμῆς κἀκείνῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκεν, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε; τοῦ δὲ σὺν ἡδονῇ, ναὶ ἀληθῶς ἥδ᾽ ἐστὶ, φήσαντος, μισήσας ὁ Θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι [b] ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, [c] τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται.

[a] Subaudi χρόνου, tempore.
[b] Sententia explenda videtur εἰς ὅσον μέτρον, &c. εἰς τοσοῦτον μέτρον, ad quantam menſuram, &c. ad tantam, &c.
[c] Subaudi χρῆμα, vel γένος, genus divinum, pro Deo.

XLIII.

ὌΝΟΣ, καὶ ΚΗΠΩΡΟ'Σ.

Ὄνος ὑπηρετούμενος Κηπωρῷ, ἐπειδὴ [a] ὀλίγα μὲν ἤσθιε, [b] πλεῖστα δ' ἐμόχθει, ηὔξατο τῷ Διΐ, ὥστε τοῦ κηπωροῦ ἀπαλλαγεὶς, ἑτέρῳ ἀπεμπωληθῆναι δεσπότῃ· τοῦ δὲ Διὸς ἐπακούσαντος, καὶ κελεύσαντος αὐτὸν κεραμεῖ πραθῆναι, πάλιν ἐδυσφόρει, [c] πλέον, ἢ πρότερον, ἀχθοφορῶν, καὶ τόν τε πηλὸν, καὶ τὰς κεράμους κομίζων. πάλιν οὖν ἀμεῖψαι τὸν δεσπότην ἱκέτευε, καὶ βυρσοδέψῃ ἀπεμπωλεῖται. εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσὼν, καὶ ὁρῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη, οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, βέλτιον ἦν μοι, παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις

μένειν·

μένειν· ἅτος γὰρ, ὡς ὁρῶ καὶ τὸ δέρμα μυ καἰεργάσεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιςα τὰς προτέρας δεσπότας οἰκέται ποθᾶσιν, ὅταν τῶν δευτέρων λάβωσι πεῖραν.

[a] Βοώματα, cibos, subaudiri videtur.

[b] Explic. κατὰ πλεῖστα μοχθήματα, vel ἔργα, secundùm plurimos labores, vel opera.

[c] Κατὰ τὸ πλέον μέτρον, ad majorem modum.

XLIV.

ὈΡΝΙΘΟΘΗ'ΡΑΣ, ϗ ΚΟΡΥΔΑΛΟ'Σ.

Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἵςη παγίδας, Κορυδαλὸς δὲ [a] τοῦτον πόῤῥωθεν ἰδὼν, ἐπυνθάνετο, τί ποτ᾽ ἐργάζοιτο. τᾶ δὲ πόλιν κλίζειν φαμένα, εἶτα δὲ πορῤωτέρω ἀποχωρήσαντος, ϗ κρυβέντος, ὁ Κορυδαλὸς τοῖς τᾶ ἀνδρὸς λόγοις πιςεύσας, προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἑάλω. τᾶ δὲ [b] Ὀρνιθοθήρα ἐπιδραμόντος, ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ ἅτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίσεις, ἀ [c] πολλὰς εὑρήσεις ἐνοικᾶντας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιςα οἶκοι,

καὶ

καὶ πόλεις ἐρημῦνται, ὅταν οἱ [c] προεςῶτες χαλεπαίνωσιν.

[a] Τῦτον, scribendum videtur.
[b] Pro ὀρνιθοθήρυ, ab ὀρνιθοθήρας. hic Genitivus in α proprie Doricus est: in his verò fabulis nullus Dorismo locus est. Alii etiam substantivi sunt in ας, qui formant genitivos in α, ut ὁ Βορρᾶς, gen. τῦ Βορρᾶ, ὁ πατρολοίας, parricida. τῦ πατρολοία, &c.
[c] Subaudi ἀνθρώπυς, homines.

XLV.

ὉΔΟΙΠΟ΄ΡΟΣ.

Ὀδοιπόρος πολλὴν ἀνύςας ὁδὸν ηὔξατο, εἰ ἄρα εὑρήσει τι, τὸ [a] ἥμισυ τύτυ τῷ [b] Ἑρμεῖ ἀναθήσειν. περιτυχὼν δὲ πήρᾳ μεςῇ φοινίκων, καὶ ἀμυγδάλων, καὶ ταύτην ἀνελόμενος, ἐκείνυς μὲν ἔφαγε. τὰ δὲ τῶν φοινίκων ὀςᾶ, καὶ τὰ τῶν ἀμυγδάλων κελύφη ἐπί τινος ἀνέθηκε βωμῦ, φήσας, ἀπέχεις, ὦ Ἑρμῆ, τὴν εὐχὴν, τῦ γὰρ εὑρεθέντος [c] τὰ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς πρός σε διανενέμημαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος [d] πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον, καὶ

τὺς

τὺς Θεὺς διὰ πλεονεξίαν καλασοφιζόμενον.

[a] Subaudi μέρ☉, partem.

[b] Si Ἑρμεῖ, non Ἑρμῇ vera lectio sit, Ἑρμῆς imparisyllabicè inflecti videtur, quod fieri potest; ut Ἄρης, Mars, utroque modo inflectitur. Mercurius verò hic nominatur, quia lucro insperato præsidebat: unde Ἑρμαῖον, scilicet κέρδ☉, lucrum insperatum.

[c] Exple, τὰ μέρη ἐκτὸς, καὶ ἐντὸς ὄντα, partes, quæ extrà, et intrà sunt.

[d] Subaudi ἐςι, est, vel γέγραπλαι, scripta fuit, vel πέπλασται, ficta fuit.

XLVI.

ΠΑΙ͂Σ, καὶ ΜΉΤΗΡ.

Παῖς ἐκ διδασκαλείυ τὴν τῦ συμμαθηλῦ δέλτον κλέψας, ἤνεγκε τῇ μητρί· τῆς δὲ μὴ ἐπιπληξάσης. μᾶλλον μὲν ῦν ἀποδεξαμένης, προϊὼν τοῖς χρόνοις ἤρξαλο καὶ τὰ [a] μείζω κλέπλειν· [b] ἐπαυλοφώρῳ δέ ποlὲ ληφθεὶς, ἀπήγελο [c] τὴν πρὸς θάναλον· τῆς δὲ μήlρος ἑπομένης, καὶ ὀλοφυρομένης, ἐκεῖνος τῶν δημίων ἐδεῖτο [d] βραχέα τινα τῇ μητρί διαλεχθῆναι πρὸς ὗς. τῆς δὲ ταχέως τῷ ςόμαlι τῦ παιδὸς προσθείσης, ἐκεῖνος τὸ ὗς τοῖς ὀδῦσι δακὼν ἀφείλετο. τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων καlηγορύντων, ὡς ὐ μόνον κέκλοφεν, ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν μητέρα ἠσέβηκεν, ἐκεῖνος εἶπεν, αὐτὴ γάρ μοι τῆς ἀπωλείας γε-

χονεν αἴτιος· εἰ γὰρ ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφειν, ἐπέπληξέ μοι, ἐκ ἂν, μέχρι [c] τέτων χωρήσας νῦν ἠγόμην ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχὰς κολαζομένων ἐπὶ [f] μεῖζον αὐξάνει τὰ κακά.

[a] Subaudi χρήματα.
[b] Ἐπαυτοφώρω melius disjungi potest, ἐπ' αὐτοφώρῳ. in ipſo facto.
[c] Explere potes, ἀνὰ τὴν ὁδὸν πρὸς θάνατον ἡγεμένην. per viam ad mortem ducentem.
[d] Subaudi ῥήματα verba.
[e] Subaudi κλεμμάτων, furta.
[f] Subaudiri videtur μέγεθος, magnitudinem, vel πλῆθος, numerum.

XLVII.

ΠΟΙΜΗ'Ν, καὶ ΘΑ'ΛΑΣΣΑ.

Ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. ἀπεμπωλήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάνους πριάμενος, ἀνήχθη. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, μόλις [a] κενῇ τῇ νηῒ διεσώθη.

μετὰ

μετὰ δ' ἡμέρας ἐκ ὀλίγας παριόντος τινὸς, ϗ τῆς θαλάτ]ης (ἔτυχε γὰρ αὐτὴ γαληνιῶσα) τὴν ἐρημίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν ἄτος εἶπε, φοινίκων αὖθις, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ, ϗ διὰ τῦτο φαίνε]αι ἡσυχάζυσα.

'Επιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήμα]α τοῖς ἀνθρώποις μαθήμα]α γίνον]αι.

[a] Subaudi ἐν, in, vel σὺν, cum, quæ præpositio sæpissimè non exprimitur. *Theoc.* Id. xxii. lin. 18.

XLVIII.

ῬΟΙΑ, ϗ ΜΗΛΕΑ.

Ῥοια, ϗ Μηλέα περὶ κάλλυς ἤριζον· πολλῶν δ' ἀμφισβη]ήσεων [a] με]αξὺ γενομένων, βάτος ἐκ τῦ [b] πλησίον ἀκύσασα φραγμῦ, παυσώμεθα, εἶπεν, ὦ φίλαι, ποτὲ μαχόμεναι.

'Επιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων σάσεσι, ϗ οἱ [c] μηδενὸς ἄξιοι πειρῶν]αι εἶναι [d] τι.

[a] Subaudi αὐτῶν, illos, post μεταξύ.
[b] Post πλησίον, subaudi ὄντος.
[c] Subaudi τιμήματος, pretii.
[d] Subaudiri videtur χρῆμα ἔνδοξον, res præclara.

χονεύ αἴτιος· εἰ γὰρ ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφειν, ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν, μέχρι [e] τούτων χωρήσας νῦν ἠγόμην ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχὰς κολαζομένων ἐπὶ [f] μεῖζον αὐξάνει τὰ κακά.

[a] Subaudi χρήματα.
[b] Ἐπαυτοφώρω melius disjungi potest, ἐπ' αὐτοφώρω. in ipso facto.
[c] Explere potes, ἀνὰ τὴν ὁδὸν πρὸς θάνατον ἠγουμένην. per viam ad mortem ducentem.
[d] Subaudi ῥήματα verba.
[e] Subaudi κλεμμάτων, furta.
[f] Subaudiri videtur μέγεθος, magnitudinem, vel πλῆθος, numerum.

XLVII.

ΠΟΙΜΗ'Ν, καὶ ΘΑ'ΛΑΣΣΑ.

Ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. ἀπεμπωλήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάνους πριάμενος, ἀνήχθη. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, μόλις [a] κενῇ τῇ νηῒ διεσώθη.

μετὰ

μετὰ δ' ἡμέρας ἐκ ὀλίγας παριόντος τινὸς, κ̀ τῆς θαλάτ]ης (ἔτυχε γὰρ αὐτὴ γαληνιῶσα) τὴν ἐρημίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν ἅτος εἶπε, φοινίκων αὖθις, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ, κ̀ διὰ τῦτο φαίνε]αι ἡσυχάζεσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήμα]α τοῖς ἀνθρώποις μαθήμα]α γίνον]αι.

[a] Subaudi ἐν, in, vel σὺν, cum, quæ præpositio sæpissimè non exprimitur. *Theoc.* Id. xxii. lin. 18.

XLVIII.

ῬΟΙΑ, κ̀ ΜΗΛΕΑ.

Ῥοια, κ̀ Μηλέα περὶ κάλλες ἤριζον· πολλῶν δ' ἀμφισβη]ήσεων [a] με]αξὺ γενομένων, βάτος ἐκ τῦ [b] πλησίον ἀκέσασα φραγμῦ, παυσώμεθα, εἶπεν, ὦ φίλαι, πο]ὲ μαχόμεναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ ὅτι ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων ςάσεσι, κ̀ οἱ [c] μηδενὸς ἄξιοι πειρῶν]αι εἶναι [d] τι.

[a] Subaudi αὐτῶν, illos, post μεταξύ.
[b] Post πλησίον, subaudi ὄντος.
[c] Subaudi τιμήματος, pretii.
[d] Subaudiri videtur χρῆμα ἔνδοξον, res præclara.

XLIX.

᾿ΑΣΠΑ΄ΛΑΞ.

Ο᾿Ασπάλαξ τυφλὸν ζῶόν ἐςι· φησὶν ἔν ποτε τῇ μητρὶ, συκαμινέαν, μῆτερ, ὁρῶ. εἶτα αὖθίς φησὶ, λιβάνε ὀσμῆς πεπλήρωμαι· [a] κἀκ τρίτε, πάλιν, χαλκῆς, φησὶ, ψηφίδος κτύπον ἀκέω. ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβῦσα εἶπεν, ὦ τέκνον, ὡς ἤδη καταμανθάνω, ἐ μόνον [b] ὄψεως ἐςέρησαι, ἀλλὰ κὶ ἀκοῆς, κὶ ὀσφρήσεως.

᾿Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀλαζόνων τὰ [c] ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται, κὶ ἐν τοῖς ἐλαχίςοις ἐλέγχονται.

[a] Subaudi χρόνε κἀκτρίτε pro καὶ ἐκ τρίτε.
[b] Ὄψεως, et ὀσφρήσεως, Attici sunt genitivi.
[c] Πράγματα, ut infra πράγμασι.

L.

ΣΦΗ῀ΚΕΣ, κὶ ΠΕ΄ΡΔΙΚΕΣ.

Σφῆκες, κὶ Πέρδικες δίψη συνεχόμενοι πρὸς γεωργὸν ἦλθον, παρ᾿ αὐτῦ αἰτῦντες πιεῖν, ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τῦ ὕδατος ταύτην τὴν χάριν ἀποδώσειν· οἱ μὲν Πέρδικες σκάπτειν τὰς ἀμπέλυς.

ἀμπέλυς. οἱ δὲ Σφῆκες, κύκλῳ περιϊόντες, τοῖς κέντροις ἀποσοβεῖν τὺς κλέπτας. ὁ δὲ γεωργὸς ἔφη, ἀλλ᾽ ἐμοίγε εἰσι δύο βόες, οἱ, μηδὲν ἐπαγγελλόμενοι, πάντα ποιῦσιν· ἄμεινον ὖν ἐςὶν ἐκείνοις δῦναι, ἤπερ ὑμῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος [a] πρὸς ἄνδρας ἐξώλεις, ὠφελεῖν μ̀ ἐπαγγελλομένυς, βλάπτοντας δὲ [b] μεγάλα.

[a] Subauditur ἐςὶ, eſt, vel γέγραπται, ut ſuprà, fab. xlv.

[b] Integra phraſis videtur eſſe, κατὰ μέγαλα πήματα, ſecundùm magna damna.

LI.

ΤΑΩ͂Σ, ϗ ΚΟΛΟΙΌΣ.

ΤΩ͂Ν ὀρνίθων βυλομένων ποιῆσαι βασιλέα, Ταὼς ἑαυτὸν ἠξίυ διὰ τὸ κάλλος [a] χειροτονεῖν· αἱρυμένων δὲ τῦτον πάντων, Κολοιὸς, ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλλ᾽ εἰ, σῦ βασιλεύοντος, Ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὺς ἄρχοντας ὐ διὰ

κάλλος

κάλλος μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥώμην, καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

[a] Manuum protensarum suffragiis eligere, ut suprà, fab. xxviii.

LII.

ΜΟΝΙΟ`Σ, καὶ ἈΛΩ´ΠΗΞ.

ΜΟνιὸς ἄγριος ἐπί τινος ἑςῶς δένδρυ, τὺς ὀδόντας ἔθηγεν. Ἀλώπεκος δ' ἐρομένης τὴν αἰτίαν, [a] ὅτι, μηδεμιᾶς προσκειμένης ἀνάγκης, [b] τί τὺς ὀδόντας θήγει; ἔφη, ὐκ ἀλόγως τῦτο ποιῶ, εἰ γάρ με κίνδυνος περιςαίη, ὔκυν με τηνικαῦτα, πρὸς τὺς ὀδόντας ἀκονᾷν, ἀσχολεῖσθαι δεήσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἑτοίμοις ὖσι χρῆσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρασκευάζεσθαι.

[a] Subaudi διὰ, propter.
[b] Τί delendum videtur.

LIII.

ΚΟΡΥΔΑΛΟ´Σ.

ΚΟρυδαλὸς εἰς πάγην ἁλὺς θρηνῶν ἔλεγεν, οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, καὶ δυςήνῳ πτηνῷ. ὐ χρυσὸν ὑφεσφισάμην τινὸς, ὐκ ἄλλο

τι τῶν [a] τιμίων, κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατόν μοι πρoὐξένησεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς, διὰ κέρδος εὐτελὲς, μέγαν ὑφισαμένους κίνδυνον.

[a] Subaudi κτημάτων, possessionum, vel κειμηλίων, thesaurorum.

LIV.

ΝΕΒΡΟ'Σ.

Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπε, πάτερ, σὺ καὶ μείζων, καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας, καὶ κέρατα πρὸς [a] τούτοις [b] ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν. τί δήποτ' οὖν οὕτω τούτους φοβῇ; κἀκεῖνος γελῶν εἶπεν, ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῂς, τέκνον· ἓν δ' οἶδα, ὡς ἐπειδὰν κυνὸς ὑλακὴν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐκφέρομαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει [c] δειλοὺς οὐδεμία παραίνεσις ῥώννυσιν.

[a] Hoc est, πρὸς τῷ πεφυκέναι σε μείζονα, καὶ ταχύτερον, præter quod major, et celerior à naturâ factus es.
[b] Atticè pro ὑπερφυῆ.
[c] Subaudi γεγονότας, qui facti sunt.

LV.

ΛΑΓΩΟΙ, ϗ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΟΙ Λαγωοί ποτε συνελθόντες τὸν ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίοντο βίον, ὡς ἐπισφαλὴς εἴη, ϗ δειλίας πλέως. ϗ γὰρ ϗ ὑπ' ἀνθρώπων, ϗ κυνῶν, ϗ ἀετῶν, ϗ ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται. [a] βέλτιον οὖν εἶναι θανεῖν ἅπαξ, ἢ διὰ βίου τρέμειν. τοῦτο τοίνυν κυρώσαντες, ὥρμησαν κατὰ [b] ταυτὸν εἰς τὴν λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν [c] ἐμπεσούμενοι, ϗ [d] ἀποπνιγησόμενοι. τῶν δὲ καθημένων κύκλῳ τῆς λίμνης βατράχων, ὡς τοῦ τοῦ δρόμου κτύπου ἤσθοντο, εὐθὺς εἰς ταύτην εἰσπηδησάντων, τῶν λαγωῶν τις, ἀγχινούστερος εἶναι δοκῶν τῶν ἄλλων, ἔφη, στῆτε, ἑταῖροι, μηδὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπράξησθε. ἤδη γάρ, ὡς ὁρᾶτε, ϗ ἡμῶν ἕτερ' ἐστὶ ζῶα δειλότερα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυστυχοῦντες, ἐξ [d] ἑτέρων χείρονα πασχόντων παραμυθοῦνται.

[a] Sic phrasis explenda videtur, ἔλεγον οὖν βέλτιον, &c. Dixerunt igitur melius, &c.

[b] Subaudi κατὰ δρόμον, eodem cursu.

[c] Futura secunda sunt; hoc passivum, illud medium.

[d] Subaudi Ἀνθρώπων.

LVI.

ὌΝΟΣ, ϗ ἽΠΠΟΣ.

ὌΝΟΣ Ἵππον ἐμακάρισεν, ὡς ἀφθόνως τρεφόμενον, καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἅλις ἔχων, καὶ [a] ταῦτα, πλεῖςα ταλαιπωρῶν· ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέςη πολέμου, καὶ ὁ ςραλιώτης ἔνοπλος ἀνέβη τὸν Ἵππον, πανλαχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ [b] μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε, καὶ ὁ Ἵππος πληγεὶς ἔκειλο. ταῦτα ἑωρακὼς ὁ ὄνος, τὸν Ἵππον μελαβαλλόμενος ἐταλάνιζεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχονλας, καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων [c] φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους, τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.

[a] Sic explenda videtur ſententia, καὶ ταῦτα ἄχυρα εἶχε, κατὰ πλεῖςα μοχθήματα ταλαιπωρῶν. et has paleas habebat ſecundùm plurimos labores defatigatus.

[b] Exple, εἰς μέσον πλῆθος, in mediam turbam.

[c] Subaudiri videtur συναγόμενον, concitatam. Sic συνάγειν φθόνον, concitare invidiam. *Demoſth.*

LVII.

LV.

ΛΑΓΩΟΙ', ϗ ΒΑ'ΤΡΑΧΟΙ.

ΟΙ Λαγωοί ποτε συνελθόντες τὸν ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίοντο βίον, ὡς ἐπισφαλὴς εἴη, ϗ δειλίας πλέως. ϗ γὰρ ϗ ὑπ' ἀνθρώπων, ϗ κυνῶν, ϗ ἀετῶν, ϗ ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται. [a] βέλτιον οὖν εἶναι θανεῖν ἅπαξ, ἢ διὰ βίου τρέμειν. τοῦτο τοίνυν κυρώσαντες, ὥρμησαν κατὰ [b] ταὐτὸν εἰς τὴν λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν [c] ἐμπεσούμενοι, ϗ [d] ἀποπνιγησόμενοι. τῶν δὲ καθημένων κύκλῳ τῆς λίμνης βατράχων, ὡς τοῦ τοῦ δρόμου κτύπου ᾔσθοντο, εὐθὺς εἰς ταύτην εἰσπηδησάντων, τῶν λαγωῶν τις, ἀγχινούστερος εἶναι δοκῶν τῶν ἄλλων, ἔφη, στῆτε, ἑταῖροι, μηδὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπράξησθε. ἤδη γάρ, ὡς ὁρᾶτε, ϗ ἡμῶν ἕτερ' ἐστὶ ζῶα δειλότερα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυστυχοῦντες, ἐξ ἑτέρων χείρονα πασχόντων παραμυθοῦνται.

[a] Sic phrasis explenda videtur, ἔλεγον οὖν βέλτιον, &c. Dixerunt igitur melius, &c.

[b] Subaudi κατὰ δρόμον, eodem cursu.

[c] Futura secunda sunt; hoc passivum, illud medium.

[d] Subaudi Ἀνθρώπων.

LVI.

LVI.

ὌΝΟΣ, καὶ ώΙΠΠΟΣ.

ὌΝΟΣ Ἵππον ἐμακάρισεν, ὡς ἀφθόνως τρεφόμενον, καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἅλις ἔχων, καὶ [a] ταῦτα, πλεῖςα ταλαιπωρῶν· ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέςη πολέμου, καὶ ὁ ςραλιώτης ἔνοπλος ἀνέβη τὸν Ἵππον, πανλαχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ [b] μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε, καὶ ὁ Ἵππος πληγεὶς ἔκειλο. ταῦτα ἑωρακὼς ὁ ὄνος, τὸν Ἵππον μελαβαλλόμενος ἐταλάνιζεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχονλας, καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων [c] φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους, τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.

[a] Sic explenda videtur ſententia, καὶ ταῦτα ἄχυρα εἶχε, κατὰ πλεῖςα μοχθήματα ταλαιπωρῶν. et has paleas habebat ſecundùm plurimos labores defatigatus.

[b] Exple, εἰς μέσον πλῆθος, in mediam turbam.

[c] Subaudiri videtur συναγόμενον, concitatam. Sic συνάγειν φθόνον, concitare invidiam. *Demoſth.*

LVII.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Φιλάργυρός τις ἅπασαν αὐτῦ τὴν ὑσίαν ἐξαργυρισάμενος, καὶ χρυσῦν βῶλον ποιήσας, ἔν τινι τόπῳ κατώρυξε, συγκατορύξας ἐκεῖ καὶ ψυχὴν ἑαυτῦ, καὶ τὸν νῦν, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἐρχόμενος, αὐτὸν ἔβλεπε· τῶν δὲ ἐργατῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας, καὶ τὸ [a] γεγονὸς συννοήσας, ἀνορύξας τὸν βῶλον ἀνείλετο. μετὰ δὲ ταῦτα [b] κἀκεῖνος ἐλθὼν, καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θρηνεῖν ἤρξατο, καὶ τίλλειν τὰς τρίχας· τῦτον δέ τις ὀλοφυρόμενον ὕτως ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος, μὴ ὕτως, εἶπεν, ὦ ὗτος, ἀθύμει· ὐδὲ γὰρ ἔχων, τὸν χρυσὸν εἶχες· λίθον ὖν ἀντὶ χρυσῦ λαβὼν, θὲς, καὶ νόμιζέ σοι τὸν χρυσὸν εἶναι· τὴν αὐτὴν γάρ σοι πληρώσει χρείαν· ὡς ὁρῶ γὰρ, ὐδ᾽, ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει [c] ἦσθα τῦ κτήματος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὐδὲν ἡ [d] κτῆσις, ἐὰν μὴ ἡ χρῆσις προσῇ.

[a] Πρᾶγμα subauditur.
[b] Pro καὶ ἐ ν , per crasin.
[c] Ἦ . . , per paragogen pro ἦς.
[d] Subaudi ἐςὶ, vel ὠφελλεῖ, prodest.

LVIII.

ΧΗ͂ΝΕΣ, ϗ ΓΕ΄ΡΑΝΟΙ.

ΧΗ͂νες, ϗ Γέρανοι ἐπὶ ταὐτȣ͂ λειμῶνος ἐνέμοντο. τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων, οἱ μὲν Γέρανοι, κȣ͂φοι ὄντες, ταχέως ἀπέπτησαν· οἱ δὲ Χῆνες, διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μείναντες, συνελήφθησαν.

'Επιμύθιον.

῾Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ϗ ἐν ἁλώσει πόλεως, οἱ μὲν ἀκτήμονες εὐχερῶς φεύγȣσιν, οἱ δὲ πλȣ́σιοι δȣλεύȣσιν ἁλισκόμενοι.

LIX.

ΧΕΛΩ΄ΝΗ, ϗ 'ΑΕΤΟ΄Σ.

ΧΕλώνη 'Αετȣ͂ ἐδεῖτο ἵπτασθαι ταύτην διδάξαι. τȣ͂ δὲ παραινȣ͂ντος, πόῤῥω τȣ͂το τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεήσει προσέκειτο. λαβὼν ȣ͂ν ταύτην τοῖς ὄνυξι, ϗ εἰς ὕψος ἀνενεγκὼν, εἶτ' ἀφῆκεν. ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πεσȣ͂σα συνετρίβη.

'Επιμύθιον.

῾Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐκ φιλονεικίας τῶν φρονιμωτέρων παρακȣ́σαντες, ἑαυτȣ̀ς ἔβλαψαν.

LX.

ΨΥ΄ΛΛΑ.

ΨΥ'λλα ποτὲ πηδήσασα, ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν· ὁ δὲ τὸν [a] Ἡρακλῆς ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει· τῆς δὲ ἐκεῖθεν αὖθις ἀφαλομένης, ςενάξας, εἶπεν, ὦ [b] Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ ὀ συνεμάχησας, πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνιςαῖς συνεργήσεις;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίςων [c] τῦ θείυ δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

[a] Ἡρακλῆς, parifyllabicè inflecti videtur, quafi primæ declinationis fimplicium effet.

[b] Compofita à κλεὸ; gloria, dupliciter contrahuntur, ut Nominativo, Ἡρακλέης, ῆς. Gen. έεος, έυς, ῦς, Dat. έεϊ, έει, εῖ. Acc. έεα, έα, ῆ. Voc. έες, εις.

[c] Subaudi χρήματος, rei.

LXI.

ΈΛΑΦΟΣ.

ΕΛαφος τὸν [a] ἕτερον πεπηρωμένη τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπ' ἠϊόνος ἐνέμετο, τὸν μὲν [b] ὑγιᾶ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὴν [c] ξηρὰν διὰ τὺς κυνηγετῦντας ἔχυσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν, ὅθεν ὐδὲν ὑπώπτευε. παραπλέοντες δέ

δὲ τινες, καὶ τούτου στοχασάμενοι, αὐτῆς κατετόξευσαν. ἡ δ' ἑαυτὴν ὠλοφύρετο, ὡς, ὑφ' ἧς μὲν [d] ἐδεδοίκει, μηδὲν παθοῦσα, ἣν δ' οὐκ ᾤετο κακὸν ἐπάξειν, ὑπὸ ταύτης προδεδομένη.

'Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡμῖν τὰ βλαβερὰ δοκοῦντα, ὠφέλιμα γίνεται· τὰ δ' ὠφέλιμα, βλαβερά.

[a] Subauditur κατά.
[b] Atticè pro ὑγιῆ.
[c] Subauditur χθόνα, vel γῆ, terram.
[d] Plusquam perfectum medium, cujus nullum thema reperitur.

LXII.

ἜΛΑΦΟΣ, καὶ ΛΈΩΝ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα, εἰς ἄντρον εἰσέδυ. Λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα, ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη. θνήσκουσα δ' ἔλεγεν, οἴμοι, ὅτι, ἀνθρώπους φεύγουσα, τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.

'Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες, μεγάλοις ἐπειράθησαν.

LX.

ΨΥ'ΛΛΑ.

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα, ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν· ὁ δὲ τὸν [a] Ἡρακλῆς ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει· τῆς δὲ ἐκεῖθεν αὖθις ἀφαλομένης, ϛενάξας, εἶπεν, ὦ [b] Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ ὀ συνεμάχησας, πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνιϛαῖς συνεργήσεις;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίϛων [c] τοῦ θείου δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

[a] Ἡρακλῆς, parisyllabicè inflecti videtur, quasi primæ declinationis simplicium esset.

[b] Composita à κλέος gloria, dupliciter contrahuntur, ut Nominativo, Ἡρακλέης, ῆς. Gen. έεος, έους, οῦς, Dat. έεϊ, έει, εῖ. Acc. έεα, έα, ῆ. Voc. έες, εις.

[c] Subaudi χρήματος, rei.

LXI.

ἜΛΑΦΟΣ.

Ἔλαφος τὸν [a] ἕτερον πεπηρωμένη τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπ' ἠϊόνος ἐνέμετο, τὸν μὲν [b] ὑγιᾶ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὴν [c] ξηρὰν διὰ τοὺς κυνηγετοῦντας ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν, ὅθεν οὐδὲν ὑπώπτευε. παραπλέοντες

δέ

δέ τινες, καὶ τούτου στοχασάμενοι, αὐτῆς κατετόξευσαν. ἡ δ' ἑαυτὴν ὠλοφύρετο, ὡς, ὑφ' ἧς μὲν [d] ἐδεδοίκει, μηδὲν παθοῦσα, ἣν δ' οὐκ ᾤετο κακὸν ἐπάξειν, ὑπὸ ταύτης προδεδομένη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡμῖν τὰ βλαβερὰ δοκοῦντα, ὠφέλιμα γίνεται· τὰ δ' ὠφέλιμα, βλαβερά.

[a] Subauditur κατά.
[b] Atticè pro ὑγιῆ.
[c] Subauditur χθόνα, vel γῆν, terram.
[d] Plusquam perfectum medium, cujus nullum thema reperitur.

LXII.

ἜΛΑΦΟΣ, καὶ ΛΈΩΝ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα, εἰς ἄντρον εἰσέδυ. Λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα, ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη. θνήσκουσα δ' ἔλεγεν, οἴμοι, ὅτι, ἀνθρώπους φεύγουσα, τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες, μεγάλοις ἐπειράθησαν.

LXIII.

ἜΛΑΦΟΣ, καὶ ἌΜΠΕΛΟΣ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα, ὑπ' Ἀμπέλῳ ἐκρύβη. παρελθόντων δ' [a] ὀλίγον ἐκείνων, ἡ Ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς Ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες, καὶ, ὅπερ ἦν ἀληθὲς, νομίσαντες, τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τί κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν Ἔλαφον. ἡ δὲ θνήσκουσα, [b] τοιαῦτ' ἔλεγε. δίκαια [c] πέπονθα, οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ Θεοῦ κολάζονται.

[a] Subaudi χρόνον, tempus, vel δρόμον, curſum.
[b] Subaudi ῥήματα, verba.
[c] Πέπονθα, præteritum medium, à πένομαι, præt. med. πέπονα, et, inſerto θ, πέπονθα.

LXIV.

ὌΝΟΣ, καὶ ΛΈΩΝ.

Ὄνῳ ποτὲ Ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ Ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε, καὶ ὁ μὲν Λέων (φασὶ γὰρ

τοῦτον

τῦτον τὴν ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι) ἔφυγεν. ὁ δ' Ὄνος, νομίσας δὴ αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ Λέοντι. ὡς δὲ πόῤῥω τῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τῦ ἀλεκτρύονος ἀφικνεῖτο φωνὴ, ςραφεὶς ὁ Λέων τῦτον κατεθοινήσατο. ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα, ἄθλιος ἐγὼ, καὶ ἀνόητος· πολεμιςῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος ᵃ χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινυμένοις ἐπιτηδὲς τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται, καὶ ὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

ᵃ Subauditur διὰ, propter, ante χάριν.

LXV.

ΚΗΠΩΡΟΎΣ, καὶ ΚΥΏΝ.

Κηπωρῦ Κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. ὁ δὲ Κηπωρὸς βυλόμενος αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀνενεγκεῖν, κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. οἰηθεὶς δ' ὁ Κύων, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγέγονε καταδῦσαι, τὸν Κηπωρὸν, ςραφεὶς, ἔδακεν. ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιὼν, δίκαια, φησι, πέπονθα, τί δήποτε γὰρ τὸν αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπέδασα;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀδίκους, καὶ ἀχαρίστους.

LXVI.

ΣΥ͂Σ, καὶ ΚΥ΄ΩΝ.

ΣΥ͂Σ καὶ Κύων ἀλλήλοις διελοιδοροῦντο. καὶ ἡ μὲν Σῦς ὤμνυε κατὰ τῆς Ἀφροδίτης, ἦ μὴν τοῖς ὀδοῦσιν ἀναῤῥήξειν τὴν κύνα. ἡ δὲ Κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε, καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἡμῖν ὀμνύεις, δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι, ἣ τὸν τῶν σῶν ἀκαθάρτων σαρκῶν γευόμενον, οὐδ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσίεται. καὶ ἡ Σῦς, διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον δήλη ἐστὶν ἡ Θεὸς στέργουσά με. τὸν γὰρ κτείναντα, ἢ ἄλλως λυμαινόμενον [a] παντάπασιν ἀποστρέφεται. σὺ μέν τοι κακῶς ὄζεις, καὶ ζῶσα, καὶ τεθνηκυῖα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν [b] ὀνείδη εὐμεθόδως εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν.

[a] Τρόποις subaudiri videtur.

[b] Exple, κατ' αὐτῶν πεποιημένα, sibi ingesta.

LXVII.

LXVII.

ΣΥ῀Σ, ϗ ΚΥ΄ΩΝ.

ΣΥ῀Σ ϗ Κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον· ἔφη δ' ἡ Κύων εὔτοκος εἶναι μάλιςα πάντων τῶν πεζῶν ζώων· ϗ ἡ Σῦς ὑποτυχȣ̃σα πρὸς ταῦτά φησιν, ἀλλ' ὅταν τȣ̃το λέγῃς ἴσθι, ὅτι καὶ τυφλȣ̀ς τȣ̀ς σαυτῆς σκύλακας τίκ]εις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι ȣ̓κ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγμαλα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότη]ι κρίνεται.

LXVIII.

ὌΦΙΣ, ϗ ΚΑΡΚΙ῀ΝΟΣ.

ὌΦΙΣ Καρκίνῳ συνδιῃτᾶτο, ἑταιρείαν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος· ὁ μὲν ȣ̃ν Καρκῖν☉ ἁπλȣ̃ς ὢν τὸν τρόπον, με]αβαλλέσθαι κἀκεῖνον παρῄνει τῆς πανȣργίας· ὁ δὲ ȣ̓δοτιȣ̃ν ἑαυτὸν παρεῖχε πειθόμενον. ἐπι]ηρήσας δ' ὁ Καρκῖν☉ αὐτὸν ὑπνȣ̃ντα, ϗ, ὅσον οἷόν τε πιέσας, φονεύει. τȣ̃ δ' Ὄφεως μετὰ θάνα]ον ἐκταθέντ☉, ἐκεῖν☉ εἶπεν, ȣ̓́τως ἔδει ϗ πρόσθεν εὐθὺν ϗ ἁπλȣ̃ν εἶναι· ȣ̓δὲ γὰρ ἂν ταύτην τὴν δίκην ἔτισας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς φίλοις σὺν δόλῳ προσιόντες, αὐτοὶ μᾶλλον βλάπτονται.

[a] Subauditur κατά.

[b] Sic phrasis integra fieri posse videtur, καθ' ὅσον οἷόν τε ἦν πιέσαι, πιέσας, φονεύει, quantum fieri potuit, ut comprimeret, compressum interficit.

LXIX.

ΠΟΙΜΗΝ, ϗ ΛΥ´ΚΟΣ.

Ποιμὴν νεογιὸν Λύκε σκύμνον εὑρὼν, ϗ ἀνελόμενος, σὺν τοῖς κυσὶν ἔτρεφεν. ἐπεὶ δ' ηὐξήθη, εἴ ποτε Λύκος πρόβατον ἥρπασε, μετὰ τῶν κυνῶν ϗ αὐτὸς ἐδίωκε. τῶν δὲ κυνῶν [a] ἔσθ' ὅτε, μὴ δυναμένων καταλαβεῖν τὸν Λύκον, ϗ διὰ ταῦτα ὑποστρεφόντων, ἐκεῖνος ἠκολέθει, μέχρις ἂν τῦτον καταλα-[b]βὼν, οἷα δὴ Λύκος, συμμετάσχῃ τῆς θήρας, εἶτα ὑπέστρεφεν. εἰ δὲ μὴ Λύκος ἔξωθεν ἁρπάσειε πρόβατον, αὐτὸς λάθρα θύων ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο. ἕως ὁ ποιμὴν στοχασάμενος, καὶ συνεὶς τὸ δρώμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.

* Post ἐστὶ, χρόνος videtur subaudiri, ut phrasis sic expleatur, ἐστὶ χρόνος, ὅτε, est tempus, quando.
ᵒ Sic sententia explenda videtur, καθ' οἷα μέρη τῷ λύκος ἦν, ex eo, quod lupus erat.

LXX.

ΛΕ'ΩΝ, καὶ ΛΥ'ΚΟΣ.

ΛΕ'ΩΝ γηράσας, ἐνόσει καταχεκλιμένος ἐν ἄντρῳ. παρῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, τἄλλα τῶν ζώων. ὁ τοίνυν Λύκος λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγόρει παρὰ τῷ Λέοντι τῆς Ἀλώπεκος, ᵃ ἅτε δὴ παρ' οὐδὲν τιθεμένης τὸν πάντων αὐτῶν κρατοῦντα, καὶ διὰ ταῦτα μηδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφιγμένης. ἐν ᵇ τοσούτῳ δὲ παρῆν καὶ ἡ Ἀλώπηξ, καὶ τῶν τελευταίων ἠκροάσατο τοῦ Λύκου ῥημάτων. ὁ μὲν οὖν Λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο. ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, καί τις ἔφη, τῶν συνελθόντων ᶜ τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὅσον ἐγὼ, πανταχόσε περινοστήσασα, καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἰατροῦ ζητήσασα, καὶ μαθοῦσα; τοῦ δὲ Λέοντος εὐθὺς τὴν θεραπείαν εἰπεῖν

τεῖν κελεύσαντος, ἐκείνη φησὶν, εἰ Λύκον ζῶντα ἐκδείρας, τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν [d] ἀμφιέσῃ. καὶ τοῦ Λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, ἡ Ἀλώπηξ γελῶσα εἶπε, οὕτως οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθ᾽ ἑτέρου μηχανώμενος, καθ᾽ ἑαυτοῦ τὴν πάγην περιτρέπει.

[a] Supplendum videtur καθ᾽ ἅτε πραγμάτα, quoad ea, in quibus neglexiſſet.
[b] Subauditur χρόνου.
[c] Supplendum videtur, εἰς τοσοῦτον μέρος, tantum.
[d] Poſt verbum ἀμφιέσῃ, εὖ ἕξει, Res ſe bene habebit, vel εὖ ἕξεις, bene tibi erit, ſubaudiri videtur. Vide *Sanct. Luc.* cap. xiii. com. 9. vide etiam *Hom.* Il. lib. α. ver. 135. et *Ariſtoph.* Plut. 468. et *Xenoph.* Cyri Inſti. lib. viii. cap. 7.

LXXI.

ΓΥΝΗ.

Γυνή τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε, τοῦ δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα, [a] τοιόνδε τι σοφίζεται. κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα, καὶ νεκροῦ [b] δίκην ἀναισθητοῦντα, ἐπ᾽ ὤμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα κατέθετο, καὶ ἀπῆλθεν.

θεν. ἡνίκα δ' αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐςοχάσατο, προσελθῦσα, τὴν θύραν ἔκοπ]ε τῦ πολυανδρίε· ἐκείνε δὲ φήσαν]Θ, τὶς [c] ὁ τὴν θύραν κόπ]ων; ἡ Γυνὴ ἀπεκρίνα]ο, ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ [b] σιτία κομίζων, ἐγὼ πάρειμι. κἀκεῖνος μή μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὦ βέλτιςε, μᾶλλον προσένε]κε. λυπεῖς γάρ με [d] βρώσεως, ἀλλὰ μὴ [d] πόσεως μνημονεύων· ἡ δὲ τὸ ςῆθος παταξασα, οἴμοι τῇ δυςήνῳ, φησὶν, ὐδὲ γὰρ ὐδὲ σοφισαμένη ὤνησα. σὺ γὰρ ἄνερ, ὐ μόνον ὐκ ἐπαιδεύθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτῦ γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καλαςάντΘ τῦ πάθυς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐ]χρονίζειν. [e] ἔςι γὰρ, ὅτε κỳ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

[a] Σόφισμα subintelligi videtur.
[b] Κατὰ subauditur.
[c] Ἐςὶν subauditur.
[d] Attici Genitivi sunt.
[e] Subaudi χρόνΘ.

LXXII.

ΚΥ'ΚΝΟΣ.

ἈΝὴρ εὐπορῶν Χῆνά τε ἅμα, καὶ Κύκνον ἔτρεφεν, ὐκ ἐπὶ τοῖς [a] αὐτοῖς μέντοι. τὸν μὲν γὰρ ᾠδῆς, τὸν δὲ τραπέζης ἕνεκεν.

ἐπεὶ

ἐπεὶ δὲ ἔδει τὸν χῆνα παθεῖν ἐφ᾽ οἷς ἐτρέφετο, νῦξ μὲν ἦν, καὶ διαγινώσκειν ὁ καιρὸς οὐκ ἀφῆκεν ἑκάτερον. ὁ δὲ Κύκνος ἀντὶ τοῦ χηνὸς ἀπαχθεὶς, [b] ᾄδει τὶ μέλος, θανάτου προοίμιον. καὶ τῇ μὲν ᾠδῇ μηνύει τὴν φύσιν, τὴν δὲ τελευτὴν διαφεύγει τῷ μέλει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡ [c] μουσικὴ τελευτῆς ἀναβολὴν ἀπεργάζεται.

[a] Subaudiri videtur ἔργοις, operibus.
[b] Secundum figmenta poetarum, qui cygnos suaviter canere sæpissimè affirmant. Hodierni quidem cygni raucum quiddam, et injucundum strepunt.
[c] Subauditur τέχνη, ars.

LXXIII.

ΑἸΘΙΌΨ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελείᾳ τοῦ πρότερον ἔχοντος· καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο καθαίρειν· καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβάλλειν οὐκ εἶχε, νοσεῖν δὲ [a] τὸ πονεῖν παρεσκεύασεν.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν αἱ φύσεις ὡς προῆλθον [b] τὴν ἀρχήν.

[a] Τὸ πονεῖν, ponitur pro ὁ πόνος, ut νοσεῖν, pro τὴν νόσον· utrumque infinitum accuſativum αὐτὸν ſubauditum habet, ut τὸ αὐτὸν πονεῖν παρεστήκασιν τὸ αὐτὸν νοσεῖν, hoc verò verbatim Latinè reddi nequit.

[a] Subauditur κατὰ.

LXXIV.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, καὶ ΚΟΡΩ'ΝΗ.

Χελιδὼν καὶ Κορώνη περὶ κάλλους ἐφιλονείκουν. ὑπολυχοῦσα δὲ ἡ Κορώνη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἀνθεῖ, τὸ δ' ἐμὸν σῶμα καὶ χειμῶνι παρατείνεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σώματος εὐπρεπείας κρείττων ἐστί.

LXXV.

ΒΟΥ'ΤΑΛΙΣ.

Βούταλις ἀπό τινος θυρίδος ἐκρέματο· νυκτερὶς δὲ προσελθοῦσα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ

θὲ ᾄδει· τῆς δὲ μὴ μάτην τοῦτο ποιεῖν λεγούσης, ἡμέρας γὰρ ποτὲ ᾄδουσα συνελήφθη, καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' [a] ἐκείνου ἐσωφρονίσθη· ἡ νυκτερὶς εἶπεν, ἀλλ' οὐ νῦν σε φυλάττεσθαι δεῖ, ὅτε μηδὲν [b] ὄφελος, ἀλλὰ πρὶν ἢ [c] συλληφθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀνόητος ἡ μετάνοια.

[a] Subaudi χρόνου, temporis.
[b] Subauditur ἐστὶ, vel μέλλει ἔσεσθαι, futurum est.
[c] Ante συλληφθῆναι, subauditur Accusativus σέ.

LXXVI.

ΚΟΧΛΙ'ΑΙ.

Γεωργοῦ παῖς ὤπτα κοχλίας· ἀκούσας δὲ αὐτῶν τριζόντων, ἔφη, ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων, αὐτοὶ ᾄδετε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπονείδιστον.

LXXVII.

ΓΥΝΗ', καὶ ΘΕΡΑ'ΠΑΙΝΑΙ.

Γυνὴ χήρα φιλεργὸς θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα,

ἔργα, πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδάς· αἱ δὲ συνεχῶς τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι, ἔγνωσαν, δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρυόνα, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξανιστάντος τὴν δέσποιναν. συνέβη δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις χαλεπωτέροις περιπεσεῖν τοῖς [a] δεινοῖς· ἡ γὰρ δεσπότις, ἀγνοοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥραν, [b] ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βουλεύματα κακῶν αἴτια γίγνεται.

[a] Subauditur πράγμασι, rebus.
[b] Κατὰ χρόνον, subaudiri videtur.

LXXVIII.

ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.

Γυνὴ μάγος θείων μηνιμάτων ἀποτροπιασμοὺς ἐπαγγελλομένη, πολλὰ διετέλει ποιοῦσα, καὶ κέρδος ἐντεῦθεν ἔχουσα. [a] γραψάμενοι δέ τινες αὐτὴν ἀσεβείας εἷλεν, καὶ καταδικασθεῖσαν ἀπῆγον εἰς θάνατον. ἰδὼν δέ τις ἀπαγομένην αὐτὴν, ἔφη, ἡ τὰς τῶν Θεῶν ὀργὰς ἀποτρέπειν ἐπαγγελλομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλὴν μεταπεῖσαι ἠδυνήθης;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται, μηδὲ μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι.

ª Fortè sententia debeat sic expleri, γραψάμενοι δέ τινες ἐπ' αὐτὴν δίκην περὶ ἀσεβείας, vel γραφὴν ἀσεβείας, cum scriptam impietatis accusationem aliqui attulissent. Vide Luciani Necyomant. cap. 2.

LXXIX.

ΓΑΛΗ.

ΓΑλῆ εἰς ἐργαστήριον εἰσελθοῦσα χαλκέως, τὴν ἐκεῖ κειμένην περιέλειχε ῥίνην· ξυομένης δὲ τῆς γλώττης, αἷμα πολὺ ἐφέρετο. ἡ δὲ ἥδετο, νομίζουσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν, ἄχρις [a] οὗ παντελῶς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἀνήλωσεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ [b] μῦθος πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἑαυτοὺς βλάπτοντας.

ª Subauditur χρόνου, temporis.
ᵇ Subauditur ἐστὶ, vel πέπλασται, vel γέγραπται.

LXXX.

LXXX.

ΓΕΩΡΓΟ΄Σ.

ΓΕωργὸς τις σκάπλων χρυσίῳ περιέτυχε· καθ' [a] ἑκάςην ἦν τὴν γῆν, ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθεὶς, ἔςεφε. τῷ δὲ ἡ Τύχη ἐπιςᾶσα, φησίν, ὦ ἔτος, τί τῇ γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἅπερ ἐγὼ σοὶ δέδωκα, πλετίσαι σε βελομένη; εἰ γὰρ ὁ καιρὸς [b] μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τῦτο σὸν τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἶδ', ὅτι τηνικαῦτά με, τὴν Τύχην, μέμψῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν, καὶ τύτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.

[a] Subaudi ἡμέραν.
[b] Post μεταβάλοι, subaudi ἑαυτόν.

LXXXI.

ὉΔΟΙΠΟ΄ΡΟΙ.

ΔΥΟ' τινὲς κατὰ [a] τ' αὐτὸν ὡδοιπόρεν· καὶ, [b] θατέρε πέλεκυν εὑρόντος, [c] ἅτερος, ὁ μὴ εὑρὼν, παρῄνει αὐτὸν μὴ λέγειν· εὕρηκα, ἀλλ' εὑρήκαμεν· μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβλη-

 κότων,

κότων, ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος, πρὸς τὸν μὴ εὑρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν, ἀπολώλαμεν· ὁ δ' εἶπεν, ἀπόλωλα, λέγε, ἐκ ἀπολώλαμεν· καὶ γάρ, καὶ ὅτε τὸν πέλεκυν εὗρες, εὕρηκα, ἔλεγες, ἐχ εὑρήκαμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐτυχημάτων, ἐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοί εἰσι φίλοι.

[a] Subaudiri videtur δρόμον, cursum, vel τόπον, locum, vel χρόνον, tempus.
[b] Pro τοῦ ἑτέρου.
[c] Pro ὁ ἕτερος.

LXXXII.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΙ.

ΔΥΟ' Βάτραχοι ἀλλήλοις ἐγειτνίων [a] ἐνέμοντο δὲ, ὁ μὲν εἰς ἐν βαθείᾳ, καὶ πόρρω [b] τῆς ὁδοῦ λίμνῃ· ὁ δὲ ἐν ὁδῷ, μικρὸν ὕδωρ ἔχων. καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ [c] λίμνῃ θατέρῳ παραινοῦντος, πρὸς αὐτὸν μεταβῆναι, ὡς ἂν ἀσφαλεστέρας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκεῖνος ἐκ ἐπείθετο, λέγων, δυσαποσπάστως ἔχειν τῆς τοῦ τόπου συνηθείας, ἕως οὗ συνέβη, ἅμαξαν παρελθοῦσαν αὐτὸν συνθλάσαι.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς [d] φαύλοις ἐπιχειροῦντες, φθάνουσιν ἀπολλύμενοι πρὶν ἐπὶ [e] τὸ βέλτιον τραπέσθαι.

[a] Miram quandam vicissitudinem hic describit fabularum auctor, si quidem illa procul à viâ, hæc in ipsâ viâ pasta fuerit.

[b] Ante τῆς ὁδοῦ, subaudi ἀπεχούσης, longè à viâ distante.

[c] Post λίμνη, subaudi νεμομένη, pastâ.

[d] Subaudi ἔργοις, operibus.

[e] Subauditur ἦθος, morem, vel ἔργον, opus.

LXXXIII.

ΜΕΛΙΤΤΟΥΡΓΟΣ.

Εἰς μελιττουργεῖον τις εἰσελθὼν, τοῦ [a] κεκτημένου ἀπόντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. ὁ δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους, εἱστήκει τὸ [b] κατ' αὐτὰς διερευνώμενος. αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι, ὡς κατέλαβον αὐτὸν, τοῖς κέντροις ἔπαιον, καὶ [c] τὰ χείριστα διετίθουν· ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς, κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῷον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν πλήττετε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὕτω τῶν ἀνθρώπων τινὲς δι' ἄγνοιαν τὺς ἐχθρὺς μὴ φυλαττόμενοι, τὺς φίλυς, ὡς ἐπιβύλυς, ἀπωθῦνται.

a Subauditur δεσπότυ, domino.
b Post τὸ ἔργον δρώμενον, id, quod factum fuit, vel aliquid ejusmodi subintelligi videtur.
c Post τὰ χείριστα. κατὰ ἀδικήματα, injurias, vel πράγματα; vel ἔργα, subaudiri videtur.

LXXXIV.

ἈΛΚΥΏΝ.

Ἀλκυὼν ὄρνις ἐςὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην, ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δή ποτε τίκτειν μέλλυσα, ἐνεοττοποιήσατο. ἐξελθύσης δέ ποτε αὐτῆς εἰς νομὴν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρυ κυματωθεῖσαν πνεύματος, ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς, καὶ, ταύτην ἐπικλύσασαν, τὺς νεοττὺς διαφθεῖραι. ἡ δ' ἐπανελθῦσα, καὶ γνῦσα τὸ a πραχθὲν, εἶπε, δειλαία ἔγωγε. ἥτις τὴν γῆν, ὡς ἐπίβυλον, φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι b πολλῷ γέγονεν ἀπιςοτέρα.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι [c] λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις [c] ἐμπίπτοντες.

[a] Πρᾶγμα, rem, fubauditur.
[b] Subauditur ἐν μέτρῳ, magnâ ex parte.
[c] Senfim incidunt. latent fe ipfos, dum incidunt. fallunt fe ipfos, dum incidunt. negligunt incidere.

LXXXV.

ἉΛΙΕΎΣ.

[a] Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευεν. διατείνας δὲ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ῥεῦμα περιλαβὼν ἑκατέρωθεν, καλωδίῳ προσδήσας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. [a] τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις, θεασάμενος [b] τοῦτο [c] ποιοῦντα, ἐμέμφετο, ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα, καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα [d] πίνειν. καὶ ὃς ἀπεκρίνατο, ἀλλ', εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ

μαγωγοὶ τότε μάλιςα ἐργάζονται ὅταν τὰς πατρίδας εἰς ςάσιν περιάγωσιν.

[a] Τῶν ἀνθρώπων, hominum.
[b] Subauditur πρᾶγμα rem.
[c] Ante ποιῦντα, subauditur αὐτὸν.
[d] Subauditur ante πίνειν, ἑαυτὸν, vel τινὲς, vel τὰς γείτονας, vicinos.

LXXXVI.

ΠΙ'ΘΗΚΟΣ, ϗ ΔΕΛΦΙ'Σ.

Ἔθους ὄντος τοῖς [a] πλέουσι [b] Μελιταῖα κυνίδια, ϗ πιθήκους ἐπάγεσθαι πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ, πλέων τίς εἶχε σὺν ἑαυτῷ ϗ πίθηκον· γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον, τὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτήριον, χειμῶνα σφοδρὸν συνέβη γενέσθαι. τῆς δὲ νεὼς περιτραπείσης, ϗ πάντων διακολυμβώντων, ἐνήχετο ϗ ὁ πίθηκος. Δελφὶς δέ τις αὐτὸν θεασάμενος, ϗ ἄνθρωπον εἶναι ὑπολαβὼν, ὑπελθὼν ἀνεῖχε, διακομίζων ἐπὶ τὴν χέρσον. ὡς δὲ κατὰ τὸν [c] Πειραιᾶ ἐγένετο, τὸ τῶν Ἀθηναίων [d] ἐπίνειον, ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ [e] τὸ γένος ἐςὶν Ἀθηναῖος. τοῦ δὲ [f] εἰπόντος, ϗ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχηκέναι [g] γονέων, ἐπανήρετο, εἰ ϗ τὸν Πειραιᾶ ἐπίςαται. ὑπολαβὼν δὲ ὁ πίθηκος περὶ ἀνθρώπου αὐτὸν λέγειν,

λέγειν, ἔφη, καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ, καὶ συνήθη. καὶ ὁ Δελφὶς ἐπὶ τοσούτῳ ψεύδει ἀγανακτήσας, βαπτίζων αὐτὸν, ἀπέκτεινεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἳ τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες, ἀπατᾷν νομίζουσιν.

a Subaudi ἀνθρώποις, hominibus.

b Μελιταῖα κυνίδια, catulos è Melitâ, insulâ maris Adriatici, Dalmatiæ adjacente petitos. Hi catuli in deliciis olim fuere, teste Athenæo.

c Πειραιᾶ, Atticè à Nom. Πειραιεύς.

d Suadente Themistocle, constitutum.

e Subauditur κατὰ.

f Subauditur ἑαυτὸν εἶναι Ἀθηναῖον, vel εἶναι Ἀθηναῖος, se esse Athenienſem.

g Post τετυχηκέναι, subaudiri videtur γεγονότα ἐκ, natum ex, &c.

LXXXVII.

ΜΥΙ͂ΑΙ.

Ἔν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος Μυῖαι προσπτᾶσαι κατήσθιον· ἐμπαγέντων δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἀναπτῆναι οὐκ εἶχον. ἀποπνιγόμεναι δ' ἔλεγον, ἄθλιαι ἡμεῖς, a ὅτι διὰ βραχεῖαν βρῶσιν ἀπολλύμεθα.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἡ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται.

a Subauditur διὰ, propter.

LXXXVIII.

ἙΡΜῊΣ, ϗ Ἀ᾽ΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟ´Σ.

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος ἐν τίνι τιμῇ παρ᾽ ἀνθρώποις ἐςὶν, ἧκεν εἰς a Ἀγαλματοποιοῦ, ἑαυτὸν εἰκάσας ἀνθρώπῳ, ϗ θεασάμενος ἄγαλμα τοῦ Διὸς, ἠρώτα, b πόσου τις αὐτὸ πρίασθαι δύναται. τοῦ δὲ εἰπόντος, c δραχμῆς, γελάσας, c πόσου τὸ τῆς Ἥρας, ἔφη, εἰπόντος δὲ c πλείονος· ἰδὼν ϗ τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα, ϗ νομίσας, ὡς, ἐπειδὴ ἄγγελός ἐςι Θεῶν, ϗ κερδῶος, πολὺν αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἤρετο περὶ αὐτοῦ. ὁ δ᾽ Ἀγαλματοποιὸς ἔφη, ἐὰν d τούτους ὠνήσῃ, τοῦτον e προσθήκην σοὶ δίδωμι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, ἐν ὐδεμιᾷ παρὰ ἄλλοις ὄντα τιμῇ.

[a] Subaudi ἐργαστήριον, officinam.
[b] Subauditur ἀντὶ μισθοῦ, quo pretio.
[c] Subauditur ἀντι pro.
[d] Ἀνδρίαντας, statuas sin τὸ Ανδρίας, ab Ἀνὴρ, Vir, Deorum imaginibus male convenire videatur, θεὺς, Deos subaudire forte licebit.
[e] Εἰς subaudiri videtur ante προσθήκην.

LXXXIX.

ἙΡΜΗ͂Σ, ϗ ΤΕΙΡΕΣΙ΄ΑΣ.

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν [a] Τειρεσίου [b] μαντικὴν, εἰ ἀληθής ἐστι, γνῶναι, κλέψας τὰς αὐτοῦ βοῦς ἐξ ἀγροικίας, ἧκεν [c] ὡς αὐτὸν εἰς ἄστυ, ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ, ϗ παρ' αὐτῷ κατήχθη. τῆς δὲ τῶν βοῶν ἀπωλείας ἀγγελθείσης τῷ Τειρεσίᾳ, ἐκεῖνος παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν, ἐξῆλθεν, οἰωνόν τινα περὶ τοῦ κλέπτου σκεψόμενος, ϗ τούτῳ παρῄνει [d] φράζειν αὐτῷ, ὅντινα ἂν τῶν ὀρνίθων θεάσηται. ὁ δὲ Ἑρμῆς, [e] τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος Ἀετὸν ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ [f] δεξιὰ διιπτάμενον, ἔφρασε. τοῦ δὲ φήσαντος, μὴ πρὸς αὐτοὺς [g] εἶναι τοῦτον, ἐκ

δευτέρυ Κορώνην εἶδεν ἐπί τινος δένδρυ καθημένην, καὶ πολὲ μὲν ἄνω βλέπυσαν, πολὲ δὲ πρός τὴν γῆν καλακύπλυσαν, καὶ τῷ μάνλει φράζει. καὶ ὅς ὑπολυχὼν εἶπεν, ἀλλ' αὕτη γε ἡ Κορώνη διόμνυται τόν τε ὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, ὡς, ἐὰν σὺ θέλῃς τὰς ἐμὰς ἀπολήψομαι βῦς.

Ἐπιμύθιον.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα κλέπλην.

[a] Insignis Thebanorum Propheta.

[b] Subauditur τέχνην.

[c] Atticè ὡς pro πρὸς ponitur. ſecundum verò nonnullos πρὸς ſubauditur poſt ὡς.

[d] Ipſe enim oculis captus erat.

[e] Forte κατὰ τὸ μὲν πρῶτον θέαμα primo quidem viſu vel κατὰ τὸ μὲν πρῶτον μέρ⊛ τῦ θεάσασθαι. primâ quidem parte augurium videndi.

[f] Subauditur Μέρη τῦ ὐρανῦ, partes cœli, vel Αἰθέρ⊛, ætheris.

[g] Forte ἀνήκοντα pertinentem ſubauditur.

XC.

ΚΥ'ΝΕΣ.

Ἔχων τὶς δύο Κύνας, τ μὲν ἕτερον θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν, καὶ δὴ, εἴ ποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρευέ [a] τι, καὶ ὁ οἰκυρὸς συμμετεῖχεν αὐτῷ τῆς θοίνης. ἀγανακτῦντος

γακτῦντος δὴ τῦ θηρευτικῦ, [b] κἀκεῖνον ὀνειδίζοντες, εἴ γε αὐτὸς μὲν καθ' [c] ἑκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ, [d] μηδὲν πονῶν, τοῖς αὐτῦ τρέφεται πόνοις. ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε, μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφυ, ὅς ὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνυς ἀλλοτρίυς ἐσθίειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι, ὐ μεμπτοί εἰσιν, ὅταν αὐτὺς οἱ γονεῖς ὕτως ἀγάγωσιν.

[a] Subaudiri videtur βρῶμα cibum.
[b] Pro καὶ ἐκεῖνον. per Crafin.
[c] Subauditur ἡμέραν.
[d] Κατὰ μηδὲν ἔργον secundum nullum laborem.

XCI.

ἈΝΗ'Ρ, καὶ ΓΥΝΗ'.

ΕΧΩΝ τὶς γυναῖκα, πρὸς τὺς [a] κατ' οἶκον ἅπαντας ἀπεχθῶς [b] ἔχυσαν, ἠβυλήθη γνῶναι, εἰ καὶ πρὸς τὺς πατρώυς οἰκέτας ὕτω διάκειται. διὸ δὴ καὶ μετ' εὐλόγυ προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς αὐτὴν ἀποστέλλει πατέρα. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθέσης

δευτέρου Κορώνην εἶδεν ἐπί τινος δένδρου καθημένην, καὶ πολὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, πολὲ δὲ πρὸς τὴν γῆν κατακύπτουσαν, καὶ τῷ μάντει φράζει. καὶ ὅς ὑπολυχὼν εἶπεν, ἀλλ' αὕτη γε ἡ Κορώνη διόμνυται τόν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, ὡς, ἐὰν σὺ θέλῃς τὰς ἐμὰς ἀπολήψομαι βοῦς.

Ἐπιμύθιον.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

[a] Insignis Thebanorum Propheta.
[b] Subauditur τέχνην.
[c] Atticè ὡς pro πρὸς ponitur. secundum verò nonnullos πρὸς subauditur post ὡς.
[d] Ipse enim oculis captus erat.
[e] Forte κατὰ τὸ μὲν πρῶτον θέαμα primo quidem visu vel κατὰ τὸ μὲν πρῶτον μέρος τοῦ θεάσασθαι. primâ quidem parte augurium videndi.
[f] Subauditur Μέρη τοῦ οὐρανοῦ, partes cœli, vel Αἰθέρος, ætheris.
[g] Forte ἀνήκοντα pertinentem subauditur.

XC.

ΚΥΝΕΣ.

Ἔχων τὶς δύο Κύνας, τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν, καὶ δὴ, εἴ ποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρευέ [a] τι, καὶ ὁ οἰκουρὸς συμμετεῖχεν αὐτῷ τῆς θοίνης. ἀγανακτοῦντος

γαλακτοῦντος δὴ τοῦ θηρευτικοῦ, [b] κἀκεῖνον ὀνειδίζοντας, εἴ γε αὐτὸς μὲν καθ' [c] ἑκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ, [d] μηδὲν πονῶν, τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις· ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε, μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου, ὅς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐσθίειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι, οὐ μεμπτοί εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.

[a] Subaudiri videtur βρῶμα cibum.
[b] Pro καὶ ἐκεῖνον. per Crasin.
[c] Subauditur ἡμέραν.
[d] Κατὰ μηδὲν ἔργον. secundum nullum laborem.

XCI.

ἈΝΗΡ, καὶ ΓΥΝΗ.

ΕΧΩΝ τὶς γυναῖκα, πρὸς τοὺς [a] κατ' οἶκον ἅπαντας ἀπεχθῶς [b] ἔχουσαν, ἠβουλήθη γνῶναι, εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῴους οἰκέτας οὕτω διάκειται. διὸ δὴ καὶ μετ' εὐλόγου προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς αὐτὴν ἀποστέλλει πατέρα. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης

 αὐτῆς,

αὐτῆς, ἐπυνθάνετο, πῶς πρὸς τὰς [a] ἐκεῖ διεγένετο. τῆς δὲ φαμένης, ὡς οἱ βουκόλοι, καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέπουτο, πρὸς αὐτὴν εἶπε, ἀλλ᾽ [b] ὦ [d] γύναι, εἰ τούτοις ἀπεχθάνῃ, οἱ ὄρθρου μὲν τὰς ποίμνας ἐξελαύνουσιν, ὀψὲ δὲ εἰσίασι, τί χρὴ προσδοκᾷν περὶ τούτων, οἷς πᾶσαν συνδιέτριβες τὴν ἡμέραν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν [e] μικρῶν τὰ μεγάλα, κἀκ τῶν προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζεται.

[a] Ζῶντας, viventes ; vel aliquid ſimile ſubauditur.
[b] Ἑαυτὴν, ſeipſam ſubintelligitur.
[c] Ὑπάρχοντας qui erant, ſubauditur.
[d] Vocativus ſingularis, à genitivo veteris nominativi γυναὶξ formatus, abjectâ terminatione κος.
[e] Subauditur πραγμάτων, et πράματα, antε μεγάλα, et ἄδηλα.

XCII.

[*] ΕΡΙΦΟΣ, καὶ ΛΥΚΟΣ.

[*] Ἔριφος ὑστερήσασα [a] τῆς ποίμνης, ὑπὸ Λύκου κατεδιώκετο. ἐπιστραφεῖσα δὲ πρὸς αὐτὸν, εἶπεν, ὦ Λύκε, ἐπεὶ πέπεισμαι, [b] τι

σὸν

τὸν βρῶμα γενήσομαι, ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω, αὔλησον πρῶτον, ὅπως ὀρχήσωμαι· τῦ δὲ Λύκου αὐλοῦντ☉, καὶ τῆς Ἐρίφου, ὀρχουμένης, οἱ κύνες ἀκούσαντες, τὸν Λύκον ἐδίωκον. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, τῷ Ἐρίφῳ φησὶ, δικαίως [b] ταῦτά μοι γίνεται. ἔδει γάρ με, μάγειρον ὄντα, αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι οἱ [c] τῶν μὲν, πρὸς ἃ [a] πεφύκασιν, ἀμελοῦντες, τὰ δὲ ἑτέρων [d] ἐπιτηδεύειν πειρώμενοι, δυστυχίαις περιπίπτουσι.

[a] Subauditur ἀπό.
[b] Δυστυχήματα, infortunia subauditur.
[c] Subauditur πραγμάτων. vel ἔργων opera.
[d] Subauditur ἀνθρώπων.

XCIII.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, καὶ ἈΛΩΠΗΞ.

Καρκῖν☉ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβὰς, ἐπί τινος ἐνέμετο τόπου. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο, προσελθοῦσα συνέλαβεν αὐτόν. ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι, ἔφη,

ἀλλ᾽ ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὃς θαλάττιος ὤν, χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλείποντες ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦσιν.

XCIV.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

Κιθαρῳδὸς ἀφυὴς ἐν οἴκῳ κεκονιαμένῳ συνήθως ᾄδων, καὶ ἀντηχούσης αὐτῷ τῆς φωνῆς, ᾤηθη σφόδρα εὔφωνος εἶναι. καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἔγνω δεῖν, καὶ θεάτρῳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἀφικόμενος δ᾽ ἐπιδείξασθαι, καὶ κακῶς ᾄδων πάνυ, λίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπήλασαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ἔνιοι ἐν ταῖς σχολαῖς δοκοῦντες εἶναί τινες, ὅταν

ἐπὶ

ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, [a] ἐδενὸς ἄξιοι εἰσι.

[a] Ὠήθη εὔφωνος εἶναι, frequentissimus Atticismus pro ᾠήθη ἑαυτὸν εἶναι εὔφωνον. Sic Ovid. lib. 13. lin. 141. rettulit Ajax esse Jovis Pronepos. et Hor. lib. 3. Od. 27. lin. 73. sic, Catul. et alibi passim.

[b] Nominativus secundùm aliquos absolutè ponitur. Τιμήματος pretii.

XCV.

ΚΛΕΠΤΑΙ.

Κλέπται εἴς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, ἐδὲν εὗρον, εἰ μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τῦτον λαβόντες, ἀπῄεσαν. ὁ δὲ, μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἐδεῖτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων, [a] χρήσιμος εἶναί τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. οἱ δὲ ἔφασαν, ἀλλὰ διὰ τῦτό σε μᾶλλον θύομεν· ἐκείνυς γὰρ ἐγείρων, κλέπτειν ἡμᾶς ἐκ ἐᾷς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιςα τοῖς πονηροῖς ἐναντιῦνται, ἃ τοῖς χρηςοῖς ἐςὶν εὐεργετήματα.

[a] Vide notam superioris fabulæ.

XCVI.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, καὶ ΚΟΡΑ'Ξ.

Κορώνη φθονήσασα Κόρακι, ἐπὶ τῷ διʼ οἰωνῶν τοῖς ἀνθρώποις μαντεύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μαρτυρουμένῳ, ὡς προλέγοντι τὸ[a] μέλλον, θεασαμένη τινὰς ὁδοιπόρους παριόντας, ἧκεν ἐπί τι δένδρον, καὶ στᾶσα, μεγάλως ἔκραξεν. τῶν δὲ πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων, καὶ καταπλαγέντων, ὑποτυχών τις ἔφη, ἀπίωμεν, ὦ οὗτοι, Κορώνη γάρ ἐστιν, ἥτις κέκραγε, καὶ οἰωνισμὸν οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς κρείττοσιν ἁμιλλώμενοι, πρὸς τῷ τῶν [b] ἴσων μὴ ἐφικέσθαι, καὶ [c] γέλωτα ὀφλισκάνουσι.

[a] Subauditur πρᾶγμα ἔσεσθαι rem futuram.

[b] Subaudi τιμῶν honores.

[c] Debent ludibrium, hoc est, pro ludibrio non possunt non haberi, Vide Hor. lib. 1. Od. 14. lin. 16.

XCVII.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, καὶ ΚΥ'ΩΝ.

ΚΟρώνη Ἀθηνᾷ θύϐσα, κύνα ἐπὶ ἑςίασιν ἐκάλει. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφη, τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις; ἡ γὰρ [a] Θεὸς ἔτω σε μισεῖ, ὡς καὶ τῶν συντρεφων σοι οἰωνῶν τὴν πίςιν περιελεῖν· καὶ ἡ Κορώνη πρὸς αὐτὸν, διὰ τῦτο μᾶλλον αὐτῇ θύω, ἵνα διαλλαγῇ μοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδ☉ τὺς ἐχθρὺς εὐεργετεῖν ἐκ ὀκνῦσιν.

[a] Θεὸς utriusque generis est. Sic Hom. lib. 1. lin. 516. Θεὸς de Thetide. Sic Virg. lib. 2. lin. 632: Deus de Venere, et lib. 7. lin. 498. Deus de Furiâ.

XCVIII.

ΚΟ'ΡΑΞ, καὶ Ὄ ΦΙΣ.

ΚΟ'ραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς κατεῖδεν ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τῦτον, καταπτὰς, ἥρπασε. τῦ δὲ ἐπιςραφέντ☉, καὶ

καὶ δακόντ☉ αὐτὸν, ἀποθνήσκειν μέλλων εἴρηκε, δείλαιος ἔγωγε, ὃς τοῦτον εὗρον [a] ἕρμαιον, ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ [b] μῦθ☉ πρὸς ἄνδρα διὰ θησαυρῶν εὕρησιν ἐπὶ σωτηρίᾳ κινδυνεύσαντα.

[a] Ἕρμαιον ab Ἑρμῆς Mercurius, qui inſperato lucro præſidebat. Adjectivum eſſe videtur, et Κέρδ☉ lucrum ſubintelligi.

[b] Subauditur ἐστὶ, vel γέγραπται, vel πέπλασται.

XCIX.

ΚΟΛΟΙΟΣ, καὶ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ.

Κολοιὸς ἔν τινι περιστερεῶνι περιστερὰς ἰδὼν καλῶς τρεφομένας, λευκάνας ἑαυτὸν ἦλθεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμεν☉. αἱ δὲ, [a] μέχρι μὲν ἡσύχαζεν, οἰόμεναι, περιστερὰν αὐτὸν εἶναι, προσίεντο. ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγξατο, τηνικαῦτα τὴν αὐτοῦ γνοῦσαι φύσιν, ἐξήλασαν παίουσαι. καὶ ὃς, ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς, ἐπανῆκε πρὸς τοὺς Κολοιοὺς πάλιν. κἀκεῖνοι διὰ τὸ χρῶμα

χρῶμα αὐτὸν ἐκ ἐπιγνόντες, τῆς μετ' αὐτῶν διαίτης ἀπεῖρξαν, ὥστε [b] δυοῖν [c] ἐπιθυμήσαντα, μηδετέρας τυχεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ κ᾽ ἡμᾶς τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι, λογιζομένες, ὅτι ἡ πλεονεξία, πρὸς τῷ [c] μηδὲν ὠφελεῖν, ἀφαιρεῖται κ᾽ τὰ προσόντα πολλάκις.

[a] Μέχοι ὅσε χρόνε, donec, ſupplendum videtur.
[b] Subaudi διαίταιν.
[c] Subauditur κολοιόν.
[d] Subaudi χρήμασι poſſeſſionibus.
[e] Κατὰ μηδὲν πρᾶγμα.

C.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ.

ΚΟλοιόν τις συλλαβὼν, κ᾽ δήσας αὐτῦ τ πόδα λίνῳ, τῷ ἑαυτῦ παρέδωκε παιδί· ὁ δὲ, μὴ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς [a] ὀλίγου ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτῦ καλιάν. περιειληθέντος δὲ τῦ δεσμῦ τοῖς κλάδοις, ἀποπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλε, πρὸς ἑαυτὸν

τὸν

τὸν ἔφη, δείλαιος ἔγωγε, ὃς τὴν παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομείνας δουλείαν, ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς ζωῆς στερήσας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς, [a] ἔσθ' [b] ὅτε [c] μετρίων κινδύνων ἑαυτοὺς βουλόμενοι ῥύσασθαι, εἰς μείζους περιπίπτουσιν.

[a] Subaudi χρόνου tempus.
[b] Ἐστι χρόνου ὅτε, est tempus, quo.
[c] Subaudi ἐκ.

CI.

ΖΕΥ´Σ, καὶ ῾ΕΡΜΗ῀Σ.

ΖΕΥ`Σ Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχεῖν. ὁ δὲ τοῦτο τρίψας, καὶ μέτρον ποιήσας, [a] ἴσον ἑκάστῳ ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ, μόνου τοῦ [b] σκυτέως ὑπολειφθέντος, πολὺ καταλέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν, ἐκέχεεν αὐτῷ [c] κἀκ τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος [d] πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.

[a] Subaudi μέρος, partem, vel μέτρον mensuram.
[b] Σκυτέως Atticè pro σκυτέος.
[c] Καὶ ἐκ τούτου χρόνου, et ex hoc tempore.
[d] Subaudi ἐστὶ, vel γέγραπται, vel πέπλασται.

CII.

ΖΕΥΣ.

ΖΕΥΣ γάμους τελῶν, πάντα τὰ ζῶα εἱστία· μόνης δὲ τῆς χελώνης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν ὑστερήσεως, ἐπυνθάνετο αὐτῆς, [a] τίνος χάριν αὐτὴ ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρεγένετο. τῆς δὲ εἰπούσης, [b] οἶκος φίλος [b] οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, κατεδίκασε, τὸν οἶκον βαστάζουσαν περιφέρειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῆν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

[a] Διὰ subauditur, propter.
[b] Subaudi κατεῖχέ με, detinuit me, vel aliquid ejusmodi.

τὸν ἔφη, δείλαιος ἔγωγε, ὅς τὴν παρ᾽ ἀνθρώποις μὴ ὑπομείνας δελείαν, ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς ζωῆς ςερήσας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς, [b] ἔσθ᾽ ὅτε [c] μετρίων κινδύνων ἑαυτὲς βελόμενοι ῥύσασθαι, εἰς μείζες περιπίπτεσιν.

[a] Subaudi χρόνον tempus.
[b] Ἔστι χρόνον ὅτε, eſt tempus, quo.
[c] Subaudi ἐκ.

CI.

ΖΕΥ΄Σ, ϗ Ἑ Ρ Μ Η͂ Σ.

ΖΕΥ῀Σ Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδες φάρμακον ἐγχεῖν. ὁ δὲ τῦτο τρίψας, ϗ μέτρον ποιήσας, [a] ἴσον ἑκάςῳ ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ, μόνε τῦ [b] σκυτέως ὑπολειφθέντος, πολὺ καταλέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν, ἐκέχεεν αὐτῷ [c] κἀκ τέτε συνέβη τὲς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιςα δὲ πάντων τὲς σκυτέας.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος [d] πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.

[a] Subaudi μέρος, partem, vel μέτρον mensuram.
[b] Σκυτέως Atticè pro σκυτέος.
[c] Καὶ ἐκ τούτου χρόνου, et ex hoc tempore.
[d] Subaudi ἐστὶ, vel γέγραπται, vel πέπλασται.

CII.

ΖΕΥΣ.

ΖΕΥΣ γάμους τελῶν, πάντα τὰ ζῶα εἱστία· μόνης δὲ τῆς χελώνης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν ὑστερήσεως, ἐπυνθάνετο αὐτῆς, [a] τίνος χάριν αὐτὴ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀπαρεγένετο. τῆς δὲ εἰπούσης, [b] οἶκος φίλος [b] οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, καταδίκασε, τὸν οἶκον βαστάζουσαν περιφέρειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῆν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

[a] Διὰ subauditur, propter.
[b] Subaudi κατεῖχε με, detinuit me, vel aliquid ejusmodi.

CIII.

ΛΥ'ΚΟΣ, ϗ ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ.

ΛΥ'ΚΟΣ ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς, ϗ κακῶς πάσχων, ἐβέβλητο. τροφῆς δὲ ἀπορῶν, θεασάμενος Πρόβατον, ἐδεῖτο ποτὸν ἐκ παῤῥέοντος αὐτῷ ποταμοῦ κομίσαι, εἰ γὰρ σύ μοί, φησι, δώσεις ποτὸν, ἐγὼ τροφὴν ἐμαυτῷ εὑρήσω. τὸ δὲ ὑποτυχὸν ἔφη, ἀλλ', ἐὰν ἐγὼ ποτὸν ἐπιδῶ σοι, σὺ ϗ τροφῇ μοι χρήσῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κακοῦργον, δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.

CIV.

ΛΑΓΩΟΙ'.

ΛΑγωοί ποτε πολεμοῦντες Ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν Ἀλώπεκας. αἱ δὲ ἔφασαν, ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ᾔδειμεν τίνες ἐστὲ, ϗ τίσι πολεμεῖτε.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονεικοῦντες, τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσι.

CV.

ΜΥΡΜΗΞ.

Μύρμηξ ὁ [a] νῦν, τὸ [b] παλαιὸν ἄνθρωπος ἦν, καὶ τῇ γεωργίᾳ διηνεκῶς [c] προσέχων, οὐ τοῖς ἰδίοις ἠρκεῖτο πόνοις, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν γειτόνων καρποὺς ὑφῃρεῖτο. ὁ δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τούτου πλεονεξίᾳ, μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τοῦτο τὸ ζῶον, ὃ Μύρμηξ καλεῖται· ὁ δὲ τὴν μορφὴν ἀλλάξας τὴν διάθεσιν οὐ μετέβαλε. μέχρι γὰρ [d] τοῦ νῦν τὰς ἀρούρας περιϊὼν τοὺς τῶν ἑτέρων πόνους συλλέγει, καὶ ἑαυτῷ ἀποθησαυρίζει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσει πονηροὶ, κἂν τὰ μάλιστα τὸ εἶδος μεταβληθῶσι, τὸν τρόπον οὐ μεταβάλλονται.

[a] Ὢν subauditur, participium ab εἰμὶ sum.

[b] Supplendum videtur κατὰ τὸ γένος, quoad antiquum genus.

c Sub-

c Subaudi ἑαυτὸν seipsum, vel τὸν νοῦν animum suum intendens.

d Subauditur χρόνου ὄντος. usque ad tempus præsens.

e Forte suppleri potest. τὰ μέρη τὰ μάλιστα αὐτοῖς προσήκοντα. secundum eas partes, quæ maximè ad eos pertinent.

CVI.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ, ϗ ΓΑΛΗ.

ΝΥκτερὶς ἐπὶ γῆς πεσοῦσα ὑπὸ Γαλῆς συνελήφθη, ϗ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι, περὶ σωτηρίας ἐδεῖτο. τῆς δὲ φαμένης μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἀπολῦσαι; φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς πτηνοῖς πολεμεῖν, αὐτὴ ἔλεγεν, οὐκ a ὄρνις, ἀλλὰ a μῦς εἶναι, ϗ οὕτως ἀφείθη. ὕστερον δὲ πάλιν πεσοῦσα, ϗ ὑφ' ἑτέρας συλληφθεῖσα Γαλῆς, μὴ βρωθῆναι ἐδεῖτο· τῆς δὲ εἰπούσης, ἅπασιν ἐχθραίνειν μυσὶν, αὐτὴ, μὴ Μῦς, ἀλλὰ Νυκτερὶς ἔλεγεν εἶναι, ϗ πάλιν ἀπελύθη. ϗ οὕτω συνέβη, δὶς αὐτὴν ἀλλαξαμένην τὸ ὄνομα, σωτηρίας τυχεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ ϗ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ ἐπιμένειν, λογιζομένους, ὡς οἱ τοῖς

καιροῖς

καιροῖς.[a] συμμεταςχηματιζόμενοι πολλάκις τὲς κινδύνες ἐκφεύγεσιν.

[a] Nominativi post infinitivum εἶναι. vide notam, in fab. 94.

[b] A σὺν cum, μετὰ trans, et σχῆμα forma, vel habitus.

CVII.

ʽΟΔΟΙΠΟ΄ΡΟΙ.

ʽΟΔοιπόροι, κατά τινα αἰγιαλὸν ὁδεύοντες, ἦλθον ἐπί τινα σκοπιάν. [a] κἀκεῖθεν θεασάμενοι φρύγανα πόῤῥωθεν ἐπιπλέοντα, ναῦν εἶναι μεγάλην ᾠήθησαν. διὸ δὴ προσέμενον, ὡς μελλέσης αὐτῆς προσορμίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμε φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, ἐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκεν βλέπειν. ἐξενεχθέντα δὲ αὐτὰ, φρύγανα ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλες ἔφασαν, ὡς ἄρα μάτην ἡμεῖς τὸ μηδὲν [b] [d] ὂν προσεδεχόμεθα!

ʼΕπιμύθιον.

ʽΟ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ [c] ἀπροόπτε δοκἕντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πεῖραν ἔλθωσιν, [d] ἐδενὸς εὑρίσκονται ἄξιοι.

[a] Pro καὶ ἐκεῖθεν.

[b] Ὄφελος commodum, vel κέρδος lucrum subaudiri videtur.

[c] Τόπου, loco forte subauditur.

[d] Subaudi τιμήματος, pretii.

CVIII.

ὌΝΟΣ ἌΓΡΙΟΣ.

ὌΝΟΣ ἄγριος ὄνον ἰδὼν ἥμερον ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεν, ἐπί τε τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος, καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. ὕστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα, καὶ τὸν ὀνηλάτην ὄπιθεν ἑπόμενον, καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα, ἔφη, ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω. ὁρῶ γὰρ ὡς οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν εὐδαιμονίαν ἔχεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ [a] μετὰ κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη.

[a] Ἐρχόμενα, vel παραγενόμενα venientia.

CIX.

CIX.

ΟΝΟΣ, ϗ ΑΛΩΠΗΞ.

ΟΝΟΣ ἐνδυσάμενος [a] λεοντῆν περιῄει, [b] τἄλλα τῶν ζώων ἐκφοβῶν. ϗ δὴ θεασάμενος Ἀλώπεκα, ἐπειρᾶτο ϗ ταύτην δειδίττεσθαι. ἡ δὲ (ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξαμένου προακηκουῖα) πρὸς αὐτὸν ἔφη, ἀλλ', εὖ ἴσθι, ὡς ϗ ἐγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ [c] ὀγκωμένου ἤκουσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν [d] ἀπαιδεύτων, τοῖς [e] ἔξω δοκοῦντές τινες εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

[a] Subauditur δορὰν, pellem.
[b] Τἄλλα pro τὰ ἄλλα.
[c] Subaudi Σοῦ.
[d] Subaudi Ἀνθρώπων, Homines.
[e] Subaudi ζῶσι, viventibus.

CX.

ὌΝΟΣ, καὶ ΒΑ'ΤΡΑΧΟΙ.

ὌΝΟΣ ξύλα βαςάζων, διέβαινέ τινα λίμνην. ὀλισθήσας δὲ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαναςῆναι μὴ δυνάμενος, ὠδύρετό τε, καὶ ἔςενεν. οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ [a] Βάτραχοι τῶν ςεναγμῶν τούτου ἀκούσαντες, ὦ οὗτος, ἔφασαν, καὶ τί ἂν ἐποίησας, εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν, οὕτως ὀδύρῃ.

Ἐπιμύθιον.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτ' ἄν τις, πρὸς ἄνδρα ῥάθυμον, ἐπ' ἐλαχίςοις πόνοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς τοὺς πλείους ῥᾳδίως ὑφιςάμενος.

[a] Ὄντες.

CXI.

ὌΝΟΣ, καὶ ΚΟ'ΡΑΞ.

ὌΝΟΣ ἡλκωμένος [a] τὸν νῶτον, ἔν τινι λειμῶνι ἐνέμετο. Κόρακος δὲ ἐπικαθίσαντος αὐτῷ, καὶ τὸ ἕλκος ξαίνοντος, ὁ Ὄνος ὠγκᾶτο,

ὤχετο, καὶ ἤλλατο. τοῦ δὲ ὀνηλάτου πόῤῥωθεν ἱσταμένου, καὶ γελῶντος, Λύκος παριὼν αὐτὸν εἶδε, καὶ ἔφη, ἄθλιοι ἡμεῖς, οἵ, [b] κἂν μόνον ὀφθῶμεν, [c] αὐτῷ διωκόμεθα, τούτῳ δὲ καὶ προσεγγελῶσιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοῦργοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μόνον φανέντες, δῆλοί εἰσι.

[a] Subauditur κατὰ ſecundum.

[b] Pro καὶ ἄν.

[c] Αὐτῷ τόπῳ, in ipſo loco, ſcilicet ibidem: vel χρόνῳ, eo ipſo tempore, ſcilicet ſtatim.

CXII.

ὌΝΟΣ, καὶ ἈΛΩ΄ΠΗΞ.

ὌΝΟΣ, καὶ Ἀλώπηξ, κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. Λέοντος δὲ αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ Ἀλώπηξ, τὸν ἐπηρτημένον ὁρῶσα κίνδυνον, προσελθοῦσα τῷ Λέοντι, παραδώσειν αὐτῷ τὸν Ὄνον ὑπέσχετο, ἐὰν αὐτῇ [a] τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη παραγαγοῦσα τὸν Ὄνον εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὁ Λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν

μὴ

μὴ δυνάμενον, πρώτην τὴν Ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν Ὄνον ἐτράπη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς [b] κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες, λανθάνουσι πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπολλῦντες.

[a] Subauditur πρᾶγμα negotium. nisi forte sic debeat expleri, τὸ ἑαυτὴν εἶναι ἀκινδύνοι, ut ipsa expers periculi evaderet.
[b] Subaudi ἑταίροις sociis.

CXIII.

ὌΡΝΙΣ, καὶ ΧΕΛΙΔΩ'Ν.

ΟΡΝΙΣ [a] Ὄφεως ὠὰ εὑροῦσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα ἐξεκόλαψε. Χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν, ἔφη, ὦ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις, ἅπερ αὐξηθέντα ἀπὸ σοῦ πρώτης [b] τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, κἂν [b] τὰ μέγιστα εὐεργετῆται.

[a] Genitivus Atticus.

[b] Idem, quod τῆς ἀδικίας injuſtitiam.

[c] Κατὰ τὰ μέγιστα εὐεργετήματα, ſecundum maxima beneficia ſuppleri debet.

CXIV.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ.

Ὅτε [a] πρῶτον Κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες, καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες, ἔφευγον. ὡς δὲ χρόνου προϊόντος, συνεῖδον αὐτῆς [b] τὸ πρᾶον, ἐθάρρησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. αἰσθάμενοι δὲ κατὰ [c] μικρὸν τὸ ζῶον, ὡς χολὴν οὐκ ἔχει, εἰς [d] τοσοῦτον [e] καταφρονήσεως ἦλθον, ὥς τε καὶ χαλινοὺς αὐτῷ περιθέντες, παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων, ἡ συνήθεια εὐκαταφρόνητα ποιεῖ.

a Κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον primo tempore.
b Subaudi ἦθος, mores.
c Subaudi, χρόνοι.
d Subaudi, μέτρον, mensuram.
e Atticus genitivus.

CXV.

ὍΦΙΣ.

Ὄφις, ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος, τῷ Διῒ ἐνετύγχανεν. ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ἀλλ', εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἔπληξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε a τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς b πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι, τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

a Subaudi πρᾶγμα rem.
b Κατὰ τὸν πρότερον χρόνον priori tempore.

CXVI.

CXVI.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ'.

ΠΕριστερὰ δίψη συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι τόπῳ κρατῆρα [a] ὕδατος γεγραμμένον, ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. διὸ ϗ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα, ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐμπεσοῦσα, ὥς, ϗ τῶν πτερῶν αὐτῆς περικλασθέντων, καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπό τινος τῶν παρατυχόντων ἁλῶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σφοδρᾶς προθυμίας, ἀπερισκέπτως πράγμασιν ἐγχειροῦντες, ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον.

[a] Subaudi πλήρη, plenum.

CXVII.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ϗ ΚΟΡΩ'ΝΗ.

ΠΕριστερὰ, ἔν τινι περιστερεῶνι τρεφομένη, ἐπὶ πολυτεκνίᾳ ἐφρυάττετο. Κορώνη δὴ αὐτῆς ἀκούσασα, ἔφη, ἀλλ', ὦ αὕτη, πέπαυσο ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένη. [a] ὅσῳ γὰρ ἂν [b] πλείονα

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων, ἡ συνήθεια εὐκαταφρόνητα ποιεῖ.

[a] Κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον primo tempore.
[b] Subaudi ἦθος, mores.
[c] Subaudi, χρόνοι.
[d] Subaudi, μέτρον mensuram.
[e] Atticus genitivus.

CXV.

ὉΦΙΣ.

Ὄφις, ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος, τῷ Διῒ ἐνετύγχανεν. ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ἀλλ', εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἔπληξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε [a] τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς [b] πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι, τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

[a] Subaudi πρᾶγμα rem.
[b] Κατὰ τὸν πρότερον χρόνον priori tempore.

CXVI.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ'.

ΠΕριστερὰ δίψῃ συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι τόπῳ κρατῆρα [a] ὕδατος γεγραμμένον, ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. διὸ καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα, ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐμπεσοῦσα, ὥς, καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς περικλασθέντων, καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπό τινος τῶν παρατυχόντων ἁλῶναι.

'Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σφοδρᾶς προθυμίας, ἀπερισκέπτως πράγμασιν ἐγχειροῦντες, ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον.

[a] Subaudi πλήρη, plenum.

CXVII.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', καὶ ΚΟΡΩ'ΝΗ.

ΠΕριστερὰ, ἔν τινι περιστερεῶνι τρεφομένη, ἐπὶ πολυτεκνίᾳ ἐφρυάττετο. Κορώνη δὴ αὐτῆς ἀκούσασα, ἔφη, ἀλλ', ὦ αὕτη, πέπαυσο ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένη. [a] ὅσῳ γὰρ ἂν [b] πλείονα

πλείονα τίκ]ῃς, [b] τοσέτῳ κ̀ πλείες λύπας συνάγεις.

[a] Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν οἰκε]ῶν δυςτυχέςατοί εἰσιν, ὅσοι ἐν τῇ δελείᾳ πολλὰ τέκνα ποιῦσιν.

[a] Subaudi μέτρῳ, menſurâ.
[b] Subaudi τέκνα, natos.

CXVIII.

ΠΛΟΥ΄ΣΙΟΣ.

ΠΛέσιος δύο θυγα]έρας ἔχων, τῆς μιᾶς ἀποθανέσης, [a] θρηνέσας ἐμισθώσατο. τῆς δὲ ἑτέρας παιδὸς λεγέσης, ὡς ἄθλιαι ἡμεῖς, αἵ γε αὐταὶ, ὧν ἐστὶ τὸ πένθος, θρηνεῖν ὀκ ἴσμεν, αἱ δὲ, μὴ προσήκεσαι, ὅτω σφοδρῶς [b] κόπ]ονται, ἡ μήτηρ ἔφη, μὴ θαύμαζε, τέκνον, εἰ αὗται ὅτω θρηνῦσιν, ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τῦτο ποιῦσιν.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν ἐκ ὀκνῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐγχολαβεῖν.

[a] Subaudi γυναῖκας, mulieres.
[b] Subaudi τὰ στέρνα, pectora.

CXIX.

ΠΟΙΜΗ'Ν.

Ποιμὴν ἐλάσας εἰς τινα δρυμῶνα τὰ πρόβαλα, ὑποστρώσας ὑπὸ δρῦν τὸ ἱμάτιον, κὶ ἀναβὰς, τὸν καρπὸν κατέσειε. τὰ δὲ πρόβαλα, ἐσθίοντα τὰς βαλάνυς, ἔλαθον κὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὴν καταβὰς, ὡς εἶδε τὸ [a] γεγονός, ὦ κάκισα, ἔφη, ζῶα, ὑμεῖς τοῖς [b] λοιποῖς ἔρια εἰς ἐσθῆτας παρέχετε, ἐμὲ δὲ τρέφοντος ἱμᾶς κὶ τὸ ἱμάτιον ἀφειλεσθε.

'Επιμύθιον.

῾Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, δι' ἄνοιαν τὺς μηδὲν προσήκοντας εὐεργετῦντες, κατὰ τῶν [c] οἰκείων [d] φαῦλα [a] ἐργάζονται.

[a] Subaudi πρᾶγμα, rem.
[b] Subaudi Ἄνθρωποι, hominibus.
[c] Subaudi φίλων, amicos.
[d] Sabaudi πράγματα.

CXX.

῾ΑΛΙΕΥ῀Σ, ϗ ΣΜΑΡΙ΄Σ.

῾Αλιεὺς τὸ δίκτυον χαλάσας ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀνήνεγκε Σμαρίδα. Σμικρὰ δὲ ὖσα, ἱκέτευεν αὐτὸν, νῦν μὲν μὴ λαβεῖν αὐτὴν, ἀλλ' ἐᾶσαι, διὰ τὸ [a] σμικρὰν τυγχάνειν· ἀλλ' ὅταν αὐξυνθῶ, ϗ μεγάλη, φησὶ, γένωμαι, συλλαβεῖν με δυνήσῃ, ἐπεὶ ϗ εἰς μείζονά σοι ὠφέλειαν ἔσομαι. ϗ ὁ ἁλιεὺς εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε ἄνυς ἂν εἴην, εἰ, τὸ [b] ἐν χερσὶ παρεὶς κέρδος, κἂν σμικρὸν ᾖ, τὸ προσδοκώμενον, κἂν μέγα ὑπάρχῃ [c] ἐλπίζειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἂν εἴη, ὁ [a] δι' ἐλπίδα [b] μείζονος, τὰ ἐν χερσὶν ἀφεὶς, σμικρὰ ὄντα.

[a] Subauditur αὐτὴν ante σμικράν.
[b] Subauditur ὄν, quod est.
[c] Ἐλπίζοιμι legendum videtur.
[d] Subaudi κέρδους lucri.

CXXI.

Ἵ Π Π Ο Σ, καὶ Ὄ Ν Ο Σ.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν Ἵππον, καὶ Ὄνον. ὁδευόντων δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπεν ὁ Ὄνος τῷ Ἵππῳ, ἆρον [a] ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ θέλεις εἶναι μεσῶν. ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθε, ὁ δὲ Ὄνος, πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου, [b] ἐτελεύτησε. τοῦ δὲ δεσπότου [c] πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ, καὶ αὐτὴν τὴν Ὄνου δορὰν, θρηνῶν ὁ Ἵππος ἐβόα, οἴμοι τῷ παναθλίῳ, [d] τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ; μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βαστάζω, καὶ τὸ δέρμα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοις μικροῖς [e] μεγάλοι συγκοινωνῦντες, ἀμφότεροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

[a] Subauditur μέρος τὶ, partem aliquam.
[b] Ἐτελεύτησε βίον. finivit vitam.
[c] Subaudi τὸν φόρτον onus.
[d] Subaudi πρᾶγμα.
[e] Subauditur ἄνδρες, viri. Nominativus vero ſecundùm aliquos abſolutè ponitur, ſecundum alios, συγκοινωνῦντες pro ὅταν συγκοινωνῦντες ὦσι, idem eſt, ac ὅταν συγκοινωνῶσι.

CXXII.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ϗ ΣΑ'ΤΥΡΟΣ.

[a] Ἄνθρωπος πρὸς Σάτυρον φιλίαν ποιησάμενος, συνεθίων ἦν αὐτῷ. χειμῶνος δὲ, καὶ ψύχυς γενομένυ, ὁ ἄνθρωπος, τὰς χεῖρας αὐτῦ προσφέρων τῷ ςόματι, ἀπέπνει. τῦ δὲ Σατύρυ ἐπερωτήσαντος, δι' ἣν αἰτίαν τῦτο πράττει, ἔφη, τὰς χεῖράς μυ θερμαίνω ἐκ τῦ κρύυς· μετὰ [a] μικρὸν δὲ ἐδέσματος θερμῦ προσενεχθέντος, ὁ ἄνθρωπος, προσφέρων τῷ ςόματι, ἐφύσα αὐτό. πυνθανομένυ δὲ πάλιν, δι' ἣν αἰτίαν τῦτο πράττει,

πράττεις ἔφη, τὸ ἔδεσμα καταψύχω. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Σάτυρος, ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ἀπὸ [b] τοῦ νῦν ἀποτάσσομαί σου τῆς φιλίας, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος [c] τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξάγεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ φεύγειν ἡμᾶς τὰς φιλίας, ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.

[a] Χρόνον, tempus.
[b] Τοῦ νῦν ὄντος χρόνου.
[c] Subaudiri videtur πνεῦμα, spiritum.

CXXIII.

ἈΛΩ'ΠΗΞ, καὶ ΔΡΥΟΤΟ'ΜΟΣ.

Ἀλώπηξ κυνηγοὺς φεύγουσα, καὶ ἐν ἐρημίᾳ πολὺν δρόμον ἀνύουσα, ἄνδρα δρυοτόμον εὑρίσκει ἐν ταύτῃ, ὃν καθικέτευε τοῦ κρύψαι αὐτήν. τοῦ δὲ ὑποδείξαντος αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ καλύβην, εἰσελθοῦσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γωνίας· τῶν δὲ κυνηγετῶν ἐλθόντων, καὶ ἐρωτώντων τὸν ἄνδρα, οὗτος τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο μηδὲν εἰδέναι, τῇ δὲ χειρὶ αὐτοῦ τὸν τόπον ὑπεδείκνυ. οἱ δὲ, μὴ [a] προσχόντες, ἀπῆλθον παραχρῆμα. ὡς οὖν εἶδεν αὐτοὺς ἡ Ἀλώπηξ παρελθόντας, ἐξῆλθεν οὐ προ-

ὑ προσφωνοῦσα, μεμφομένη δὲ αὐτὴν ἐκείνη, ὡς σωθεῖσαν μὲν δι' αὐτῷ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐκ ὁμολογοῦσαν, ἡ Ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα ἔφη, ὦ οὗτος, ἀλλ' ἔγωγε ἤδειν ἄν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς, καὶ τοὺς τρόπους εἶχες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ [b] μῦθος πρὸς τοὺς [c] χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους τοῖς λόγοις, ἐναντία δὲ ποιοῦντας τοῖς ἔργοις.

[a] Subaudi τὸν νοῦν mentem.

[b] Γέγραπται, vel πέπλασται, vel ἐστι subauditur.

[c] Subauditur πράγματα.

CXXIV.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΘΡΑΎΣΑΣ ἌΓΑΛΜΑ.

ΑΝθρωπός τις ξύλινον ἔχων θεὸν, πένης ὢν, καθικέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι αὐτόν. ὡς οὖν ταῦτα ἔπραττεν, καὶ [a] οὐδὲν ἧττον ἐν πενίᾳ [b] διῆγε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν [c] τῶν σκελῶν, ἔρριψεν εἰς τὸ ἔδαφος. προσκρουσάσης οὖν τῆς κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα κλασθείσης, χρυσὸς ἐξέρρευσεν

ρευσεν ὅτι πλεῖς@· ὅνπερ δὴ συνάγων ὁ ἄνθρωπος ἐβόα, ςρεβλὸς ὑπάρχεις, ὥς γε οἶμαι, καὶ ἀγνώμων. τιμῶντά σε γὰρ ἥκιςά με ὠφέλησας, [b] τυπ]ήσαν]α δέ σε [c] πολλοῖς καλοῖς ἀμείβῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ, ὅτι ἐκ ὠφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον, τύπ]ων δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὠφελήσῃ.

[a] Κατὰ μέρος ἐδὲν ἧττον. non minore modo.
[b] Subaudi τὸν βίον vitam.
[c] Subaudi ἐκ.
[d] Attici plurima verba Barytona in contracta vertunt, ut τυπτέω pro τύπτω.
[e] Subaudi μίσθοις.

CXXV.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, καὶ ΚΥ'ΩΝ.

Ἄνθρωπος τις ἡτοίμαζε δεῖπνον, ἑςιάσων τινὰ τῶν φίλων αὐτῷ, ϗ οἰκείων. ὁ δὲ Κύων αὐτῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. ὁ δὲ προσελθὼν, χαίρων ἵςατο, βλέπων [a] τὸν μέγαν δεῖπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ, βαβαὶ, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἐφάνη! τραφή-

ἡ προσφωνῦσα, μεμφομένη δὲ αὐτὴν ἐκείνη, ὡς σαθεῖσαι μὲν δι' αὐτῦ, χάριτας δ' ἃ αὐτῷ ἐκ ὁμολογῦσαι. ἡ Ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα, ἔφη, ὦ ἅτ(ος), ἀλλ' ἔγωγε ἤδειν ἄν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς, καὶ τὺς τρόπυς εἶχες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ[b] μῦθος πρὸς τὺς[c] χρηςὰ μὲν ἐπαγγελλομένυς τοῖς λόγοις, ἐναντία δὲ ποιῦντας τοῖς ἔργοις.

[a] Subaudi τὸν νῦν mentem.
[b] Γέγραπται, vel πέπλασται, vel ἐστι subauditur.
[c] Subauditur πράγματα.

CXXIV.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΘΡΑΥΣΑΣ ΑΓΑΛΜΑ.

Ἄνθρωπός τις ξύλινον ἔχων θεὸν, πένης ὤν, ἱκέτευε τῦ ἀγαθοποιῆσαι αὐτόν. ὡς δ' ἂν ταῦτα ἔπραττεν, καὶ μᾶλλον ἦττον ἐν πενίᾳ διῆγε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν τῶν σκελῶν, ἔρριψεν εἰς τὸ ἔδαφος. προσκρούσασης ὖν τῆς κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα κλασθείσης, χρυσὸς ἐξέρρευσεν

ρευσεν ὅτι πλεῖς@· ὅνπερ δὴ συνάγων ὁ ἄνθρωπος ἐβόα, ςρεβλὸς ὑπάρχεις, ὥς γε οἶμαι, καὶ ἀγνώμων. τιμῶντά σε γὰρ ἥκιςά με ὠφέλησας, [b] τυπ]ήσαν]α δέ σε [c] πολλοῖς καλοῖς ἀμείβῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ, ὅτι ἐκ ὠφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον, τύπ]ων δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὠφελήσῃ.

[a] Κατὰ μέρος ἐδὲν ἧττον. non minore modo.
[b] Subaudi τὸν βίον vitam.
[c] Subaudi ἐκ.
[d] Attici plurima verba Barytona in contracta vertunt, ut τυπτέω pro τύπτω.
[e] Subaudi μίσθοις.

CXXV.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, καὶ ΚΥ'ΩΝ.

ἌΝθρωπος τις ἡτοίμαζε δεῖπνον, ἑςιάσων τινὰ τῶν φίλων αὐτῷ, ϗ οἰκείων. ὁ δὲ Κύων αὐτῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. ὁ δὲ προσελθὼν, χαίρων ἵςατο, βλέπων [a] τὸν μέγαν δεῖπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ, βαβαὶ, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἐφάνη! τραφήσομαι

αομαί τε γάρ, καὶ εἰς κόρον δειπνήσω, ὥστε με αὔριον μηδαμῆ γε [b] πεινᾶσαι. [c] ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνὸς καὶ ἅμα σείοντος τὴν κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαῤῥοῦντος, ὁ μάγειρος, ὡς εἶδε τοῦτον ὧδε, [d] κἀκεῖσε τὴν κέρκον περιστρέφοντα, κατασχὼν τὰ σκέλη αὐτοῦ ἔῤῥιψε παραχρῆμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων. ὁ δὲ κατιὼν, ἀπῄει, μεγάλως κράζων. τῶν τις δὲ κυνῶν τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῷ συναντώντων ἐπηρώτα, πῶς ἐδείπνησας, [e] φίλος; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, ὑπολαβὼν, ἔφη, ἐκ τῆς πολλῆς πόσεως μεθυσθεὶς ὑπὲρ κόρον, οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, οὐ δεῖ θαῤῥεῖν τοῖς ἐξ [f] ἀλλοτρίων εὖ ποιεῖν ἐπαγγελλομένοις.

[a] Δεῖπνος in genere masc. haud fermè invenias.

[b] Δεήσει, oportebit, subaudiri videtur.

[c] Subaudi ῥήματα, verba.

[d] Pro καὶ ἐκεῖσε.

[e] Φίλος, secundùm aliquos Nom. pro Voc. ὢν verò subaudiri posse videtur, ut sit plena Phrasis, Σὺ φίλος ὢν ἐμοὶ tu, qui es amicus mihi.

[f] Subauditur χρημάτων.

CXXVI.

ἉΛΙΕΥ͂Σ.

Ἁλιεὺς [a] ἁλιευτικῆς ἄπειρος, λαβὼν αὐλὺς, καὶ δίκτυα, παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ςὰς ἐπί τινος πέτρας, [b] τὸ μὲν πρῶτον ηὔλει, νομίζων πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τὺς ἰχθύας ἐφάλλεσθαι. ὡς δὲ ἐπὶ [c] πολὺ διατεινόμενος ἤνυεν ὐδὲν, ἀποθέμενος τὺς αὐλὺς ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληςρον, καὶ βαλὼν κατὰ τῦ ὕδατος, πολλὺς ἰχθύας ἤγρευσεν· ἐκβαλὼν δὲ αὐτὺς ἀπὸ τῦ δικτύυ, ὡς εἶδε πηδῶντας, ἔφη, ὦ κάκιςα ζῶα, ὅτε ηὔλυν, ὐκ ὠρχεῖσθε, ὅτε δὲ πέπαυμαι, τῦτο ποιεῖτε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τὺς παρὰ λόγον, καὶ παρὰ καιρόν τι πράττοντας.

[a] Subauditur τέχνης, artis.
[b] Κατὰ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χρόνυ, primâ parte temporis.
[c] Μέρος χρόνυ, vel διάστημα intervallum.

CXXVII.

ΒΟΥΚΟ'ΛΟΣ.

Βουκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόσχον. περιελθὼν δὲ [a] πᾶσαν τὴν ἔρημον, [b] διέτριβεν ἐρευνῶν. ὡς δὲ [c] ἐδὲν εὑρεῖν ἠδυνήθη, ηὔξατο τῷ Διῒ, ἂν τὸν λαβόντα μόσχον κλέπτην ὑποδείξῃ, ἔριφον εἰς θυσίαν προσάξειν. κὴ δὴ ἐρχόμενος εἴς τινα δρυμῶνα, εὑρίσκει Λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον. ἔμφοβος ἒν γενόμενος κὴ [d] μέγα δειλιάσας, ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτῦ εἰς τὸν ἐρανὸν, εἶπεν, ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλάμην σοι ἔριφον δώσειν, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρω· [e] νυνὶ δὲ ταῦρόν σοι θύσειν ὑπισχνῦμαι, ἐὰν [f] τῦτυ [g] τὰς χεῖρας ἐκφύγω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς, οἵ τινες ἀπορῦντες μὲν εὔχονται εὑρεῖν, εὑρόντες δὲ, ζητῦσιν ἀποφυγεῖν.

[a] Χώραν locum ſubauditur,

[b] Subaudi χρόνον tempus. conſumpſit tempus.

[c] Subaudi χρῆμα rem.

[d] Ἐις τὸ μέτρον. ad magnam menſuram.

[e] Νυνὶ pro νῦν. per Atticam paragogen.

[f] Subaudi Λεόντος, Leonis.

[g] Χεῖρας pro poteſtate poni videtur, aliter Leoni male convenit.

CXXVIII.

CXXVIII.

ΚΟ'ΡΑΞ.

ΚΟ'ραξ νοσῶν, ἔφη τῇ μητρὶ, μῆτερ, εὔχȣ τῷ Θεῷ, κ̀ μὴ θρήνει. ἡ δ' ὑπολαβȣ̃σα ἔφη, τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν Θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σȣ̃ γε ȣ̓κ ἐκλάπη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ἐν βίῳ ἔχοντες, ȣ̓δένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσȣσιν.

CXXIX.

ἈΕΤΟ'Σ.

ΥΠεράνωθεν πέτρας Ἀετὸς ἐκαθέζετο, Λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν. τȣ̃τον δέ τις ἔβαλε τοξεύσας, κ̀ τὸ μ̀ βέλος ἐντὸς αὐτȣ̃ εἰσῆλθεν· ἡ δὲ γλυφὴ σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἱστήκει. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη, κ̀ τȣ̃τό μοι [a] ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς [b] ἐναποθνήσκειν.

CXXVII.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ΒΟυκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόσχον. περιελθὼν δὲ [a] πᾶσαν τὴν ἔρημον, [b] διέτριβεν ἐρευνῶν. ὡς δὲ [c] ἐδὲν εὑρεῖν ἠδυνήθη, ηὔξατο τῷ Διῒ, ἂν τὸν λαβόντα μόσχον κλέπτην ὑποδείξῃ, ἔριφον εἰς θυσίαν προσάξειν. καὶ δὴ ἐρχόμενος εἴς τινα δρυμῶνα, εὑρίσκει Λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον. ἔμφοβος ἐν γενόμενος καὶ [d] μέγα δειλιάσας, ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτῦ εἰς τὸν ἐρανὸν, εἶπεν, ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλάμην σοι ἔριφον δώσειν, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρω· [e] νυνὶ δὲ Ταῦρόν σοι θύσειν ὑπισχνῦμαι, ἐὰν [f] τῦτυ [g] τὰς χεῖρας ἐκφύγω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς, οἵτινες ἀπορῦντες μὲν εὔχονται εὑρεῖν, εὑρόντες δὲ, ζητῦσιν ἀποφυγεῖν.

[a] Χώραν locum ſubauditur,
[b] Subaudi χρόνον tempus. conſumpſit tempus.
[c] Subaudi χρῆμα rem.
[d] Ἐις τὸ μέτρον. ad magnam menſuram.
[e] Νυνὶ pro νῦν. per Atticam paragogen.
[f] Subaudi Λέοντος, Leonis.
[g] Χεῖρας pro poteſtate poni videtur, aliter Leoni male convenit.

CXXVIII.

CXXVIII.

ΚΟ'ΡΑΞ.

ΚΟ'ραξ νοσῶν, ἔφη τῇ μητρὶ, μῆτερ, εὔχε τοῖς Θεοῖς, καὶ μὴ θρήνει. ἡ δ' ὑπολαβοῦσα ἔφη, τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν Θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦ γε οὐκ ἐκλάπη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

CXXIX.

ἈΕΤΟ'Σ.

ΥΠεράνωθεν πέτρας Ἀετὸς ἐκαθέζετο, Λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν. τοῦτον δέ τις ἔβαλε τοξεύσας, καὶ τὸ μὲν βέλος ἐντὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν· ἡ δὲ γλυφὴ σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἱστήκει. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη, καὶ τοῦτό μοι [a] ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς [b] ἐναποθνήσκειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι [c] δεινόν ἐςιν, ὅταν τὶς ἐκ τῶν [d] ἰδίων κινδυνεύσῃ.

[a] Subaudi γίνεται fit.
[b] Subaudi ἐμὲ ante ἐναποθνήσκειν.
[c] Subaudi φίλων, amicis, vel χρημάτων possessionibus.

CXXX.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ϗ ΜΥ'ΡΜΗΚΕΣ.

ΧΕιμῶνος [a] ὥρᾳ, τῶν σίτων βραχέντων, οἱ Μύρμηκες ἔψυχον. Τέττιξ δὲ λιμώττων ᾔτει αὐτὸυς τροφήν. οἱ δὲ Μύρμηκες εἶπον αὐτῷ, διὰ [b] τί τὸ [c] θέρος ἐ συνῆγες τροφήν; ὁ δὲ εἶπεν, ἐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ᾖδον μεσικῶς. οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον, ἀλλ', εἰ θέρυς ὥραις ηὔλεις, χειμῶνος ὄρχε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῇ, ϗ κινδυνεύσῃ.

[a] Subauditur ἐν in.
[b] Subaudi πρᾶγμα.
[c] Subaudi ἀνὰ, per.

CXXXI.

CXXXI.

ΣΚΩ΄ΛΗΞ, καὶ ἈΛΩ΄ΠΗΞ.

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος Σκώληξ, εἰς γῆν ἐξελθὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις, ἰατρός εἰμι, φαρμάκων ἐπιστήμων, οἷός ἐστιν, ὁ τῶν Θεῶν ἰατρὸς, [a] Παίων. καὶ πῶς, εἶπεν Ἀλώπηξ, ἄλλους ἰώμενος, σαυτὸν, χωλὸν ὄντα, οὐκ ἰάσω;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ [b] πρόχειρος ἡ πεῖρα, πᾶς λόγος ἀργὸς ὑπάρχει.

[a] Pæon Plutonem ab Hercule graviter vulneratum sanâsse dicitur. Hom. Il. lib. 5. lin. 401.
[b] Subaudi ὑπάρχῃ.

CXXXII.

ὌΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΌΚΟΣ.

Ὄρνιθά τις εἶχεν ᾠὰ χρυσᾶ τίκτουσαν, καὶ νομίσας ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι, κτείνας εὕρηκεν [a] ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων.

ὁ δὲ, ἀθρόον πλῦτον ἐλπίσας εὑρήσειν, κ̀ τῦ μικρῦ ἐςέρηται ἐκείνε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ☉ δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς [b] παρῦσιν ἀρκεῖσθαι, κ̀ τὴν ἀπληςίαν φεύγειν.

[a] Subaudi αὐτὴν eam.

[b] Subaudi χρήμασι poffeffionibus, vel πράγμασι rebus.

CXXXIII.

ΛΕ΄ΩΝ, κ̀ ἈΛΩ΄ΠΗΞ.

ΛΕ΄ΩΝ γηράσας, κ̀ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς τροφὴν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τὶ πρᾶξαι. κ̀ δὴ παραγενόμενος ἐν σπηλαίῳ τινὶ, κ̀ [a] καὶακλεισθεὶς, προσεποιεῖτο νοσεῖν· παραγενόμενα ὖν τὰ ζῶα [b] ἐπισκέψεως [c] χάριν, συλλαμβάνων καἰήσθιεν [d] αὐτά. πολλῶν ὖν ζώων ἀναλωθένἰων, Ἀλώπηξ, τὸ τέχνασμα τῦτο γνῦσα, παρεγένεἰο πρὸς αὐτὸν, κ̀, ςᾶσα ἐξώθεν τῦ σπηλαίυ, ἐπυνθάνεἰο πῶς [e] ἔχει. τῦ δὲ εἰπόντος, κακῶς, κ̀ τὴν αἰτίαν πυνθανομένυ, δι' ἣν ὐκ εἰσέρχεἰαι; ἡ Ἀλώπηξ ἔφη, ὅτι ὁρῶ ἴχνη [f] πολλῶν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόνἰων.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

a Vel κατακλιθεὶς lecto ſtratus.
b Atticus genitivus.
c Subaudi διὰ propter.
d Τὸ αὐτὰ ſupervacuum videtur.
e Subaudi ἑαυτὸν ſe ipſum.
f Subaudi ζώων, animalium.

CXXXIV.

ΛΥΚΟΣ, καὶ ΓΡΑΥΣ.

ΛΥΚΟΣ λιμώττων περιῄει ζητῶν τροφήν. γενόμενος δὲ κατά τινα τόπον, ἤκουσε παιδίου κλαίοντος, καὶ Γραὸς λεγούσης αὐτῷ, παῦσαι τοῦ κλαίειν, εἰ δὲ μή, [a] τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε τῷ Λύκῳ· οἰόμενος δὲ ὁ Λύκος, ὅτι ἀληθεύει ἡ Γραῦς, ἵστατο πολλὴν ἐκδεχόμενος ὥραν. ὡς δὲ ἑσπέρα κατέλαβεν, ἀκούει πάλιν τῆς Γραὸς κολακευούσης τὸ παιδίον, καὶ λεγούσης αὐτῷ, ἐὰν ἔλθῃ ὁ Λύκος δεῦρο, φονεύσομεν, ὦ τέκνον, αὐτόν. [b] ταῦτα ἀκούσας ὁ Λύκος ἐπορεύετο, λέγων, ἐν ταύ-

τῇ ἐπαύλει [c] ἄλλα μὲν λέγουσιν, [d] ἄλλα δὲ πράττουσιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἵτινες τὰ ἔργα λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὅμοια.

[a] Subaudi ἐν, in.
[b] Subaudi Ῥήματα, verbis.
[c] Subaudi Ῥημάτα, verba.
[d] Subaudi πράγματα, res.

CXXXV.

ἜΡΙΦΟΣ, καὶ ΛΥ΄ΚΟΣ.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστὼς ἐπειδὴ Λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει, καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν. ὁ δὲ Λύκος ἔφη, ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ [a] τόπος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν [b] ἀμεινόνων.

[a] Subaudi λοιδορεῖ.
[b] Subaudi Ἀνθρώπων.

CXXXVI.

CXXXVI.

ʽΗΜΙΟΝΟΣ.

ʽΗΜίονος ἐκ κριθῆς παχυνθεὶς, ἀνεσκίρτησε βοῶν, καὶ λέγων, πατήρ μου ἐστὶν ἵππος ὁ ταχυδρόμος, [a] κἀγὼ αὐτῷ ὅλος ἀμφωμοιώθην. καὶ πότε ἀνάγκης ἐπελθούσης. [b] τρέχειν, ἐπειδὴ τοῦ δρόμου ἐπαύσατο, τοῦ πατρὸς ὄνου εὐθὺς ὑπεμνήσθη.

ʼΕπιμύθιον.

ʽΟ μῦθος δηλοῖ, ὅτι [c] κἂν ὁ χρόνος εἰς δόξαν φέρῃ [d] τινὰ, τῆς ἑαυτοῦ γενομένης τύχης μὴ ἐπιλανθανέσθω, ἀβέβαιος γάρ ἐστιν ὁ βίος οὗτος.

[a] Per Crafin pro καὶ, ἐγώ.
[b] Subaudi τοῦ αὐτόν.
[c] Per Crafin pro καὶ ἄν.
[d] Subaudi ʼΑνθρωπον.

CXXXVII.

ʼΟΦΙΣ, καὶ ΓΕΩΡΓΟΣ.

ʼΟΦΙΣ ἐν Γεωργοῦ προθύροις φωλεύων, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον. πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. ὁ δὲ πατὴρ

ὑπὸ

ὑπὸ τῆς λύπης τέλειον λαβὼν, ἔμελλε τὸν [a] ὄφιν ἐξελθόντα φονεύσειν. ὡς δὲ ἔκυψε μικρὸν σπείσας ὁ γεωργὸς [a] τῷ πατάξαι αὐτὸν, ἠςόχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ [b] Ὄφεως, ὁ Γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον, καὶ ἅλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. ὁ δὲ Ὄφις, [c] λεπτὸν συρίξας, εἶπεν, οὐκ [d] ἔςαι ἡμῖν ἀπάρτι πίςις, ἢ φιλία, ἕως [e] ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους, ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον, δι' οὗ ἐλυπήθη.

[a] Subaudi ἕνεκα gratiâ.
[b] Atticus Genitivus.
[c] Κατὰ σύριγμα secundùm sibilum, subauditur.
[d] Per Syncopen pro ἔσεται.
[e] Subaudi χρόνον, tempus.

CXXXVIII.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

Σαλπιγκτὴς ςρατὸν ἐπισυνάγων, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐβόα, μὴ κτείνετέ με, ὦ ἄνδρες, εἰκῆ, καὶ μάτην. οὐδένα

γὰρ

γὰρ ὑμῶν ἀπέκτεινα. πλὴν γὰρ τοῦ [a] χαλκοῦ τούτου, [b] οὐδὲν κλῶμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν, διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ὅτι σὺ, μὴ δυνάμενος πολεμεῖν, τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγείρεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι [c] πλέον πταίουσιν, οἱ τοὺς κακοὺς, καὶ βαρεῖς δυνάστας ἐπιχειροῦντες εἰς τὸ κακοποιεῖν.

[a] Si χαλκοῦ pro Substantivo habere minus placeat, potest quidem Genitivus esse à χάλκεος, ους, æreus, et cum ὀργάνου, instrumento, convenire.
[b] Subaudi κτῆμα, possessionem.
[c] Subaudiri videtur κατὰ τὸ πλέον πταῖσμα, secundùm gravius delictum.

CXXXIX.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, καὶ ἘΛΑΙ'Α.

ΔΙΑ' καρτερίαν, καὶ ἰσχὺν, καὶ ἡσυχίαν, Κάλαμος, καὶ Ἐλαία ἤριζον. τοῦ δὲ καλάμου ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλαίας, ὡς ἀδυνάτου, καὶ ῥαδίως ὑποκλινομένου πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κάλαμος σιωπῶν οὐκ ἐφθέγξατο, καὶ [a] μικρὸν ὑπομείνας, ἐπειδὴ ἄνεμος ἔπνευσεν ἰσχυρὸς, ὁ μὲν κάλαμος ὑποσεισθεὶς, καὶ ὑποκλιθεὶς

θεὶς τοῖς ἀνέμοις, ῥᾳδίως, διεσώθη. ἡ δὲ ἐλαία, ἐπειδὴ [b] ἀντέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ καιρῷ, καὶ τοῖς [a] κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀνθιστάμενοι, [c] κρείττους εἰσὶ τῶν πρὸς [c] μείζονας φιλονεικούντων.

[a] Subaudi εἰς χρόνον breve tempus.

[b] Post ἀντέτεινε, τὸ ὂν κράτος, ſubaudiri crederem, oppoſuiſſet ſuam vim.

[c] Caſus aliquis Nominativi, Ἄνθρωποι, poſt hæc tria Adjectiva ſubauditur.

CXL.

ΛΥ'ΚΟΣ, καὶ ΓΕ'ΡΑΝΟΣ.

ΛΥ'ΚΟΥ λαιμῷ ὀστέον ἐπεπήγει. ὁ δὲ Γεράνῳ μισθὸν παρέξειν εἶπεν, εἰ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπιβαλοῦσα, τὸ ὀστοῦν ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ ἐκβάλοι. ἡ δὲ, τοῦτ' ἐκβαλοῦσα, δολιχόδειρος οὖσα, τὸν μισθὸν ἐπεζήτει. ὅστις γελάσας, καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας, ἀρκεῖ σοι μισθὸς, ἔφη, [a] τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου στόματος, καὶ ὀδόντων ἐξῆρες κάραν σῶον. [b] μηδὲν παθοῦσαν.

[b]Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας οἵ τινες ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς εὐεργέταις τοιαύτας ἀπονέμουσι χάριτας.

[a] Subaudi πράγμα res.
[b] Subaudiri videtur δυστύχημα, infortunium.

CXLI.

ΓΕ'ΡΩΝ, καὶ ΘΑ'ΝΑΤΟΣ.

ΓΕ'ΡΩΝ ποτὲ ξύλα κόψας, ταῦτα φέρων,[a] πολλὴν ὁδὸν ἐβάδιζε, καὶ διὰ τὸν πολὺν κόπον ἀποθέμενος ἐν τόπῳ τινὶ τὸν φόρτον, τὸν Θάνατον ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ Θανάτου παρόντος, καὶ πυνθανομένου τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν αὐτὸν ἐκάλει, δειλιάσας ὁ γέρων ἔφη, ἵνα μου τὸν φόρτον ἄρῃς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος, εἰ καὶ δυστυχεῖ, καὶ πτωχός ἐστι.

[a] Κατὰ, vel ἀνὰ, per, subauditur.

θεὶς τοῖς ἀνέμοις, ῥαδίως, διεσώθη. ἡ δὲ ἐλαία, ἐπειδὴ [b] ἀντέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ καιρῷ, καὶ τοῖς [a] κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀνθιστάμενοι, [c] κρείττους εἰσὶ τῶν πρὸς [c] μείζονας φιλονεικούντων.

[a] Subaudi εἰς χρόνον breve tempus.
[b] Post ἀντέτεινε, τὸ ὂν κράτος, subaudiri crederem, oppofuiſſet ſuam vim.
[c] Caſus aliquis Nominativi, Ἄνθρωποι, poſt hæc tria Adjectiva ſubauditur.

CXL.

ΛΥ΄ΚΟΣ, καὶ ΓΕ΄ΡΑΝΟΣ.

ΛΥ΄ΚΟΥ λαιμῷ ὀστοῦν ἐπεπήγει. ὁ δὲ Γεράνῳ μισθὸν παρέξειν εἶπεν, εἰ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπιβαλοῦσα, τὸ ὀστοῦν ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ ἐκβάλοι. ἡ δὲ, τοῦτ᾽ ἐκβαλοῦσα, δολιχόδειρος οὖσα, τὸν μισθὸν ἐπεζήτει. ὅστις γελάσας, καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας, ἀρκεῖ σοι μισθὸς, ἔφη, [a] τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ Λύκου στόματος, καὶ ὀδόντων ἐξῆρες κάραν σῶαν, [b] μηδὲν παθοῦσαν.

Ἐπι-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ πρὸς ἄνδρας οἵ τινες ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς εὐεργέταις τοιαύτας ἀπονέμουσι χάριτας.

a. Subaudi πρᾶγμα res.
b. Subaudi vi videtur δυστύχημα, infortunium.

CXLI.

ΓΕ'ΡΩΝ, καὶ ΘΑ'ΝΑΤΟΣ.

ΓΕ'ΡΩΝ ποτὲ ξύλα κόψας, ταῦτα φέρων, a πολλὴν ὁδὸν ἐβάδιζε, καὶ διὰ τὸν πολὺν κόπον ἀποθέμενος ἐν τόπῳ τινὶ τὸν φόρτον, τὸν Θάνατον ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ Θανάτου παρόντ@, καὶ πυνθανομένου τὴν αἰτίαν δι' ἣν αὐτὸν ἐκάλει, δειλιάσας ὁ γέρων ἔφη, ἵνα μου τὸν φόρτον ἄρῃς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ@ δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος, εἰ καὶ δυστυχεῖ, καὶ πτωχός ἐστι.

a Κατὰ, vel ἀνὰ, per, subauditur.

CXLII.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΙ.

Βάτραχοι δύο, ξηρανθείσης τῆς λίμνης, ἐν ᾗ κατῴκουν, περιήεσαν, ζητοῦντες ποῦ [a] καταμεῖναι. καὶ ἐλθόντες εἰς φρέαρ βαθὺ, καὶ κύψαντες κάτω, καὶ ἰδόντες τὸ ὕδωρ ὁ μὲν εἰς συνεβούλευεν, ἵνα πηδήσωσι παρ' εὐθὺς κάτω. ὁ δ' ἕτερος εἶπεν, εἰ καὶ τοῦτο ξηρανθῇ, πῶς δυνησόμεθα ἀναβῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄνευ συμβουλῆς μὴ [b] ποιεῖν τι.

[a] Δύναιντο possent, subintelligi videtur.
[b] Subaudi δεῖ oportet.

CXLIII.

'ΑΡΝΟ'Σ, καὶ ΛΥ'ΚΟΣ.

'Αρνὸς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἱστάμενος, Λύκον κάτωθεν παριόντα τὴν ὁδὸν ἔσκωπτε, καὶ θηρίον κακὸν ἀπεκάλει, καὶ ὠμοβόρον. ὁ δὲ Λύκος στραφεὶς, εἶπε πρὸς αὐτὸν

τὸν, ὃ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ᾽ ὁ πύργ⊙, ἐν ᾧ ἵςασαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ⊙ πρὸς τὰς ὑπομένοντας ὕβριν ἀπὸ ἀναξίων ἀνθρώπων, διὰ φόβον ὑψηλοτέρων.

CXLIV.

ΚΩ΄ΝΩΨ, καὶ ΛΕ΄ΩΝ.

Κώνωψ πρὸς Λέοντα ἐλθὼν εἶπεν, ὔδὲ φοβῦμαί σε, ὔδὲ δυνατώτερός μυ εἶ. [a] εἰ δὲ μὴ, τί σοί ἐςιν ἡ δύναμις; ὅτι ξύεις τοῖς ὄνυξι, καὶ δάκνεις ὀδῦσι; τῦτο καὶ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ μαχομένη, ποιεῖ. ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω συ ἰσχυρότερ⊙. εἰ δὲ θέλεις, ἔλθωμεν καὶ εἰς πόλεμον. καὶ σαλπίσας ὁ Κώνωψ, ἐνεπήγετο, δάκνων τὰ περὶ τὰς ῥίνας αὐτῦ ἄτριχα πρόσωπα. ὁ δὲ Λέων τοῖς ἰδίοις ὄνυξι κατέλυεν ἑαυτὸν, ἕως ὗ ἠγανάκτησεν. ὁ Κώνωψ δὲ νικήσας τὸν Λέοντα, καὶ σαλπίσας, καὶ [b] ἐπινίκιον ᾄσας, ἔπτατο. Ἀράχνης δὲ δεσμῷ ἐμπλακεὶς, ἐσθιόμεν⊙ ἀπωδύρετο, ὅτι [c] μεγίςοις πολεμῶν, ὑπὸ εὐτελῦς ζώυ, τῆς Ἀράχνης, ἀπώλετο.

'Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς καταβάλλοντας μέγαλους, καὶ ὑπὸ μικρῶν καταβαλλομένους.

a Ὄυτως ἔχει sic se res habet, subintelligi videtur.
b Μέλος, cantus, subauditur.
c Subauditur θηρίοις, feris.

ÆSOPI FABULÆ.

I.

Aquila, & Vulpes.

Aquila, & Vulpes initâ amicitiâ prope se invicem habitare decreverunt, confirmationem amicitiæ facientes familiaritatem. Itaque Aquila super altâ arbore nidum fixit. Vulpes verò in proximis arbustis filios peperit. Ad pabulum igitur aliquando Vulpe profectâ, Aquila cibi inopiâ laborans, cum devolâsset in arbusta, & filios hujus sustulisset, unà cum suis pullis eos devoravit. Vulpes verò reversa, & re cognitâ, non tam filiorum tristata est morte, quàm vindictæ inopiâ: quia enim terrestris esset, alatam persequi haud poterat. Quare procul stans, quod etiam impotentibus est facile, inimicæ maledicebat. Non multo autem pòst, capram quibusdam in agro sacrificantibus, cum devolâsset Aquila, partem

victimæ cum ignitis carbonibus rapuit, & in nidum tulit. Vento autem vehementer tunc flante, & flammâ excitatâ, Aquilæ pulli, implumes adhuc cum essent, assati in terram deciderunt. Vulpes vero, cum accurrisset, in conspectu Aquilæ omnes devoravit.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui amicitiam violant, licet ab affectis injuriâ fugiant ultionem ob impotentiam, divinum tamen supplicium non depulsuros.

II.

AQUILA, & SCARABEUS.

LEpus ab Aquilâ cursu pressus in lustrum Scarabei profugit, rogans, ut ab eo servaretur. Scarabeus autem rogabat Aquilam, ne occideret supplicem, obtestans ipsam per maximum Jovem, ne scilicet contemneret parvitatem suam. Illa verò irata alâ percussit Scarabeum, & Leporem arreptum devoravit. At Scarabeus & cum Aquilâ volavit, ut nidum ejus disceret; ac jam cum eo pervenisset, ova ejus devoluta disrupit. Illa autem quum grave existimaret, quia quis hoc ausus fuisset, & in altiore loco nidificasset, illic etiam rursus Scarabeus pariter hanc affecit. Sed Aquila

inops

inops consilii in totâ re adscendit ad Jovem, (ei enim sacer esse dicitur) & in ipsius genibus tertiam fœturam ovorum posuit, cum Deo ipsa commendâsset, et supplicâsset, ut custodiret. Scarabeus autem, è stercore pilulâ factâ, ascendit, & in sinum Jovis eam demisit. Jupiter verò, quum surrexisset, ut fimum excuteret, ova quoque projecit oblitus, quæ & contrita sunt dejecta. Cognito autem à Scarabeo, quòd hæc fecisset, ut Aquilam ulcisceretur, (nam non modo Scarabeum illa injuriâ affecit, sed & in Jovem ipsum impia fuit:) reversæ Aquilæ ait *Jupiter*, Scarabeum esse, qui mœstitiæ causa fuerit, & certè jure fuisse. Nolens igitur genus Aquilarum rarescere, monuit Scarabeum, ut Aquilæ conciliaretur. Eo autem non parente, Jupiter in aliud tempus Aquilarum transtulit partum, quum Scarabei non appareant.

AFFABULATIO.

Fabula significat, nullum contemnere nos oportere *cogitantes, ut non sit quisquam, qui lacessitus non queat se ulcisci.*

III.

PHILOMELA, & ACCIPITER.

PHilomela super arbore sedens de more canebat. Accipiter autem eam conspi-

catus, ac cibi indigens, cum advolâsset, corripuit. Quæ, quum peritura esset, orabat Accipitrem, ne devoraretur; neque enim satis esse *dixit* ad Accipitris ventrem implendum, sed oportere ipsum, cibo egentem, ad majores aves converti. Accipiter autem, cum respondisset, ait. Sed ego certè amens sim, si, qui in manibus paratus est, cibo dimisso, quæ non uspiam videntur, persequar.

AFFABULATIO.

Fabula significat, ut ex hominibus etiam ii sint inconsulti, qui spe majorum, quæ incerta sunt, quæ in manibus habentur, amittant.

IV.

VULPES, & HIRCUS.

VUlpes, & Hircus sitientes in puteum descenderunt, sed postquam bibissent, Hirco indagante ascensum, Vulpes ait, confide, utile quid, et in utriusque etiam salutem excogitavi; si enim rectus steteris, & anteriores pedes parieti applicueris, & cornua pariter in anteriorem partem inclinaveris, quum percurrero ipsa per tuos humeros, & cornua, & extra puteum illinc exiluero, & te postea extraham hinc. Ab Hirco autem ad hoc promptè officio præstito, illa, quum ex puteo sic exiluisset, exultabat circum os læta. Hircus

cus autem ipsam accusabat, quòd, transgressa fuisset conventiones. Illa autem, Sed si tot, inquit, mentes possideres, quot in barbâ pilos, non antè descendisses, quàm de ascensu considerâsses.

AFFABULATIO.

Fabula significat, sic prudentem virum oportere prius fines altiùs considerare rerum, deindè sic ipsas aggredi.

V.

VULPES, & LEO.

VUlpes, quum nunquam vidisset Leonem, quum casu quodam ei occurrisset, primùm sic timuit, ut fermè moreretur. Deinde, quum secundò vidisset, timuit certè, non tamen ut priùs: tertiò autem quum ipsum vidisset, sic contra eum ausa est, ut accederet, & colloqueretur.

AFFABULATIO.

Fabula significat, familiaritatem vel terribilia accessu facilia facere.

VI.

VULPES.

VUlpes laqueo capta, quum, abscissâ caudâ, evasisset, non vitalem præ pudore existimabat vitam, decrevit itaque & aliis

aliis Vulpibus hoc itidem persuadere, ut communi malo suum celaret dedecus. Et jam, omnibus collectis, suadebat caudas abscindere, quòd non indecens solùm hoc membrum sit, sed et supervacuum onus appensum. Respondens autem ex ipsis quædam, ait: Heus tu, nisi tibi hoc conduceret, nobis non consuleres.

AFFABULATIO.

Fabula significat, pravos homines non, præ benevolentiâ propinquis consulere, sed propter suam ipsorum utilitatem.

VII.

VULPES, & RUBUS.

VUlpes, sæpe conscensâ, quum lapsa casura foret, apprehendit, in adjutorium, Rubum. Quamobrem, quum pedes suos illius aculeis cruentâsset, et doleret, ei dixit, Hei mihi! cum enim confugissem ad te, tanquam ad auxiliatorem, tu pejus me tractasti. Sed errasti, heus tu, inquit Rubus, quæ me apprehendere voluisti, qui omnes apprehendere soleo.

AFFABULATIO.

Fabula significat, sic & homines esse stultos, qui ad eos auxilii gratiâ accurrunt, quibus magis injuriâ afficere a naturâ insitum est.

VIII.

VIII.

Vulpes, & Crocodilus.

VUlpes, & Crocodilus contendebant de nobilitate. Quum multa autem Crocodilus superba de progenitorum narrasset splendore, quòd exercitationum principes fuissent. Vulpes respondit, et, O amice, ait, sed, si ipse nihil dicas, tamen ex cute videris, quàm antiquis temporibus sis exercitatus.

Affabulatio.

Fabula significat, Mendacium virorum convictionem res ipsas fieri.

IX.

Galli, & Perdix.

GAllos quidam habens domi, emptam quoq; Perdicem cum illis dimisit pasci:. Illis verò verberantibus ipsam, et expellentibus, illa tristabatur valde, existimans, ut alienigenam, hæc se pati à Gallis. Quum verò paulò post & illos videret pugnare, et seipsos cædere, mœrore soluta, ait, Sed quidem posthac non tristabor, videns & ipsos pugnare inter se.

AFFABULATIO.

Fabula significat, quod prudentes facilè ferant ab alienis injurias, quùm ipsos videant neque à suis abstinere.

X.

VULPES.

VUlpes in domum profecta Mimi, & singula ipsius vasa perscrutans, invenit & caput larvæ ingeniosè fabricatum, quo et accepto manibus, ait, O quale caput, & cerebrum non habet!

AFFABULATIO.

Fabula in viros magnificos quidem corpore, sed animo inconsultos.

XI.

CARBONARIUS, & FULLO.

CArbonarius in quâdam habitans domo, rogabat, Fullonem etiam advenientem, secum cohabitare. Fullo autem respondens ait, Sed non hoc possem ego facere, timeo enim, ne, quæ ego dealbo, tu fuligine repleas.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, omne diſſimile eſſe inſociabile.

XII.

PISCATORES.

PIſcatores trahebant verriculum, quod quum grave foret, gaudebant, & exultabant, multum ineſſe prædæ exiſtimantes, ſed quum in litus ipſum traxiſſent, piſceſque paucos quídem, ſed lapidem in eo permagnum inveniſſent, triſtari cœperunt, & mœrere, non tam ob piſcium paucitatem, quàm quod & contraria antè animo præſumpſerant. Quidam autem inter eos natu grandior dixit, Ne triſtemur, ô ſocii! nam voluptati, ut videtur, ſoror eſt triſtitia: & nos igitur oportebat, tantum ànte lætatos, omnino aliquâ in re etiam triſtari.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, non oportere triſtari, fruſtratâ ſpe.

XIII.

JACTATOR.

VIR quidam perigrinatus, deinde in ſuam patriam reverſus, aliaque multa in diverſis viriliter geſſiſſe locis jactabat, atque etiam

etiam Rhodi saltasse saltum, quem nullus ejus loci potuerit saltare; ad hoc & testes, qui ibi interfuerunt, dicebat se habere. Quidam autem ex iis, qui aderant, respondens, ait, Heus, tu, si verum hoc est, non est tibi opus testibus: En Rhodus, en et saltus.

AFFABULATIO.

Fabula significat, nisi prompta rei demonstratio sit, omnem sermonem supervacuum esse.

XIV.

Impossibilia promittens.

VIR pauper ægrotans, & malè affectus, quum à medicis desperatus esset, Deos rogabat; si sanitatem sibi rursus fecissent, centum boves ipsis *se* oblaturum esse pollicens in sacrificium. Uxore autem ejus sciscitatâ, Et ubi tibi hæc *erunt*, si convalueris? Ille ait, Putas enim surgere me hinc, ut Dii hæc à me repetant?

AFFABULATIO.

Fabula significat, multos facilè polliceri, quæ re perficere non sperent.

XV.

MALIGNUS.

VIR malignus ad eum, qui in Delphis eſt, ivit Apollinem, tentare eum volens. Atque ideo, comprehenſo paſſerculo manu, & eo veſte contecto, ſtetitque proximè tripodem ac rogavit Deum, dicens, O Apollo, quod manibus fero, utrum vivum eſt, an mortuum? ſtatuens, ſi mortuum diceret, vivum oſtendere paſſerculum; ſin vivum, ſtatim ſuffocatum mortuum illum proferre. Sed Deus, malignâ ipſius cognitâ mente, ait, utrum, heus tu, vis facere, facito: penes te enim eſt illud facere, ſive vivum, quod contines, ſive mortuum oſtendere.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, Deum neque decipi poſſe, neque quicquam eum latere.

XVI.

PISCATORES.

PIſcatores egreſſi ad venationem, quum multo tempore defatigati nihil cepiſſent, & admodum triſtabantur, & diſcedere apparabant. Sed ſtatim Thunnus, a maximis petitus piſcibus, in navigium ipſorum inſiluit:

ſiluit: illi vero, hoc capto, cum voluptate abiere.

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, ſæpe, quæ ars non præbuit, ea donâſſe fortunam.

XVII.

D E C E P T O R.

VIR pauper ægrotans vovebat Diis, ſi evaderet, boves centum in ſacrificium *ſe* oblaturum; ſed Dii tentare eum volentes à morbo liberârunt. At ille refectus, quoniam bobus carebat, ex paſtâ boves centum à ſe formatos in arâ poſitos ſacrificavit: ſed, Dii ſtatuentes eum punire, in ſomniis adſtantes ei, dixerunt: Abi ad litus ad eum locum: illic enim Atticas mille drachmas invenies. Ille autem excitatus cum voluptate, & alacritate ad demonſtratum locum perrexit, aurum diſquirens. Sed illic in piratas incidit, ab ipſiſque comprehenſus eſt. Captus ergo, ut dimitteretur, piratas orabat, mille auri talenta *ſe* daturum ipſis promittens. Sed quum non crederetur, abactus ab ipſis, divenditus eſt mille drachmis.

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, mendacibus hominibus inimicum eſſe Deum.

XVIII.

XVIII.

Ranæ.

RAnæ duæ in palude pascebantur, æstate autem siccatâ palude, illâ derelictâ, quærebant aliam; et quidem profundum invenerunt puteum. Quo viso, altera alteræ inquit, Descendamus, heus tu, in hunc puteum. Illa vero respondens ait, Si igitur & hic aqua aruerit, quomodo ascendemus?

Affabulatio.

Fabula declarat, non oportere inconsideratè res aggredi.

XIX.

Senex, & Mors.

SEnex quondam, sectis e monte lignis, ac in humeros elevatis, ubi multam viam oneratus ivisset, defessus & deposuit ligna, & mortem, ut veniret, invocabat. At, morte illico adstante, & causam rogante, quâ se vocâsset, Senex ait, Ut onus hoc ublatum imponeres mihi.

Affabulatio.

Fabula significat, omnem hominem vitæ studiosum

osum esse, & licet, infinitis periculis immersus, videatur mortem appetere, tamen vivere multò magis quám mori eligere.

XX.

Anus, & Medicus.

MUlier Anus dolens oculos, conduxit Medicum quendam mercede, conventione factâ, si se curaret, pactam mercedem ei *se* daturam: sin autem minimè, nihil daturam. Agressus est igitur Medicus curam: quotidie verò accedens ad vetulam, & oculos ei ungens, quum illa nequaquam videre posset eâ horâ ab unctionem, ipse vas aliquod ex domo auferens quotidie discedebat. Anus igitur suam supellectilem videbat singulis diebus minui adeò, ut tandem omnino *illi* sanatæ nihil relinqueretur. At Medicus quum jam pactam pecuniam ab eâ efflagitaret, ut quæ purè jam videret, & testes adduceret: Magis certè ait illa, nunc nihil video. Nam quum oculis laborabam, multa mea in meâ videbam domo: nunc autem, quum me tu videre inquis, nihil omnino ex illis video.

Affabulatio.

Fabula significat, pravos homines ex iis, quæ agant, ignaros contra seipsos argumentum afferre.

XXI.

XXI.

Agricola, & Filii ipsius.

AGricola quidam vitâ excessurus, ac volens suos filios periculum facere de agriculrurâ, vocatis ipsis, ait, Filii mei, ego jam è vitâ discedo, vos autem, si quæ in vineâ à me occultata sunt, quæsieritis, inveni-etis omnia. Illi igitur, rati thesaurum illic defossum esse, omnem vineæ terram post interitum patris suffoderunt, & thesaurum quidem non invenerunt, sed vinea pulchrè fossa multiplicem fructum reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, laborem thesaurum esse hominibus.

XXII.

Herus, & Canes.

VIr quidem â tempestate in suo suburbio deprehensus, primùm oves comedit, dehinc capras. Tempestate autem invalescente, & operarios boves jugulatos comedit. Canes verò, his visis, dixerunt inter se, Sed fugiamus nos hinc. Si enim operariis bobus Herus noster non abstinet, quomodo nobis abstinebit?

AFFABULATIO.

Fabula significat eos maximè fugere, & cavere oportere, qui ne suis quidem abstinent.

XXIII.

MULIER, & GALLINA.

MUlier quædam vidua, Gallinam habebat, singulis diebus ovum sibi parientem: rata verò, si plus Gallinæ hordei projiceret, *eam* bis parituram die, hoc fecit. Sed Gallina pinguefacta, ne semel quidem die parere potuit.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui ob avaritiam plurium sunt appetentes, & ea, *quæ adsunt, amittere.*

XXIV.

MORSUS à CANE.

MOrsus à cane quidam medicaturum circuibat quærens. Quum autem occurrisset quidam ei, & cognosceret, quod quærebat, Heus tu, ait, si sanari vis, accipe panem, atque eo sanguinem vulneris sicca, &

ei,

ei, qui momordit, cani ad edendum da; & is ridendo ait, Sed, si hoc fecero, oportebit me ab omnibus, qui in urbe sunt, canibus morderi.

AFFABULATIO.

Fabula significat, pravos etiam homines beneficio affectos, magis ad inferendam injuriam exacui.

XXV.

ADOLESCENTULI, & COCUS.

DUo Adolescentuli Coco assidebant, & Coco in aliquo domestico opere occupato, alter horum partem quandam carnium subreptam in alterius demisit sinum. Converso autem Coco, & carnem quærente qui abstulerat, jurabat *se* non habere: qui autem habebat *se* non abstulisse. Cocus verò, cognitâ malitiâ ipsorum, ait, Sed, etsi me altueritis, pejeratum Deum non igitur latebitis.

AFFABULATIO.

Fabula significat, quod, licèt homines pejerantes lateamus, Deum tamen non latebimus.

 XXVI.

XXVI.

INIMICI.

DUo quidam inter se inimici, in eâdem navi navigabant: quorum alter in puppi, alter in prorâ sedebat: Tempestate autem superveniente, & nave jam submergendâ, qui erat in puppi, gubernatorem rogabat, utra pars navigii priùs obruenda esset. Quúmque ille proram dixisset, Sed mihi non est grave, ait, mors, si visurus sum antè me inimicum morientem.

AFFABULATIO.

Fabulà significat, multos homines nihil suum damnum curare, si modo inimicos suos videant ante se malè affectos.

XXVII.

FELIS, & MURES.

IN domo quâdam quum multi essent Mures, Felis eo cognito, ivit eo, ac eorum singulos captos devorabat. At illi, quotidie quum se absumi viderent, dixerunt inter se, Ne posthac infra descendamus, ne penitus intereamus. Nam, si Felis non potest huc venire, nos salvi erimus. Sed Felis, non amplius Muribus descendentibus,

statuit

ſtatuit per aſtutiam eos decipiens evocare, et jam, quum peſſulum quendam conſcendiſſet, de eo ſe ſuſpendit, & mortuum *ſe eſſe* ſimulabat. Ex muribus autem quidam acclinatus, viſoque eo, ait, Heus tu, etſi ſaccus fias, non te adibo.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, prudentes homines, quum aliquorum pravitatem experti fuerint, non amplius eorum falli ſimulationibus.

XXVIII.

Vulpes, & Simius.

IN concilio quondam irrationabilium animalium ſaltavit Simius & approbatus, Rex ab ipſis electus eſt. Vulpes autem cum ei invideret, quum in caſſe quodam carnem vidiſſet, Simium ſecum ſumptum illuc duxit, quòd inveniſſet ipſa theſaurum illum, dicens, non tamen & *ſe* uti eo: quippe quem lex Regi tribueret: atque hortata eſt ipſum, ut regem, theſaurum accipere. At ille inconſideratè profectus, & captus à caſſe, ut quæ decepiſſet, accuſabat Vulpem. Illa autem ei, O Simie, quum talem tu habeas ſtultitiam, imperium in bruta tenebis?

AFFABULATIO.

Fabula significat eos, qui actiones aliquas inconsultè aggrediuntur, in infortunia incidere.

XXIX.

THUNNUS, & DELPHIN.

THunnus a Delphino cursu pressus, magnóque impetu latus, Quum capiendus esset, inscius ob vehementem impetum decidit in insulam quandam, ab eodem verò impetu & Delphin cum eo ejectus est. Thunnus autem conversus, et agentem animam Delphinum conspicatus, ait, Non amplius mihi mors molesta est, quum eum videam, qui mihi causa fuit ipsius, unà mecum perire.

AFFABULATIO.

Fabula significat, facile miserias ferre homines, eos, qui illarum auctores fuerunt, infeliciter agere videntes.

XXX.

MEDICUS, & ÆGROTANS.

MEdicus ægrotum curabat: ægroto autem mortuo, ille efferentibus dicebat, Homo hic, si vino abstinuisset, & clysteribus

teribus usus fuisset, non interiisset, Quidam autem ex iis, qui aderant, respondens ait. Optime, non oportebat, te hæc nunc dicere, quum nulla utilitas est, sed tunc admonere, quum his uti poterat.

AFFABULATIO.

Fabula significat, oportere amicos tempore necessitatis præbere auxilia, et non, cum jam de rebus desperatur, cavillari.

XXXI.

AUCEPS, & VIPERA.

AUceps, visco accepto, & arundinibus aucupatum exiit. Viso autem turdo super altâ arbore sedente, & arundinibus inter se in longitudinem conjunctis, sursum ad eum capere volens, suspiciebat. Cæterum ignarus Viperam dormientem sub pedibus conculcavit. Quum verò irata momordisset ipsum, ille jam agens animam dicebat, Me miserum, alium enim capere volens ipse ab alio captus sum ad mortem.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui proximis insidiantur, ignaros sæpe ab aliis id ipsum pati.

XXXII.

XXXII.

Canis, & Cocus.

Canis cum irrupiſſet in culinam, Coco occupato, corde arrepto, fugit. At Cocus, converſus, ut videt ipſum fugientem, inquit, Heus tu, ſcito, ubi fueris, me te obſervaturum: non enim mihi cor abſtuliſti, ſed mihi cor dediſti potius.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, ſæpe nocumenta hominibus documenta fieri.

XXXIII.

Canis, & Lupus.

Canis ante ſtabulum quoddam dormiebat: quúmque Lupus irrupiſſet, & cibum facturus eum eſſet, rogabat, ne tunc ſe mactaret. Nunc enim, inquit, tenuis ſum & macilentus: ſi autem parumper expectaveris, mei domini facturi ſunt nuptias, et ego tunc, multa depaſtus, pinguior ero, & tibi ſuavior cibus fiam, Lupus igitur perſuaſus abiit. Poſt aliquot verò dies reverſus invenit ſuperiùs ſuper domûs tecto Canem dormientem, & ſtans inferiùs ad ſe vocabat, admonens eum fœderis. Et canis,

Ait,

Ait, O Lupe, ſi poſthac ante ſtabulum me videris dormientem, non amplius expectes nuptias.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, prudentes homines, quum aliquâ in re periclitati, ſalvi facti fuerint, ab eo, quàm diu vixerint, cavere.

XXXIV.

CANIS, & GALLUS.

CAnis, & Gallus, initâ ſocietate, iter faciebant. Veſperâ autem ſuperveniente Gallus, conſcensâ arbore, dormiebat, at Canis ad radicem arboris cavitatem habentis. Quum verò Gallus, ſecundùm conſuetudinem, noctu cantâſſet, Vulpes, ut audivit, accurrit, & ſtans inferiùs, ut ad ſe deſcenderet, rogabat, *dixit enim, ſe* cupere animal bonam ita vocem habens complecti. Quum autem is dixiſſet, tu janitorem prius excitaret, ad radicem dormientem, ut, quum ille aperuiſſet, deſcenderet, & illâ quærente, ut ipſum vocaret, Canis ſtatim proſiliens eam dilaceravit.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, prudentes homines inimicos ingruentes ad fortiores aſtu mittere.

XXXV.

XXXV.

Leo, & Rana.

LEo, auditâ aliquando Ranâ valde clamante, vertit se ad vocem, ratus magnum aliquod animal esse, cum parumper autem expectâsset, vidit ipsam stagno egressam, et accedens propius proculcavit,

AFFABULATIO.

Fabula significat, non oportere, antequam videas, auditu solo perturbari.

XXXVI.

Leo, & Asinus, & Vulpes.

LEo, & Asinus, & Vulpes, societate initâ, egressi sunt ad venandum. Multâ igitur prædâ captâ, jussit Leo Asino dividere sibi. At ille, tribus partibus factis æqualiter, ut eligerent, eos hortabatur. Et Leo irâ percitus Asinum devoravit. Inde Vulpi, ut divideret, jussit. Illa verò, in unam partem omnibus congestis, sibi minimum quiddam reliquit. Tum Leo ipsi, Quis te, ô optima, dividere sic docuit? Ea vero inquit, Asini calamitas.

AFFABULATIO.

Fabula significat, castigamenta hominibus esse proximorum infortunia.

XXXVII.

XXXVII.

Leo, & Ursus.

LEo, & Ursus simul magnum hinnulum nacti, de eo pugnabant. Graviter igitur â se invicem affecti, adeo ut ex multâ pugnâ etiam vertigine corriperentur, defatigati jacebant. Vulpes autem circumcirca eundo ubi prostratos eos vidit, & hinnulum in medio jacentem, hunc, per medios utrosque percurrens, rapuit, fugiensque abiit. At illi videbant quidem ipsam, non valentes verò surgere, Nos miseros, dicebant, quòd Vulpi laboravimus.

Affabulatio.

Fabula significat, aliis laborantibus, alios lucrari.

XXXVIII.

Vates.

VAtes in foro sedens, differebat. Quum autem supervenisset, quidam derepente & renunciâsset, quod domûs ipsius fenestræ apertæ omnes essent, &, quæ intus erant, ablata omnia, exilivit suspirans, & cursim ibat. At currentem quidam ipsum conspicatus, Heus tu, inquit, qui alienas res præscire profiteris, tuas ipsius non prævaticinabare?

Affabulatio.

Fabula in eos, qui ſuam vitam pravè gubernantes, quæ nihil ad ſe attinent, præſcire conantur.

XXXIX.

Formica, & Columba.

Formica ſitiens deſcendit in fontem, ac tracta a fluxu, ſuffocabatur. Columba verò, hoc viſo, ramum arboris decerptum in fontem projecit, ſuper quo ſedens Formica evaſit. Auceps autem quidam poſt hoc, calamis compoſitis, ad Columbam comprehendendam ibat. Hoc autem viſo, Formica aucupis pedem momordit; Ille verò dolens & calamos projecit, &, ut Columba ſtatim fugeret, auctor fuit.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, oportere benefactoribus gratiam referre.

XL.

Vespertilio, & Rubus, & Mergus.

Veſpertilio, & Rubus, & Mergus, ſocietate initâ, mercatoriam decreverunt vitam agere. Itaque Veſpertilio argentum mutuata,

mutuata, depoſuit im medium, Rubus veſtem ſecum accepit, Mergus tertius aes, & enavigaverunt, Tempeſtate autem vehementi obortâ, & navi eversâ, omnibus perditis, ipſi in terram evaſerunt. Ex illo igitur Mergus litoribus ſemper aſſidet, ſi quopiam aes ejiciat mare, Veſpertilio verò creditores timens, interdiu non apparet, ſed noctu ad pabulum exit. Rubus verò prætereuntium veſtem prehendit, ſicubi ſuam cognoſcat, quaerens.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, in ea, quibus incumbimus, in poſterum nos recidere.

XLI.

Ægrotus, & Medicus.

Ægrotans quidam, et à Medico rogatus, quomodo valuiſſet? Plus, ait, quàm oporteret, ſudâſſe. Ille autem bonum ait hoc eſſe. Secundò verò ab ipſo iterum rogatus, quomodo *ſe* habuiſſet, [1] horrore correptum, ait, valde concuſſum fuiſſe. Ille verò & hoc bonum eſſe ait. Tertiò rurſum

[1] *a Shivering.*

rogatus, quomodo valuiſſet, ait, in Hydropem incidiſſe. Ille & hoc rurſus bonum ait eſſe. Inde ex domeſticis quodam ipſum rogante, Ut habes? Ego, ait, heus tu; præ bonis pereo.

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, maximè ex hominibus nos odio eos habere, qui ad gratiam ſemper loqui ſtudent.

XLII.

L I G N A T O R, & M E R C U R I U S.

LIgnator quidam juxta fluvium ſuam amiſit ſecurim. Inops igitur conſilii, juxta ripam ſedens plorabat. Mercurius autem, intellectâ causâ, & miſeratus hominem, urinatus in fluvium, auream ſuſtulit ſecurim, &, an hæc eſſet, quam perdiderat, rogavit. Illo verò, non eam eſſe, dicente, iterum urinatus argenteam ſuſtulit. Illo verò, neq; hanc eſſe ſuam, dicente, tertiò, urinatus, illam ipſam ſuſtulit. Illo verò hanc verè eſſe deperditam, dicente, Mercurius, probatâ ipſius æquitate, omnes ei donavit. Ille verò profectus, omnia ſociis, quæ acciderant, narravit. Quorum unus quidam eadem facere decrevit, & ad fluvium profectus, & ſuam ſecurim conſultò demiſit in fluvium, & plorans ſedebat. Apparuit igi-

tur

tur Mercurius & illi, &, causâ intellectâ ploratûs, urinatus similiter auream securim extulit, & rogavit, an hanc amisisset. Illo cum gaudio, & verè hæc est, dicente, perosus Deus tantam impudentiam, non solùm illam detinuit, sed ne propriam quidem reddidit.

AFFABULATIO.

Fabula significat, quantum justis Deus auxiliatur, tantum injustis eum *esse contrarium.*

XLIII.

ASINUS, & HORTULANUS.

ASinus serviens olitori, quoniam parum comedebat, plurimum verò laborabat, precatus est Jovem, ut, ab olitore liberatus, alteri venderetur domino. Quum verò Jupiter exoratus, jussisset ipsum figulo vendi, iterum iniquo animo ferebat, plura, quàm priùs, onera portans, & cænum, & tegulas ferens. Rursus igitur, ut mutaret dominum, rogavit, & coriario venundatus est. Pejorem itaque prioribus herum nactus, & videns, quæ ab eo fierent, cum suspiriis ait, Hei mihi misero, melius erat mihi apud priores heros manere; hic enim, ut video, & pellem meam conficiet.

Affabulatio.

Fabula significat, quod tunc maximè priores dominos famuli desiderant, quum de secundis periculum fecerint.

XLIV.

Auceps, & Galerita.

AUceps avibus ſtruxerat laqueos: Galerita verò hunc pròcul conſpicata, rogavit, quidnam faceret? eo urbem *ſe* condere dicente, deinde procul regreſſo, & abſcondito, Galerita viri verbis credens acceſſit ad caſſem, & capta eſt. at, aucupe accurrente, illa dixit, Heus tu, ſi talem urbem condes, non multos invenies incolentes.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, tunc maximè domos, & urbes deſolari, quum præfecti moleſti fuerint.

XLV.

Viator.

VIator, multà confectâ viâ, vovit, ſi quod inveniſſet dimidium Mercurio ejus *ſe* dedicaturum. Nactus igitur peram plenam cariotarum, & amygdalarum, atque eà acceptâ

ceptâ, eas comedit; Sed cariotarum ossa, & amygdalarum cortices super quodam imposuit altari, inquiens, Habes, o Mercuri, votum. Nam rei inventæ exteriora, & interiora dividendo tibi dono.

AFFABULATIO.

Fabula in virum avarum, & Deos ob cupiditatem fallentem.

XLIII.

PUER, & MATER.

PUer ex literatorio ludo condiscipuli librum furatus, tulit matri. Quum ea verò non reprehendisset, sed potiùs amplexata fuisset, provectus ætate cœpit & majora furari. In ipso autem furto aliquando deprehensus, ducebatur rectà ad mortem. At sequente, & lugente matre, ille carnifices orabat, ut pauca quædam matri colloqueretur in aurem. Quæ quum illico ori filii se admovisset, ille aurem dentibus demorsam abscidit, Matre autem, & aliis accusantibus, quia non solùm furatus fuisset, sed jam & in matrem impius esset, ille ait, hæc enim mihi perditionis fuit causa. Si enim, quum librum furatus fuissem, me reprehendisset, non, ad hæc usque progressus, nunc ducerer ad mortem.

AFFABULATIO.

Fabula significat eorum, qui non in principio puniuntur, in majus augeri mala.

XLVII.

PASTOR, & MARE.

PAstor in martimo loco gregem pascens, viso tranquillo mari, desideravit navigare ad mercaturam. Venditis igitur ovibus, & palmarum fructibus emptis, solvit. Tempestate verò vehementi factâ, & navis in periculo quum esset, ne submergeretur, omni onere ejecto in mare, vix vacuâ navi evasit incolumis. Post verò dies non paucos, transeunte quodam, & maris (erat enim id fortè tranquillum) quietem admirante, suscepto sermone, Hic ait, cariotas, iterum, ut videtur, desiderat *mare*, & propterea videtur quietum.

AFFABULATIO.

Fabula significat, calamitates hominibus documenta fieri.

XLVIII.

PUNICA, & MALUS.

PUnica, & Malus de pulchritudine contendebant. Multis verò contentionibus

interim

interim factis, rubus ex proximâ ſepe audiens, deſinamus, ait, ô amicæ, aliquando pugnare.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, in præſtantiorum ſeditionibus viliſſimos etiam conari eſſe aliquos.

XLIX.

TALPA.

TAlpa cœcum animal eſt. Dicit igitur aliquando matri, Morum, mater, video. deinde rurſus ait, Thuris odore plena ſum: & tertiò iterum Ærei, inquit, lapilli fragorem audio. Mater verò reſpondens ait, O filia, ut jam percipio, non ſolùm viſu privata es, ſed & auditu, & olfactu.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, nonnullos jactabundos impoſſibilia profiteri, & in minimis redargui.

L.

VESPÆ, & PERDICES.

VEſpæ, & Perdices ſiti laborantes ad agricolam iverunt, ea eo rogantes potum, promittentes pro aquâ *ſe* hanc gratiam reddituras: Perdices quidem, fodere vineas:

Veſpæ

Vespæ autem, circumcirca eundo aculeis arcere fures. At agricola inquit, Sed mihi sunt duo boves, qui, nihil promittentes, omnia faciunt. Melius igitur est illis dare, quam vobis.

AFFABULATIO.

Fabula in viros perniciosos, promittentes quidem juvare, lædentes autem admodum.

LI.

PAVO, & MONEDULA.

AVibus volentibus creare regem, Pavo rogabat, ut se ob pulchritudinem eligerent. Eligentibus autem eum omnibus, Monedula, suscepto sermone, ait, Sed si, te regnante, Aquila nos persequi aggressa fuerit, quomodo nobis opem feres?

AFFABULATIO.

Fabula significat, principes non modò propter pulchritudinem, sed & fortitudinem, & prudentiam eligere oportere.

LII.

APER, & VULPES.

APer, cuidam adstans arbori, dentes acuebat. Vulpe autem rogante causam, quare,

quare, nullâ propositâ necessitate, dentes acueret, inquit, Non sine causâ hoc facio. Nam si me periculum invaserit, minime me tunc acuendis dentibus occupatum esse oportebit, sed potius paratis uti.

AFFABULATIO.

Fabula significat, adversus periculum præparatum esse oportere.

LIII.

CASSITA.

CAssita â laqueo capta, plorans dicebat, Hei mihi miseræ, & infelici volucri. Non aurum surripui cujusquam, non argentum, non aliud quicquam pretiosum. Granum autem tritici parvum mortem mihi conciliavit.

AFFABULATIO.

Fabula in eos, qui ob vile lucrum magnum subeunt periculum.

LIV.

HINNULUS.

HInnulus aliquando Cervo ait, Pater, tu natus es & major, & celerior, canibus,

bus, & cornua præterea ingentia geſtas ad vindictam, curnam igitur ſic eos times? Et ille ridens ait, Vera quidem hæc inquis, fili: unum verò ſcio, quòd quum canis latratum audivero, ſtatim ad fugam, neſcio quomodo, efferor.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, quòd naturâ timidos nulla admonitio confirmat.

LV.

LEPORES, & RANÆ.

LEpores aliquando congregati ſui ipſorum deplorabant vitam, quod foret periculis obnoxia, timoris plena: etenim ab omnibus, & canibus, & aquilis, & aliis multis conſumebantur. Melius itaq; eſſe mori ſemel, *dixerunt*, quam toto vitæ tempore timere. hoc igitur confirmato, impetum fecerunt ſimul in paludem, quaſi in eam delapſuri, & ſuffocandi. Sed quum Ranæ, quæ circum paludem ſedebant, curſûs ſtrepitu percepto, illico in hanc inſiluiſſent, ex leporibus quidam ſagacior eſſe viſus aliis, ait, Siſtite, ô ſocii, nihil grave in vos ipſos molimini, jam, enim, ut videtis, & nobis alia ſunt animalia timidiora.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula significat, miseros ab aliis, graviora patientibus, recreari.

LVI.

ASINUS, & EQUUS.

ASinus Equum beatum putabat, utpote abunde nutritum, & accuraté; quum ipse neque palearum satis haberet, idque, plurimum defatigatus. Quum autem tempus instaret belli, & miles armatus ascendisset Equum, huc illuc ipsum impellens, & insuper in medios hostes insiluisset, & Equus vulneratus jacebat; His visis, Asinus Equum, mutatâ sententiâ, miserum existimabat.

AFFABULATIO.

Fabula significat, non oportere principibus & divitibus invdere; sed in illos invidiâ, & periulo consideratis, pauperpatem amare.

LVII.

AVARUS.

AVarus quidam, quum omnia sua bona in pecuniam vertisset, & auream maisam fecisset, in loço quodam defodit, unà

defosso illic & animo suo, & mente; atque quotidie eundo ipsam videbat. Quum autem ex operariis quidam eum observâsset, &, quod factum erat cognovisset, refossam massam sustulit. Post hæc & ille profectus, & vacuum locum conspicatus, lugere cœpit, & capillos evellere. Hunc vero quum quidam vidisset sic plorantem, & causam audivisset. Ne sic, ait, Heus tu, tristare, neque enim habens aurum habebas, Lapidem igitur pro auro acceptum reconde, & puta tibi aurum esse: eundem enim tibi præstabit usum. Ut video enim, neque, quum aurum erat, in usu eras possessionis.

Affabulatio.

Fabula significat, nihil esse possessionem, nisi usus adfuerit.

LVIII.

Anseres, & Grues.

Anseres, & Grues in eodem prato pascebantur. Venatoribus autem visis, Grues, quòd essent leves, statim avolaverunt: Anseres verò, ob onus corporum, quum mansissent, capti fuerunt.

Affabulatio.

Fabula significat, & in expugnatione urbis inopes facilè fugere, divites verò servire captos.

LIX.

LIX.

Testudo, & Aquila.

Testudo orabat Aquilam, ut se volare doceret. Ea autem admonente, procul hoc a natura ipsius esse, illa magis precibus instabat. Accepit ergo ipsam unguibus, & in altum sustulit, inde demisit. Hæc autem in petras cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, quia in contentionibus prudentiores non audierint, seipsos læsisse.

LX.

Pulex.

Pulex aliquando cum saltâsset, viri pedi insedit. Hic autem Herculem in auxilium invocabat: at, quum illinc rursus saltâsset, suspirans ait, O Hercules, si contra pulicem non auxiliatus es, quomodo contra majores adversarios adjuvabis?

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere in minimis Deum rogare, sed in necessariis.

LXI.

Cerva.

Cerva altero obcæcato oculo, in litore pascebatur, sanum oculum ad terram propter venatores habens, alterum verò ad mare, unde nihil suspicabatur: prænavigantes autem quidam, et hoc conjectantes, ipsam sagittârunt. Hæc autem seipsam lugebat, ut quæ, unde timuerat, nihil passa foret: quod verò non putabat malum allaturum, ab eo prodita foret.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe quæ nobis noxia videntur, utilia fieri; quæ vero utilia, noxia.

LXII.

Cerva, & Leo.

Cerva venatores fugiens in speluncam ingressa est: in leonem autem cum ibi incidisset, ab eo comprehensa est: moriens autem dicebat, Hei mihi, quod, homines fugiens, in ferarum immitissimum incidi.

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines, dum parva pericula fugiunt, in magna incurrere.

LXIII.

Cerva, & Vitis.

CErva venatores fugiens, sub vite delituit. Quum præteriissent autem parumper illi, Cerva, prorsus jam latere arbitrata, vitis folia depasci incepit. Illis verò agitatis, venatores conversi, et, quod erat verum, arbitrati, animal aliquod sub foliis occultari, sagittis confecerunt Cervam. Hæc autem moriens talia dicebat: justa passa sum, non enim offendere oportebat *eam*, quæ me servârat.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui injuriâ benefactores afficiunt, à Deo puniri.

LXIV.

Asinus, & Leo.

CUM Asino Gallus aliquando pascebatur. Leone autem aggresso Asinum, Gallus exclamavit, et Leo (aiunt enim hunc Galli vocem timere) fugit. At Asinus ratus

eum propterse fugisse, aggressus est statim Leonem; Ut verò procul hunc persecutus est, quò non amplius Galli perveniebat vox, conversus Leo eum devoravit. Hic verò moriens clamabat, Me miserum, et dementem! Ex pugnacibus enim non natus parentibus, cujus gratiâ in alienum irrui?

AFFABULATIO.

Fabula significat, plerosque homines inimicos, qui se de industriâ humiliantes, aggredi, atque ita ab illis occidi.

LXV.

OLITOR, & CANIS.

Olitoris Canis in puteum decidit: Olitor autem, volens ipsum illinc extrahere, descendit et ipse in puteum. Ratus autem Canis, *eum* ut se inferiùs magis accessisse obrueret, Olitorem conversus momordit. Hic autem cum dolore reversus, Justa, inquit, patior, nam cur unquam sui interfectorem servare studui?

AFFABULATIO.

Fabula in injustos, & ingratos.

LXVI.

LXVI.

Sus, & Canis.

SUS, et Canis mutuò conviciabantur. Et Sus jurabat per Venerem, proculdubio dentibus se discissuram Canem. Canis verò ad hæc per Ironiam dixit, Benè per Venerem nobis juras, significas enim ab ipsâ vehementer *te* amari, quæ impuras tuas carnes degustantem, nullo pacto in sacellum admittit. Et Sus, propter hoc igitur magis præ se fert Dea amare me. Nam occidentem, aut alio quovis modò lædentem omnino aversatur: tu tamen malè oles, viva, et mortua.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes oratores, quæ ab inimicis objiciuntur, convicia artificiosè in laudem convertere.

LXVII.

Sus, & Canis.

SUS, et Canis fœcunditate certabant: dixit autem Canis fœcundam se esse maximè pedestrium omnium animalium: et

Sus.

Sus occurrens, ad hæc inquit, Sed, quum hoc dicis, scito & cœcos tuos te catulos parere.

AFFABULATIO.

Fabula significat, non celeritate res, sed perfectione judicari.

LXVIII.

SERPENS, & CANCER.

Serpens unà cum Cancro vivebat, initâ cum eo societate. Itaque Cancer simplex moribus, ut & ille mutaret, admonebat, astutiam: hic autem minimè se præbuit obedientem. Quum observâsset igitur Cancer ipsum dormientem, & pro viribus compressisset, occidit. At, Serpente post mortem extenso, ille ait, Sic oportebat antehac rectum, & simplicem esse: Neque enim hanc pœnam dedisses.

AFFABULATIO.

Fabula significat, qui cum dolo amicos adeunt, ipsos potius offendi.

LXIX.

PASTOR, & LUPUS.

PAstor nuper natum Lupi catulum reperit, ac sustulit, unáque cum canibus nutrivit. At, quum adolevisset, si quando Lupus ovem rapuisset, cum canibus & ipse persequebatur. Quum canes verò aliquando non possent assequi Lupum, atque ideo reverterentur, ille sequebatur donec, quum ipsum assecutus esset, utpote Lupus, particeps foret venationis; deinde redibat. Sin autem Lupus extra non rapuisset ovem, ipse, clàm occidens, unà cum canibus comedebat, donec pastor, quum conjectâsset, & intellexisset rem, de arbore ipsum suspendit, & occidit.

AFFABULATIO.

Fabula significat, naturam pravam bonos mores non nutrire.

LXX.

LEO, & LUPUS.

LEO, quum consenuisset, ægrotabat, jàcens in antro. Accesserunt autem visitatura regem, præter Vulpem, cætera animalia. Lupus igitur, captâ occasione, accusabat apud

Leonem

Leonem Vulpem, quasi nihil facientem suum omnium dominum, & propterea neque ad visitationem profectam. Interim affuit & Vulpes, & ultima audivit Lupi verba. Leo igitur contra eam infremuit; sed, defensionis tempore petito, & quis, inquit, eorum, qui convenerunt, tantum profuit, quantum ego, quæ in omnem partem circuivi, & medicamentum pro te à medico quæsivi, & didici? Quum autem Leo statim, ut medicamentum diceret, imperâsset, illa inquit, Si, Lupo vivente excoriato, ipsius calidam pellem indueris. Et, Lupo statim mortuo jacente, Vulpes ridens ait, Sic non oportet dominum ad malevolentiam movere, sed ad benevolentiam.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eum, qui contra alium machinatur, in seipsum laqueum vertere.

LXXI.

MULIER.

MUlier quædam virum ebrium habebat: ipsum autem à morbo liberare volens tale quid commíniscitur. Gravatum enim ipsum ab ebrietate quum observâsset, & mortui instar insensatum, in humeros elevatum in sepulcretum allatum deposuit, & abiit.

abiit. Quum verò ipsum jam sobrium esse conjectura esset, januam pulsavit sepulcreti: ille autem quum diceret, Quis est, qui pulsat januam? uxor respondit, Mortuis cibaria ferens, ego adsum: & ille, non mihi comesse, sed bibere, ô optime, potius affer: molestus enim mihi es, quum cibi, non potûs meministi. Hæc autem pectore percusso, Heu mihi miseræ, inquit: nam neque astu profui: tu enim, vir, non solùm non emendatus es, sed pejor quoque te ipso evasisti, cum in habitum tibi deductus sit morbus.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere malis actibus immorari, nam aliquando etiam nolentem hominem consuetudo invadit.

LXXII.

Cygnus.

VIR dives et Anserem simul, et Cygnum nutriebat, non ad eadem tamen, sed alterum cantûs, alterum mensæ gratia. Quum autem oporteret anserem ea pati, quorum causâ nutriebatur, nox erat, ac discernere tempus non permisit utrumque. Cygnus autem pro ansere abductus, cantat cantum quendam, mortis exordium: ac cantu quidem exprimit naturam, mortem verò effugit suavitate canendi.

Affa-

AFFABULATIO.

Fabula significat, sæpe musicam differre mortem.

LXXIII.

ÆTHIOPS.

ÆThiopem quidam emit, talem ei colorem inesse ratus negligentiâ ejus, qui prius habuit. Ac assumpto in domum omnes adhibuit abstersiones, omnibusque lavacris tentavit mundare: et colorem quidem transmutare non potuit, sed morbum vexatio paravit.

AFFABULATIO.

Fabula significat, manere naturas, ut à principio provenerunt.

LXXIV.

HIRUNDO, & CORNIX.

HIrundo, et Cornix de pulchritudine contendebant. Respondens autem Cornix ei dixit, Sed tua pulchritudo verno tempore floret, meum verò corpus etiam hyeme durat.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula significat, durationem corporis decore meliorem esse.

LXXV.

BUTALIS.

BUtalis à quâdam fenestrâ pendebat; vespertilio autem, cum accessisset, rogavit causam, quare die quidem silet, nocte verò canit. eâ verò, non temerè hoc facere, dicente, nam die canens, olim capta fuerat; et propterea ex illo prudens evasit. Vespertilio ait, Sed non te cavere nunc oportet, quum nulla utilitas *est*, sed antequam capereris.

AFFABULATIO.

Fabula significat, in infortuniis inutilem esse pænitentiam.

LXXVI.

COCHLEÆ.

RUstici filius assabat cochleas: quum autem audiret eas stridentes, ait, O pessimæ animantes, domibus vestris incensis, vos canitis?

Affabulatio.

Fabula significat, omne intempestivè factum vituperabile esse.

LXXVII.

Mulier, & Ancillæ.

MUlier vidua operosa ancillas habens, has solebat noctu excitare ad opera, ad Gallorum cantus. His verò assiduè defatigatis labore, visum est oportere domesticum occidere Gallum, tanquam illum, qui noctu excitaret heram. Evenit autem ipsis, hoc facto, ut in grandiora inciderent mala. Nam hera, ignorans Gallorum horam, magis de nocte eas excitabat.

Affabulatio.

Fabula significat, plerisque hominibus consilia malorum causas esse.

LXXVIII.

Mulier venefica.

MUlier venefica et divinarum irarum propulsiones promittens, multa perseverabat facere, et lucrum inde facere; quidam verò accusaverunt eam impietatis, et convi-

convicerunt, et damnatam ducebant ad mortem. Confpicatus autem quidam eam duci, ait, Tu, quæ Deorum iras avertere promittebas, quomodo neque hominum confilium mutare potuifti?

AFFABULATIO.

Fabula fignificat, multos magna promittere, ne parva quidem facere valentes.

LXXIX.

MUSTELA.

MUftela in officinam ingreffa ferarii, ibi jacentem circumlambebat limam. Rasâ autem linguâ, fanguis multus ferabatur. Hæc autem lætabatur, rata ex ferro aliquid auferre, donec penitus totam linguam abfumfiffet.

AFFABULATIO.

Fabula in eos, qui contentionibus feipfos offendunt.

LXXX.

AGRICOLA.

AGricola quidam fodiens aurum reperit: quotidie igitur terram, ut ab eâ bene-

 ficio

ficio affectus, coronabat. Huic autem fortuna adstans, inquit, Heus tu, cur terræ mea munera attribuis, quæ ego tibi dedi, ditare te volens? nam si tempus immutetur, et in alias manus hoc tuum aurum veniat, scio te tunc, me Fortunam, accusaturum.

AFFABULATIO.

Fabula significat, oportere benefactorem cognoscere, atque huic gratiam referre.

LXXXI.

VIATORES.

DUo quidam unà iter faciebant, et quum alter securim reperisset, alter, qui non invenerat, admonebat ipsum, ne diceret, inveni, sed invenimus: Sed paulò post, quum obviam venissent ipsis illi, qui securim perdiderant, qui habebat illam cursu pressus, qui non invenerat, comiti dicebat, Periimus. Hic autem ait, Perii, dic, non periimus. Etenim et tunc, quum securim invenisti, inveni, dixisti, non invenimus.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui non fuerunt participes felicitatum, neque in calamitatibus firmos esse amicos.

LXXXII.

LXXXII.

RANÆ.

DUÆ ranæ vicinæ sibi erant. Pascebantur autem, altera in profundo, ac procul à viâ, stagno; altera in viâ, parum aquæ habens. Verùm, quum quæ in stagno erat, alteram admoneret, ut ad se migraret, ut tutiore cibo frueretur, illa non paruit, dicens, Firmissimâ teneri hujusce loci consuetudine, usque dum obtigerit, currum prætereuntem ipsam contundere.

AFFABULATIO.

Fabula significat, homines quoque, prava aggredientes, citius mori, quàm in melius mutari.

LXXXIII.

APIARIUS.

IN mellarium ingressus quidam, domino absente, favum abstulit. Hic autem reversus, ut alveolos vidit inanes, stabat, quod in his erat, perscrutans. Apes autem è pastu redeuntes, ut deprehenderunt ipsum, aculeis percutiebant, pessimèque tractabant. Hic

autem eis *dixit*, ô peſſimæ animantes, furatum veſtros favos illæ ſum dimiſiſtis, me verò, ſatagentem veſtri, percutitis!

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, ſic hominum quoſdam per imprudentiam inimicos non caventes, amicos, ut inſidiatores, repellere.

LXXXIV.

A L C E D O.

ALcedo avis eſt ſolitaria, ſemper in mari vitam degens. Hanc aiunt, hominum venationes caventem, in ſcopulis maritimis nidum ædificare, & aliquando jam paritura, fecit. Egreſſâ autem eâ ad pabulum, evenit mare, à vehementi concitatum vento, elevatum ſupra nidum fuiſſe, atque, hoc ſubmerſo, pullos perdidiſſe. Hæc verò reverſa, re cognitâ, ait. Me miſeram, quæ terram, ut inſidiatricem, cavens, ad hoc confugi, quod mihi longè eſt infidius.

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, homines etiam quoſdam ab inimicis cavendo, ignaros in multo graviores inimicis amicos incidere.

LXXXV.

LXXXV.

Piscator.

PIscator in fluvio quodam piscabatur: extensis autem retibus, & fluxu comprehenso utrinque, funi alligato lapide, aquam verberabat, ut pisces, fugientes incautè, in retia inciderent. Cùm quidam verò ex iis, qui circa locum habitabant, id eum facere videret, increpabat, utpote fluvium turbantem & claram aquam non sinentem bibere. Et is respondit, Sed, nisi sic fluvius perturbetur, me oportebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula significat, civitatum etiam rectores tunc maximè quæstum facere, quum patrias in seditionem induxerint.

LXXXVI.

Simius, & Delphis.

MOS quum esset navigantibus, Melitenses catulos, & Simios adducere in solamen navigationis, navigans quidam habebat secum & Simium. Quum autem pervenissent ad Sunium, Atticæ promontorium, tempestatem vehementem contigit fieri. Navi autem eversâ, & omnibus enatantibus,

tibus, natabat & Simius: Delphis autem aliquis ipsum conspicatus, & hominem esse ratus, suppositus sustinebat, perferens ad terram. Ut verò in Piræo fuit, Atheniensium navale, rogavit Simium, an genere esset Atheniensis? Quum autem hic diceret *se esse*, & claris ibi esse parentibus, rogavit, an & Piræum nosset? Ratus autem Simius de homine eum dicere, ait, & valde amicum esse ei, & familiarem: & Delphis tanto mendacio indignatus, submergens ipsum occidit.

AFFABULATIO.

Fabula in viros, qui, veritatem ignorantes, decipere sperant.

LXXXVII.

MUSCÆ.

IN cellâ quadam melle effuso, Muscæ advolantes comedebant. Implicitis autem earum pedibus, evolare non poterant. Quum vero suffocarentur, dicebant, Miseræ nos, quia ob modicum cibum perimus!

AFFABULATIO.

Fabula significat, multis gulam multorum malorum caussam esse.

LXXXVIII.

Mercurius, & Statuarius.

Mercurius ſcire volens, in quanto honore apud homines eſſet, ivit in Statuarii *domum*, cum ſe aſſimilaſſet homini, &, viſâ ſtatuâ Jovis, rogabat, quanti quis ipſam emere poſſet. Hic autem quum dixiſſet drachmâ, riſit, & quanti *eam* Junonis, ait; quum dixiſſet, pluris: viſâ & ſuâ ipſius ſtatuâ, ac opinatus, quum nuntius ſit Deorum, & lucro præſit, maximam de ſe apud homines haberi rationem, rogavit de eâ. Statuarius verò ait, Si haſce emeris, & hanc additamentum tibi do.

Affabulatio.

Fabula in virum glorioſum, qui in nullo apud alios eſt honore.

LXXXIX.

Mercurius, & Tireſias.

Mercurius volens Tireſiæ vaticinium, an verum eſſet, cognoſcere, furatus ipſius boves, ex rure venit ad ipſum in urbem, ſimilis factus homini, et ad ipſum divertit. Boum autem amiſſione renunciatâ Tireſiæ, ille, aſſumpto Mercurio, exivit, augurium

aliquod

aliquod de fure confideraturus, & huic jubet dicere fibi, quamnam avem viderit. Mercurius autem, primùm confpicatus Aquilam à finiftris ad dextram volantem, *ei* dixit. Hic, non ad fe eam attinere, quum dixiffet, fecundò, Cornicem vidit fuper arbore quâdam fedentem, & modò fuperius afpicientem, modò ad terram declinatam, & vati refert. Et is, recognitâ, inquit, Sed hæc Cornix jurat & Cœlum, & Terram, fi tu velis, meas me recepturum boves.

AFFABULATIO.

Hoc fermone uti quifpiam poterit adverfus virum furacem.

XC.

CANES.

HAbens quidam duos Canes, alterum venari docuit, alterum domum fervare. Cæterum, fi quando venaticus caperet aliquid, & domûs cuftos particeps erat unà cum eo dapis. ægrè ferente autem venatico, & illi objiciente, quòd ipfe quotidie laboraret, ille verò, nihil laborans, fuis nutriretur laboribus, refpondens ipfe ait, Non me, fed herum reprehende, qui non laborare me docuit, fed labores alienos comeffe.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula significat, adolescentes, qui nihil sciunt, haud esse reprehendendos, quum eos parentes sic educaverint.

XCI.

MARITUS, & UXOR.

HAbens quidam uxorem, quæ domesticis, omnibus inimica erat, voluit scire, an etiam erga paternos domesticos ita afficeretur: quapropter cum rationabili prætextu ad suum ipsam mittit patrem. Paucis verò post diebus eâ reversâ, rogavit, quomodo erga illos se habuisset. Hæc verò quum dixisset, quod bubulci, & pastores me suspectabant, ait, Sed, ô uxor, si eis odiosa es, qui manè greges agunt, serò autem revertuntur, quid sperare oportet de iis, quibuscum toto conversaris die?

AFFABULATIO.

Fabula significat, sic sæpe ex parvis magna, & ex manifestis, incerta cognosci.

XCII.

HOEDUS, & LUPUS.

HOedus derelictus à grege, agitabatur a Lupo, conversus verò ad eum dixit, o Lupe, quoniam persuasus sum, me tuum cibum futurum, ne injucundè moriar, cane tibiâ primùm, ut saltem. Lupo autem canente tibiâ, atque Hoedo saltante, canes, quum audivissent, Lupum persecuti sunt: hic verò conversus, Hoedo inquit, Meritò hæc mihi occidunt; oportebat enim me, coquus quum sim, tibicinem non imitari.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, *qui ea, quibus naturâ apti sunt, negligunt, quæ verò aliorum sunt, exercere conantur, in infortunia incidere.*

XCIII.

CANCER, & VULPES.

CAncer è mari quum ascendisset, in quodam pascebatur loco. Vulpes verò esuriens, ut conspexisset, accessit, ac eum rapuit. Ille verò devorandus ait, sed ego justa patior, qui, marinus quum sim, terrestris volui esse.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula significat, ex hominibus etiam eos, *qui propriis derelictis exercitiis, ea, quæ nihil conveniunt, aggrediuntur, meritò infortunatos esse.*

XCIV.

CITHAROEDUS.

CItharœdus rudis in domo calce incrustatâ, ut solebat, canens, & contrà resonante in se voce, putabat valde canorus esse, itaque elatus ob id, cogitavit oportere etiam theatro sese committere. Profectus verò ad se ostendendum, quum malè admodum caneret, lapidibus ipsum explosum abegerunt.

AFFABULATIO.

Fabula significat, sic ex rhetoribus quosdam qui in scholis videntur esse aliqui, quum ad res publicas venerint, nullius pretii esse.

XCV.

FURES.

FUres in domum quandam ingressi, nihil invenerunt, nisi gallum, atque, hoc capto, abierunt. Hic verò ab eis occidendus rogabat, ut se dimitterent, dicens, *se* utilem

esse hominibus, noctu eos ad opera excitantem. Hi verò dixerunt, Sed propter hoc te tantò magis occidimus: illos enim excitans, furari nos non finis.

AFFABULATIO.

Fabula significat, ea maximè pravis esse adversa, quæ bonis sunt beneficia.

XCVI.

CORNIX, & CORVUS.

Cornix corvo invidens, quòd is per auguria hominibus vaticinaretur, ob idque crederetur, uti futura prædicens, conspicata viatores quosdam prætereuntes ivit super quandam arborem, stansque valde crocitavit. Illis verò ad vocem conversis, & stupefactis, re cognitâ, quidam inquit, Abeamus heus vos, Cornix enim est, quæ crocitavit, & augurium * non habet.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eodem modo & homines cum præstantioribus certantes, præterquam quod non ad æqua perveniunt, risu quoque dignos esse.

* Vel Auguriorum,

XCVII.

XCVII.

Cornix, & Canis.

Cornix Minervæ sacrificans, canem ad epulas invitavit. Ille verò dixit, Quid frustra sacrificia absumis? Dea enim adeò te odit, ut ex conviventibus tecum avibus fidem sustulerit. Cui Cornix, ob id magis ei sacrifico, ut reconcilietur mihi.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosque ob lucrum inimicos beneficiis prosequi non vereri.

XCVIII.

Corvus, & Serpens.

Corvus cibi indigens, ut vidisset in quodam aprico loco Serpentem dormientem, hunc devolando rapuit. Hic verò quum se vertisset, atque momordisset ipsum, *Corvus* moriturus dixit, Me miserum, qui tale repperi lucrum, ex quo etiam pereo.

Affabulatio.

Fabula in virum, qui, ob thesaurorum inventionem, de salute periclitatus sit.

XCIX.

Monedula, & Columbæ.

MOnedula in quodam Columbario Columbas conspicata bene nutritas, dealbavit sese, ivitque, ut & ipsa eodem cibo impertiretur. Hæ verò, donec tacebat, ratæ Columbam eam esse, admiserunt. Sed quum aliquando oblita vocem emisisset. tunc, ejus cognitâ naturâ, expulerunt percutientes; eaque, privata eo cibo, rediit ad Monedulas rursum. Et illæ, ob colorem quum ipsam non nôssent, à suo cibo abegerunt, ita ut, duorum appetens, neutro potiretur.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere & nos nostris contentos esse, considerantes, habendi cupiditatem, præterquam quod nihil juvat, auferre, & quæ adsunt bona *sæpe.*

C.

Monedula.

MOnedulam quum quis cepisset, & alligâsset pedem filo, suo tradidit filio. Hæc verò, non passa inter homines victum, ubi parumper libertatem nacta est, fugit, in

suumque

ſuumque nidum ſe contulit. Circumvoluto verò vinculo ramis, evolare haud valens, quum moritura eſſet, ſecum loquebatur, Me miſeram, quæ apud homines non paſſa ſervitutem, incautè me vitâ privavi.

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, quoſdam nonnunquam dum ſe a mediocribus periculis ſtudent liberare, in majora incidere.

CI.

J U P I T E R, & M E R C U R I U S.

JUpiter Mercurio juſſit, ut omnibus artificibus mendacii medicamentum infunderet; Hic verò, eo trito, & ad menſuram facto, æquabiliter ſingulis infudit; Quum verò, ſolo ſutore relicto, multum ſupereſſet medicamenti, totum acceptum mortarium ei infudit. Atque hinc contigit, artifices omnes mentiri, maximè verò omnium ſutores.

A F F A B U L A T I O.

Fabula in mendaces artifices.

CII.

J U P I T E R.

JUpiter nuptias celebrans, omnia animalia convivio excipiebat. Solâ verò teſtu-

dine ſerò profectâ, admiratus cauſam tarditatis, rogavit eam, quamobrem ipſa ad convivium non acceſſiſſet. Quum verò hæc dixiſſet, Domus chara, domus optima, iratus ipſi, damnavit, ut domum bajulans circumferret.

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, pleroſque homines eligere potius, parcè apud ſe vivere, quàm apud alios lautè.

CIII.

L U P U S, & O V I S.

LUpus à canibus morſus, & malè affectus, abjectus jacebat. Cibi verò indigens, conſpicatus ovem, rogabat, ut potum ex præterfluente flumine ſibi afferret. Si enim tu mihi, inquit, dederis potum, ego cibum mihi ipſi inveniam. Illa verò reſpondit, et ait, Sed, ſi ego potum dedero tibi, tu & cibo me uteris.

A F F A B U L A T I O.

Fabula in virum maleficum per ſimulationem inſidiantem.

CIV.

LEPORES.

LEpores olim, belligerantes cum Aquilis, invocârunt in auxilium Vulpes: Hæ autem dixerunt, non auxiliaremur vobis, nisi sciremus, qui vos estis, & cum quibus bellamini?

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui cum præstantioribus certant, suam salutem contemnere.

CV.

FORMICA.

FOrmica quæ nunc *est*, olim homo fuit, et agriculturæ assiduè incumbens, non propriis erat contentus laboribus, sed & vicinorum fructus surripiebat. Jupiter autem indignatus hujus habendi cupiditate, transmutavit eum in hoc animal, quæ Formica appellatur. Verùm, quum mutâsset formam, non & affectum mutavit. Nam hucusque arva circumeundo aliorum labores colligit, & sibi ipsi recondit.

AFFA-

dine serò profectâ, admiratus causam tarditatis, rogavit eam, quamobrem ipsa ad convivium non accessisset. Quum verò hæc dixisset, Domus chara, domus optima, iratus ipsi, damnavit, ut domum bajulans circumferret.

A F F A B U L A T I O.

Fabula significat, plerosque homines eligere potius, parcè apud se vivere, quàm apud alios lautè.

CIII.

L U P U S, & O V I S.

LUpus à canibus morsus, & malè affectus, abjectus jacebat. Cibi verò indigens, conspicatus ovem, rogabat, ut potum ex præterfluente flumine sibi afferret. Si enim tu mihi, inquit, dederis potum, ego cibum mihi ipsi inveniam. Illa verò respondit, et ait, Sed, si ego potum dedero tibi, tu & cibo me uteris.

A F F A B U L A T I O.

Fabula in virum maleficum per simulationem insidiantem.

CIV.

LEPORES.

LEpores olim, belligerantes cum Aquilis, invocârunt in auxilium Vulpes: Hæ autem dixerunt, non auxiliaremur vobis, nisi sciremus, qui vos estis, & cum quibus bellamini?

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui cum præstantioribus certant, suam salutem contemnere.

CV.

FORMICA.

FOrmica quæ nunc *est*, olim homo fuit, et agriculturæ assiduè incumbens, non propriis erat contentus laboribus, sed & vicinorum fructus surripiebat. Jupiter autem indignatus hujus habendi cupiditate, transmutavit eum in hoc animal, quæ Formica appellatur. Verùm, quum mutâsset formam, non & affectum mutavit. Nam hucusque arva circumeundo aliorum labores colligit, & sibi ipsi recondit.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula significat, naturâ pravos, etsi maximè speciem transmutaverint, mores non mutare.

CVI.

VESPERTILIO & MUSTELA.

VEspertilio, in terram cum cecidisset, à Mustelâ capta est, & quum occidenda foret, pro salute rogabat. Hâc verò dicente, non posse ipsam dimittere quod naturâ volucribus omnibus inimica foret, illa ait, Non avem, sed murem esse; & sic dimissa est. Postremò autem, quum iterum cecidisset, & ab aliâ capta Mustela fuisset, ne voraretur, orabat. Hâc autem dicente, cunctis inimicam esse muribus, se non Murem, sed Vespertilionem dicebat esse, & rursus dimissa est. Atque ita evenit, bis mutato nomine, eam salutem consecutam fuisse.

AFFABULATIO.

Fabula significat, neque nos oportere, in eisdem semper esse considerantes, eos, qui ad tempus mutantur, plerumque pericula effugere.

CVII.

CVII.

VIATORES.

VIatores juxta littus quoddam iter facientes, venerunt in ſpeculam quandam, & illinc conſpicati ſarmenta procul natantia, navem eſſe magnum exiſtimârunt: quamobrem expectârunt, tanquam appulſura ea eſſet: Quum verò à vento lata ſarmenta propiùs forent, non navem amplius, ſed ſcapham videbantur videre. Advecta autem illa quum ſarmenta eſſe vidiſſent, inter ſe dixerunt, Ut igitur fruſtra nos, quod nihil eſt, expectabamus!

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, nonnullos homines, ex improviſo terribiles eſſe viſos, quum periculum feceris, nullius inveniri eſſe pretii.

CVIII.

ASINUS SYLVESTRIS.

ASinus ſylveſtris Aſinum conſpicatus domeſticum in quodam aprico loco, profectus ad ipſum, beatum dicebat, & corporis bonâ habitudine, & cibi perceptione. Deinde verò, quum vidiſſet eum ferentem onera, & agaſonem

agasonem a tergo sequentem, & baculis ipsum percutientem, ait, Ast, ego non amplius beatum te existimo, Video enim, quod non sine malis magnis felicitatem habes.

AFFABULATIO.

Fabula significat, non esse aemulanda cum periculis, et miseriis lucra.

CIX.

ASINUS, & VULPES.

ASinus indutus pelle Leonis circuibat, reliqua bruta perterrens. Caeterùm conspicatus Vulpem, tentavit & hanc perterrefacere. Haec autem (casu enim ipsum rudentem audiverat) ei ait. Sed bene scito, quòd & ego te timuissem, nisi rudentem audivissem.

AFFABULATIO.

Fabula significat, nonnullos indoctos, qui videntur exteris aliqui esse, ex suâ loquacitate redargui.

CX.

ASINUS, & RANAE.

ASinus ligna ferens pertransibat quandam paludem. Lapsus autem, ut decidit

cidit, surgere non valens lamentabatur, ac suspirabat. Ranæ autem, quæ erant in palude, suspiriis ejus auditis, Heus tu, dixerunt, & quid faceres, si tanto hic tempore mansisses, quanto nos, quum, quia in breve tempus lapsus sis, sic lamentaris?

A F F A B U L A T I O.

Hoc sermone uti poterit quisquam in virum segnem, qui ob minimos labores tristatur, quum ipse majoribus facilè resistat.

CXI.

A S I N U S, & C O R V U S.

ASinus, ulcerato dorso, in quodam prato pascebatur. Corvo autem insidente ei, & ulcus percutiente, Asinus rudebat, ac saltabat. Sed Agasone procul stante, ac ridente, Lupus præteriens ipsum vidit, & dixit, Miseri nos, qui, si tantùm videamur, agitamur, hunc autem rident.

A F F A B U L A T I O.

Fabula significat, maleficos homines, si tantum appareant, dignosci.

CXII.

Asinus, & Vulpes.

Asinus, & Vulpes, ſocietate initâ inter ſe, exiverunt ad venationem. Leo verò quum occurriſſet ipſis, Vulpes imminens videns periculum, profecta ad Leonem *ſe* tradituram ei Aſinum pollicita eſt, ſibi impunitatem promiſerit. Qui quum *ſe* dimiſſurum eam dixiſſet, illa, adducto Aſino in caſſes quoſdam, ut incideret, fecit; Sed Leo, videns illum fugere minimè poſſe, primam Vulpem comprehendit, deinde ſic ad Aſinum verſus eſt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos, qui ſociis inſidiantur, ſæpe & ſeipſos neſcios perdere.

CXIII.

Gallina, & Hirundo.

Gallina, Serpentis ovis inventis, diligenter calefacta excludit. Hirundo autem, quum eam vidiſſet, ait, O demens, quid hæc nutris, quæ cum excreverint, à te primâ injuriam auſpicabuntur?

Affa-

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, implacabilem eſſe pravitatem, licet afficiatur maximis beneficiis.

CXIV.

CAMELUS.

QUum primùm viſa eſt Camelus, homines perterriti, & magnitudinem admirati fugiebant: ubi verò, procedente tempore, cognoverunt ipſius manſuetudinem, confiſi ſunt eo uſque, ut ad eam accederent. At, intellecto paulò pòſt, Belluam non bilem habere, eo contemptûs iêre, ut & fræna ei imponerent, & pueris agendam traderent.

AFFABULATIO.

Fabula ſignificat, ut terribiles res conſuetudo contemptibiles faciat.

CXV.

SERPENS.

SErpens à multis hominibus conculcatus Jovem ſupplex adiit. Jupiter autem ei dixit: ſed, ſi, qui prior conculcavit, pupugiſſes, nequaquam ſecundus id facere aggreſſus fuiſſet.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui priùs invadentibus resistunt, aliis formidolosos fieri.

CXVI.

COLUMBA.

COlumba siti correpta, ut vidit in quodam loco poculum aquæ depictum, putavit esse verum, atque, multo impetu allata, imprudens in tabulam offendit, ut, & pennis ipsius perfractis, in terram decideret, atque à quodam occurrentium caperetur.

AFFABULATIO.

Fabula significat, nonnullos homines, ob vehementem alacritatem, inconsultò res aggredientes, injicere sese in perniciem.

CXVII.

COLUMBA, & CORNIX.

COlumba in quodam columbario nutrita, fœcunditate superbiebat. Cornix verò, eâ auditâ, ait, Sed, heus tu, desine hac re gloriari: nam quo plures paris, eo plures dolores accumulas.

AFFABULATIO.

Fabula significat, ex famulis quoque eos infelicissimos esse, qui in servitute multos liberos procreant.

CXVIII.

DIVES.

DIves duas filias habens, alterâ mortuâ, præficas conduxit: alterâ verò filiâ, dicente, Ut nos miseræ, quæ ipsæ, quarum est dolor, lamentari nescimus, hæ verò non necessariæ, sic vehementer plangunt? mater ait, Ne mirere, filia, si hæ ita lamentantur, nam nummorum gratiâ id agunt.

AFFABULATIO.

Fabula significat, nonnullos homines, propter pecuniæ amorem, non dubitare ex alienis calamitatibus quæstum facere.

CXIX.

PASTOR.

PAstor, actis in quercetum quoddam ovibus, stratâ sub quercu veste, ascendit, & fructum decutiebat. Oves verò, edentes glandes, nesciæ & vestes unà devora-

runt. At, quum pastor descendisset, &, quod erat factum, vidisset, O pessima, ait, animalia, vos cæteris vellera ad vestes præbetis, à me verò, qui vos nutrio, etiam vestem surripuistis.

AFFABULATIO.

Fabula significat, plerosque homines ob stultitiam, eos, qui nihil ad se attinent, beneficio afficientes, domesticos male tractare.

CXX.

PISCATOR, & CERRUS.

PIscator, demisso reti in mare, retulit Cerrum: qui, parvus quum esset, suppliciter rogabat ipsum, tunc ne quidem se caperet, sed dimitteret, quòd parvus esset: at, quum crevero, & magnus, inquit, evasero, me capere poteris, quoniam & majori tibi ero utilitati. et Piscator ait, Sed ego demens fuerim, si, quod in manibus est, misso lucro, licet sit parvum, expectatum, licet magnum fuerit, sperem.

AFFABULATIO.

Fabula significat, inconsideratum esse, qui, spe majoris rei, quæ in manibus sunt, amittat, quòd parva sint.

CXXI.

Equus, & Asinus.

HOmo quidam habebat equum, & asinum. Quum autem iter facerent in viâ, ait Asinus Equo, Tolle *partem* ex meo onere, si vis esse me salvum. Ille vero non persuasus est. Asinus verò cecidit, atque è labore mortuus est. Ab hero autem omnibus impositis ei, & ipsâ Asini pelle, conquerens Equus clamabat, Hei mihi miserrimo, quid mihi obtigit afflicto? quia enim nolui parum oneris accipere, ecce omnia gesto, et pellem.

Affabulatio.

Fabula significat, si magni cum parvis jungantur, utrosque servari in vitâ.

CXXII.

Homo, & Satyrus.

HOmo quidam, cum Satyro initâ societate, unà cum eo comedebat. Hyems verò, & frigus quùm accessisset, homo manus suas admovens ori, afflabat. Sciscitato autem Satyro, quam ob causam hoc faceret, ait, Manus meas calefacio propter frigus. Sed paulò pòst, edulio calido allato, homo

admovens ori, insufflabat ipsum. Rogante verò rursus *Satyro*, quare id faceret, ait, Ferculum frigefacio. Suscepto verò sermone, Satyrus, Sed ego, ait, posthac renuncio tuam amicitiam: quia ex eodem ore & calidum, & frigidum emittis.

AFFABULATIO.

Fabula significat, oportere fugere nos amicitias, quarum anceps est affectio.

CXXIII.

VULPES, & LIGNATOR.

VUlpes venatores fugiens, & in deserto multâ decursâ viâ, virum Lignatorem invenit in eo, cui supplicabat, ut se absconderet. A quo ei ostenso suo tugurio, ingressa delituit in angulis. Ac venatoribus profectis, & rogantibus virum, hic voce quidem negabat quidquam scire, sed manu suâ locum demonstrabat. Hi verò, quùm non advertissent, abiere confestim. Ut igitur vidit eos Vulpes præteriisse, exivit nihil allocuta. Accusante autem ipsam illo, quòd, servata à se, gratias sibi non ageret, Vulpes conversa inquit, Heus tu, ego verò egissem tibi gratias, si verbis similes manuum gestus, & mores habuisses.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula in eos, qui utilia quidem promittunt verbis, sed contrà faciunt rebus.

CXXIV.

Homo perfractor statuæ.

HOmo quidam ligneum habens deum, quùm pauper esset, supplicabat, ut sibi benefaceret. Quùm igitur hæc faceret, & nihilominus in paupertate degeret, iratus elevatum ipsum cruribus projecit in pavimentum. Illiso igitur capite, ac statim diffracto, auri effluxit quam-plurimum, quod ille jam colligens exclamabat, Perversus es, ut puto, & ingratus: colenti enim te mihi nequaquam profuisti, verberantem autem te multis bonis remuneravisti.

AFFABULATIO.

Fabula significat, non profuturum te tibi, honorantem pravum hominem, sed verberantem ipsum magis profuturum.

CXXV.

Homo, & Canis.

HOmo quidam parabat cœnam, accepturus quendam amicorum suorum, et fami-

familiarium. Canis verò ipsius alium Canem invitavit, dicens, O amice, veni, cœna unà mecum. Is verò, quùm accessisset, lætus adstabat, spectans magnam cœnam, clamans in corde suo, Papæ, quanta mihi lætitia nuper derepente oblata est! nam & nutriar, & ad satietatem cœnabo, adeò ut cras nullo modo esuriero. Hæc secum dicente cane, simulque movente caudam, ut qui jam amico fideret, coquus, ut vidit ipsum huc & illuc caudam circumagentem, arreptis ipsius cruribus, ejecit statim de fenestris. At is, quùm decidisset, abibat vehementer exclamans. Sed quidam Canum illi in viâ occurrentium, percontabatur, ut bellè cœnatus es, amice? Ille vero respondens ei dixit, Multo potu inebriatus suprà satietatem, ne ipsam quidem viam, quâ egressus sum, novi.

AFFABULATIO.

Fabula significat, non oportere confidere iis, qui ex alienis benefacere pollicentur.

CXXVI.

PISCATOR.

PIscator piscandi rudis, acceptis tibiis, ac retibus, perrexit ad mare, et stans super quan-

quandam petram, primùm quidem sonabat tibiis, existimans ad vocis suavitatem pisces assilire. Ut verò, multum contendens, proficeret nihil, depositis tibiis assumit rete, ac jacto in aquam, multum piscium cepit. cum verò ejecisset illos e reti, ut salientes vidit, ait, O pessimæ animantes, quùm sonabam tibiis, non saltabatis: quùm vero cessavi, id agitis.

A f f a b u l a t i o.

Fabula in eos, qui præter rationem, & inopportunè aliquid agunt.

CXXVII.

B u b u l c u s.

BUbulcus armentum taurorum pascens amisit vitulum. cum verò lustrâsset omnem solitudinem, moram traxit quærens. ubi autem nihil invenire potuit, votum fecit Jovi, si, qui cepisset vitulum, furem ostenderet, hœdum in sacrificium *se* oblaturum. Cæterum proficiscens in quoddam quercetum, invenit Leonem devorantem vitulum. Trepidus igitur factus, & valdè territus, elevatis manibus suis in cœlum, ait, ô Domine Jupiter, promiseram tibi, hœdum me daturum esse, si furem invenirem: nunc autem taurum tibi polliceor sacrificaturum, si hujus manus effugero.

A f f a-

AFFABULATIO.

Fabula in homines infortunatos, qui, dum carent, ut inveniant, precantur: quùm vero invenerint, quærunt effugere.

CXXVIII.

CORVUS.

COrvus ægrotans, ait Matri, Mater, precare Deum, nec lamentare. Ea verò respondens, ait, Quis tui, O Fili, Deorum miserebitur? cujus enim carnes non a te surreptæ fuerunt?

AFFABULATIO.

Fabula significat, qui multos inimicos in vitâ habent, eos neminem amicum in necessitate inventuros.

CXXIX.

AQUILA.

SUper petram Aquila sedebat, Leporem capere quærens. hanc autem quidam percussit sagittâ, et sagitta quidem ipsam ingressa est.

est. Sed crena cum pennis ante oculos stabat: illa verò conspicata, inquit, Et hæc mihi altera mœstitia, quòd propriis pennis interearn.

AFFABULATIO.

Fabula significat, durum esse, quùm quis a suis periculum patitur.

CXXX.

CICADA, & FORMICÆ.

HYemis tempore, tritico madente, Formicæ ventilabant. Cicada autem esuriens rogabat eos cibum. Formicæ verò dixerunt ei, Cur æstate non colligebas alimentum? hæc verò ait, Non eram otiosa, sed canebam musicè: tum hæ ridentes dixerunt Si æstatis tempore modulabaris, hyeme salta.

AFFABULATIO.

Fabula significat, non oportere quenquam esse negligentem in aliqua re, ne mæreat, ac periclitetur.

CXXXI.

CXXXI.

Vermis, & Vulpes.

QUI sub cœno celabatur, Vermis super terram egressus, dicebat omnibus animalibus, Medicus sum medicaminum doctus, qualis est Pæon, Deorum medicus. Et, quomodo, ait Vulpes, alios curans, teipsum claudum non curavisti?

Affabulatio.

Fabula significat, nisi præsto experientia fuerit, omne verbum inane esse.

CXXXII.

Gallina, auripara.

GAllinam quidàm habebat ova aurea parientem, et ratus intra ipsam massam auri esse, occisam reperit similem aliis Gallinis. Hic verò multum divitiarum sperans se inventurum, etiam exiguis privatus est illis.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere præsentibus contentum esse, & insatiabilitatem fugere.

CXXXIII.

Leo, & Vulpes.

LEO senio confectus, et non valens suppeditare sibi cibum, decrevit astu aliquid facere. Itaque profectus in antrum quoddam, et inclusus, simulabat *se* ægrotare. Advenientia igitur animalia visitationis gratiâ comprehendens, devorabat. Multis igitur animalibus absumptis, Vulpes, eâ arte cognitâ, accessit ad ipsum, et, stans extra speluncam, rogabat, quomodo *se* haberet. Quùm autem is dixisset, malè, causamque rogaret quamobrem non ingrederetur, Vulpes ait, quia video vestigia multorum introeuntium, paucorum verò exeuntium.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines, ex conjecturis prævidentes pericula, evitare.

CXXXIV.

Lupus, & Vetula.

LUpus esuriens circuibat, quærens cibum. Profectus autem ad locum quendam, audivit puerulum lugentem, et anum dicentem ei, Desine plorare: sin minus, hâc horâ

 tradam

tradam te Lupo. Ratus igitur Lupus, quod seriò loquitur anicula, stetit multam expectans horam. Sed quùm oppressisset vespera, audit rursus anum blandientem puerulo, ac dicentem ei, Si venerit Lupus huc, interficiemus, O fili, eum. His auditis, Lupus abivit, dicens, in hoc tugurio aliud dicunt, aliud verò faciunt.

AFFABULATIO.

Fabula in homines, qui facta verbis non habent similia.

CXXXV.

HOEDUS, & LUPUS.

HOedus super quodam tecto stans, cum Lupum prætereuntem videret, conviciabatur, & mordebat ipsum, sed Lupus ait, Heus tu, non tu mihi conviciaris, sed locus.

AFFABULATIO.

Fabula significat, quod plerumque & locus, & tempus præbet audaciam adversis præstantiores.

C XXXVI.

CXXXVI.

MULUS.

MUlus hordeo pinguefactus, lascviebat clamans, ac dicens, Pater meus est equus cursor, & ego ei totus sum similis: atque aliquando, quùm necesse esset ei currere, ut a cursu cessaverat, patris Asini statim recordatus est.

AFFABULATIO.

Fabula significat, etsi tempus ad gloriam promoveat aliquem, non suæ tamen ipsius fortunæ obliviscatur; instabilis enim est vita hæc.

CXXXVII.

SERPENS, & AGRICOLA.

SErpens in Agricolæ vestibulis antrum habens sustulit ejus infantem puerulum. Luctus autem parentibus fuit magnus. at pater, præ mœrore securi acceptâ, egressum Serpentem occisurus erat. Ut verò inclinavit *se* parumper festinans agricola, ut ipsum per-

cuteret, erravit, tantùm percuſſo foraminis orificio. Digreſſo autem Serpente, agricola ratus. Serpentem non ampliùs injuriæ meminiſſe, accepit panem, & ſalem, appoſuitque in foramine. Sed Serpens tenui ſibilo ait, non erit nobis poſthac fides, vel amicitia, quamdiu ego lapidem video, tu vero tumulum filii *tui.*

A F F A B U L A T I O.

Fabula ſignificat, nullum odii, aut vindictæ obliviſci, quamdiu videt monimentum, quo triſtatus eſt.

CXXXVIII.

T U B I C E N.

TUbicen, exercitu congregato, ac ſuperatus ab hoſtibus, clamabat, ne occidite me, Viri, temerè, & fruſtrà : Non enim veſtrum quemquam occidi : nam, præter æs hoc, nihil aliud poſſideo. Hi verò illi dixere. Ob hoc magis morieris, qui, quùm nequeas ipſe pugnare, omnes ad pugnam excitas.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos plus peccare, qui malos, ac graves principes concitant ad malè agendum.

CXXXIX.

ARUNDO, & OLIVA.

DE tolerantiâ, & viribus, et quiete, Arundo, & Oliva contendebant. Arundine verò conviciis affectâ ab Olivâ, utpote imbecillâ, ac facilè cedente ventis omnibus, arundo tacens nihil locuta est. Ac parumper præstolata, ubi acer afflavit ventus, arundo succussa, & declinata ventis, facilè evasit, oliva autem, quùm ventis restitisset, diffracta est vi.

AFFABULATIO.

Fabula significat, eos, qui tempori, ac præstantioribus non resistunt, meliores esse iis, qui cum potentioribus contendunt.

CXL.

LUPUS, & GRUS.

LUpi gutturi os infixum erat. ille verò Grui mercedem se præbiturum dixit, si, capite injecto, os ex gutture sibi extraxerit: hæc autem, eo extracto, quippe quæ procero esset collo, mercedem efflagitabat. Qui subridendo, dentesque exacuendo, Sufficit tibi, ait, hoc solum, quod ex Lupi ore, & dentibus exemeris caput salvum, nihil mali passum.

AFFABULATIO.

Fabula in viros, qui, à periculo servati, bene de se meritis eam referunt gratiam.

CXLI.

SENEX, & MORS.

SEnex olim, sectis lignis, et, ea ferens, multam ibat viam, ac ob multum laborem deposito in loco quodam onere, mortem invocabat. Sed, morte presente, et rogante causam, propter quam se vocaret, perterrefactus senex ait, ut meum onus attollas.

AFFA-

AFFABULATIO.

Fabula significat, omnem hominem esse vitæ studiosum, licet infortunatus sit, & mendicus.

CXLII.

RANÆ.

RAnæ duæ, siccatâ palude, ubi habitabant, circumibant quærentes ubi manerent: ac profectæ ad profundum puteum, & acclinatæ deorsum, conspicatæ aquam, altera monebat, ut saltarent continuò deorsum: altera verò ait, Si & hic aruerit, quomodo poterimus ascendere?

AFFABULATIO.

Fabula significat, sine consilio ut nequid ages.

CXLIII.

AGNUS, & LUPUS.

AGnus in alto loco stans Lupum inferiùs prætereuntem viam maledictis insectabatur, & feram malam appellabat, & crudivoram. Sed Lupus conversus, ait illi, Non tu conviciaris mihi, sed turris, in quâ stas.

AFFABULATIO.

Fabula ad eos, qui ferunt injurias ab indignis hominibus, metu sublimiorum.

CXLIV.

CULEX, & LEO.

CUlex ad Leonem profectus ait, Neque timeo te, neque fortior me es. Sin minus, quid tibi est robur? quòd laceras unguibus, & mordes dentibus? hoc & fæmina, cum viro pugnans, facit. Ego verò longè sum te fortior. Si verò vis, veniamus ad pugnam. Et quùm tubâ cecinisset, Culex inhæsit mordens circa nares ipsius nudas genas. Leo autem propriis unguibus dilaniavit seipsum, donec indignatus est. Culex autem, victo Leone, quùm sonuisset tubâ, & carmen triumphale cecinisset, avolavit. Araneæ verò vinculo implicitus, quùm devoraretur, lamentabetur, quòd cum maximis pugnans, a vili animali, Araneâ, occideretur.

AFFABULATIO.

Fabula in eos, qui prosternunt magnos, & a parvis prosternuntur.

FINIS.

LIBRI GRÆCI *ex Officina* J. POTE, *in Usum* SCHOLARUM.

GRÆCÆ GRAMMATICÆ Rudimenta, iu nsum Regiæ Scholæ Etonensis, Editio nova recognita et aucta. *Eton.* 1768, 2s.

ARISTOPHANIS PLUTUS, Gr. Lat. Cum Scholiis Græcis selectis. Editio expurgata, in usum studiosæ Juventutis. *Eton*, 1768. 2s 6d

EURIPIDIS Medea, Gr. Lat. cum Scholiis et Notis, 4to. 2s. 6d.

SCRIPTORES GRÆCI; sive, Selecta ex Scriptoribus Græcis, *viz.* Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Platone, et Luciano, cum Versione Latina, in usum Regiæ Scholæ Etonensis. *Eton*, 1767, 8vo. 6s.

POETÆ GRÆCI, sive Selecta ex Poetis Græcis, *viz.* Homeri Odyss. Hesiodo, Theocrito, Callimacho, Apollon. Rhodio, Tyrtæo, Sapphone, Pindaro, &c. cum vulgata Versione emendata, ac variis partim Doctorum recentiorum notis, in usum Regiæ Scholæ Etonensis; Editio altera. *Eton*, 1766, 6s.

THESAURUS GRÆCÆ POESEOS, sive, LEXICON GRÆCO-PROSODIACUM; Versus, et Synonyma, (tam ad Explicationem Vocabulorum, quam ad Compositionem Poeticam pertinentia) Epitheta, Phrases, Descriptiones, &c. (ad modum Latini *Gradûs ad Parnassum*) complectens. Opus, in studiosæ Juventutis gratiam et utilitatem, ex optimis quibusque Poetarum Græcorum monumentis, quæ adhuc prodierunt, nunc primum constructum. Cui præfigitur DE POESI, seu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS, Autore. T. MORELL, 2l. 4to. *Eton.* 1762. 1l. 5s.

DEMOSTHENIS Orationes Selectæ: Textum, Scholiasten, ac Versionemcastiga vit, et notis illustravit R. Mounteney, 8vo. 5s

LUCIANI Dialogi, Gr. Lat. a N. Kent, 8vo. 5s.

NOVUS Græcorum Epigrammatum, et ΠΟΕΜΑΤΩΝ Delectus, cum versione et notis; opera T. Johnson, in usum Scholæ Etonensis, Editio nova, 1767. 2s

Also

Also lately published.

AN ESSAY on the different Nature of ACCENT and QUANTITY, with their USE and APPLICATION in the ENGLISH, LATIN, and GREEK Languages: By JOHN FOSTER, M. A. Master of ETON School, late Fellow of King's College, *Cambridge*. To which is subjoin'd the GREEK ELEGIAC POEM of M. MUSURUS, addressed to LEO X. with a *Latin* version and notes. The SECOND EDITION, corrected and much enlarged, from the Papers of Dr. TAYLOR, and Mr. MARKLAND. With a REPLY to Dr. G's. Second DISSERTATION in Answer to the First EDITION of this ESSAY. *Eton*, 1763. 6s.

SCRIPTORES ROMANI, sive, Selecta ex Scriptoribus Romanis, *viz.* M. T. Cicerone; T. Livio, Corn. Tacito, C. Plinio, et Vell. Paterculo; In usum Regiæ Scholæ Etonensis, Editio nova. *Eton*, 1767, 5s.

M. TULLII CICERONIS Opuscula; hoc est, Cato Major, seu, de Senectute. Lælius, seu, de Amicitia. Paradoxa. Somnium Scipionis. Præfigitur ejusdem M. T. Ciceronis *Vita Litteraria*. *Eton*, 1768. 2s.

ELEMENTA RHETORICA ex M. T. Cicerone, et M. T. Quinctiliano ut plurimum Excerpta. In usum Juventutis studiosæ. Subjicitur Quinctiliani de præstantioribus cum Græcis tum Latinis Scriptoribus judicium. *Eton*, 1768. 1s.

DE FIDE & Officiis Christianorum, ex cl. Burneti & Grotii libellis, in usum Juventutis Christianæ. *Eton*, 1767, 1s.

ELECTA ex Ovidio et Tibullo, in usum Regiæ Scholæ Etonensis, 2 part. Editio altera correctior. *Eton*, 1769. 2s 6d.

ELECTA ex Ovidii Metamorph. libris, cum Annotatiunculis in gratiam Rudiorum; usui Scholæ Etonensis Editio altera. *Eton*, 1769, 3s.

SCHOOL-BOOKS *in general, are also printed by the said* J. POTE.